

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 268 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

**ΕΝΤΟΣ Ή ΕΚΤΟΣ
ΤΗΣ
ΚΟΙΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ**

Άρθρον του κ. ΓΡ. ΔΑΦΝΗ

76

ΣΕΛΙΔΕΣ

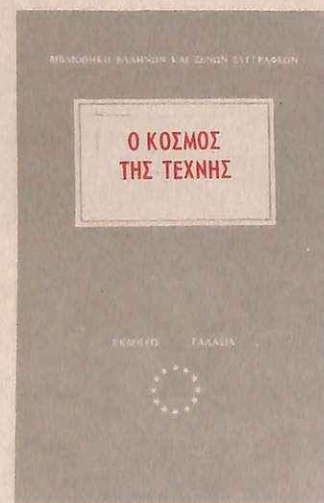
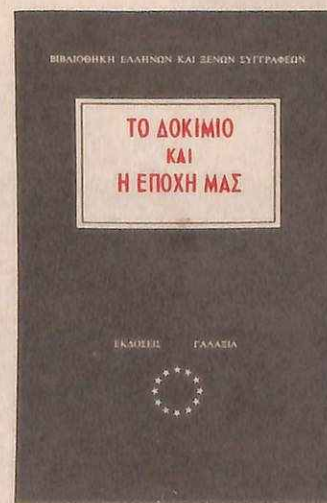
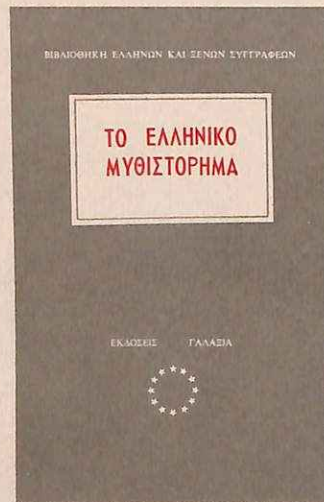
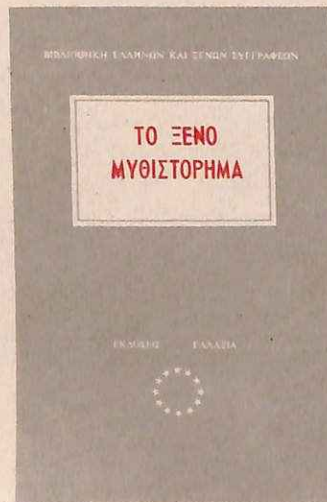
ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΛΙΟ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΑΞΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΦΤΗΝΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Αρχ. 15

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 268 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφείο:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:
Εσωτερικού, εξάμηνος Δραχ. 130. Ετησία Δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος Δολλάρ. 7. Ετησία Δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

Για την «Εκλογή»

«Θά μου επιτρέψης, υπενθυμίζει ο αναγνώστης μας κ. Θ. Πετράλης, από τις στήλες σου να εκφράσω τις εύχες μου, για τον πρώτο χρόνο που κλείνει στην νέα του μορφή και περίοδο, σ' ένα δέλεφό σου» περίοδος: Στή νέα «Εκλογή», την βελτιωμένη, την ολοκληρωμένη, την αφεγμένη. Με τις ώρες, κομάρεις σελίδες και τις καλές προσπάθειες, (που τόσο εδωκεμόν) να μας εδωξη ένα καινούργιο είδος πνευματικού — πραγματικά — εντυφίματος. Πιστεύω και διαπιστώνω κάθε 15ήμερο (και μαζί μ' έμένα και άλλοι πολλοί απ' ότι ξέρω), ότι η «ανάγνωση» της «Εκλογής» δέν είναι απέρασμος της ώρας. Άρθρα, χρονικά, διηγήματα ελληνικά και ξένα, άπασι τον πιά την επέδωξη του αναγνώστη και δημιουργούν, για χάρι του, μίαν όσην στην μεγάλη έρημο της άγρυπνίας και της προχειρότητας του έντυπου χάρτη. Αυτά και συμφωνούμε, θέβασα, μ' όσα γράφει, διατυπώνει ο κ. Θ. Π. για την «Εκλογή» μαζί με τις εύχες του. Κοντά σ' αυτές και οι δικές μας.

Κύμα αρχαιοκαπηλίας

«Αρχαιοκαπηλική έκστρατεία εύρωτάτης έκτάσεως εύρίσκειται τους τελευταίους μήνας έν πλήρει άναπτύξει εις τον ελληνικόν χώρον. Κοθημερινώς άναφέρονται εις τάς εφημερίδας και νέα κρούσματα ίεροσύνου δράσεως άσυνειδήτων, οι όποιοι δέν διατάζουν να πωλήσουν τα ιερά και τά δία της φύλης, άλλωτε έναντι πινυκίου φακής — διότι έπαιγονται να «εξορτωθούν» τά άντικείμενα τά όποια τους ένοχοποιούν — και άλλοτε έναντι σεβαστού ποσού δραχμών, δολλαρίων ή χρυσών λιρών». Αυτά υπογραμμίζει σε μακρότατη επιστολή του ο κ. Ι. Ίερμειάδης, Αθήναι, διοργανωτής των συχνά κρούσματα αρχαιοκαπηλίας των τελευταίων μηνών, τά όποια δέν βλέπει ανά συγκινούν τους άρμοδιους διά την φύλαξιν της κληρονομίας του Ε-

θνους». Και συμπληρώνει ο κ. Ι. Ί.: «Ξένοι φοιτηταί, Έλληνες γεωργοί, καλόμενοι, έμποροι και επιστήμονες συλλομάνονται κατά περιόδους έρευνώντες ή διαπραγματευόμενοι την πώλησιν άγαιμάτων, αρχαίων νομισμάτων και ευραϊκών Εωαγγελίων ή έπιχειρούντες να εξαγάγουν λάβρα ταμάρια γλυπτών ή κυρίσματα. Ποίος και πώς, τέλος πάντων, θά προστατεύση την χώραν και τους θησαυρούς της από την ισοδυσσοκρινή και άδίστακτον αυτήν έπιδρομήν».

Δέν νομίζουμε ότι οι άρμόδιοι δέν κάνουν αυτό που πρέπει για να προφυλάξουν τους αρχαιολογικούς μας χώρους από την θανασιότητα και την βουλμία των αυτοσχέδιων ή «έπαγγελματιών» αρχαιοκαπηλών. Δέν είναι, όμως, εύκολο, όπως πιστεύουμε όσοι έρωσκέμαστε «έξω απ' τον χορό» να διατηρήσιν μόνιμη έποπτεία σε όλες τις έρημικές περιοχές ξηράς και θαλάσσης, που όποφασίζουν να δράσουν οι αρχαιοκάπηλοι, οι όποιοι σημειωτέον είναι πολλές φορές «άρματωμένοι» με όλα τά σύγχρονα μέσα γι' αυτή την βουλμιά.

Κινηματογράφος

«Κάθε έβδομάδα οι έφημερίδες πλημμυρίζουν κυριολεκτικά από αναγγελίες νέων ελληνικών ταινιών, που πράκταιται να προβληθούν στους κινηματογράφους, γράφει ο κ. Κ. Στεφανόπουλος, Αθήνα, και κάθε φορά γεννιέται μέσα μου ένα άναπάντητο μέχρι σήμερα ερωτηματικό: Γιατί «γυρίζονται» όλες αυτές οι ταινίες; Σε ποιους άπευθύνονται, ποιους έλπίζουν οι παραγωγοί τους ότι θά προσελκύσουν και πόσους; Κι' άκόμα, έστω και άν προσελκύσουν αξιόλογο αριθμό θεατών, δέν αντίλαμβάνονται οι όποιοι για το «γύριμά» τους πόσο κοκό προξενούν στο καλό — όσο υπάρχει — γούστο του κοινού; Ή, άν δέν υπάρχει αυτό το «καλό γούστο», δέν σκέπτονται πόσο πίσω στέλνουν τις έλπίδες του μεγάλου ελληνικού κοινού ν' άποκτήση — κάποια — αισθητικό κρι-

Άλφα

Κάλτσες...
Η πιο πλούσια και έκλεκτη
συλλογή Εύρωπης 'Αμερικής.

Schiaparelli

ή κάλτσα που κατέκτησε
τις κομψές γυναίκες.

TAUSCHER

μια γερμανική αποκάλυψις
για άπογευματινή κάλτσα.

Berkshire

ή γνωστότερη φίρμα στην
'Ελλάδα.

★ Μεγάλη ποικιλία 'Ελληνικών
καλτσών.

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

SCHIAPARELLI-TAUSCHER ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΔΙ'ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

ήριο; Προς Θεού, συνεχίζει σε ύψος
άποψη, ο ελληνικός κινηματογράφος
έχει αποδείξει μερικές φορές ότι μπο-
ρεί ν' ακολουθήσει ένα δρόμο καλύτερο
από αυτόν που τον σπρώχνουν ή προ-
χειρότητα και η κερδοσκοπία. Γιατί ο-
σοι τον πονούν δεν κάνουν κάτι για
λογιστισμό του; Αυτό που συμβαίνει
σήμερα είναι πραγματική «Σταύρωση»
και μάλιστα χωρίς έλπιδα «Αναστά-
σεως», αν συνεχιστεί με τον ίδιο ρυθμό
και φανατισμό ή έμμονη των «επα-
γωγών» στο «γύρισμα» ταινιών με «έμ-
πορικό» — κατά την γνώμη τους —
σειάριο. «Ας μη ξεχνούν στο κάτω-κά-
τω ότι πιο εμπορικός απ' όλους τους
συγγραφείς στάθηκε ο Σαίξπηρ». Σε
λίγα σημεία θα μπορούσε να πη-
κωθεί ότι υπερβάλλει ο κ. Κ. Σ. σε όσα
γράφει — δυστυχώς — για τον κινη-
ματογράφο μας. Αυτό, βέβαια, δεν ι-
σχύει για τις εικρινείς και, αρκετές
φορές, επιτυχημένες προσπάθειες που έ-
χουν κάνει και κάνουν αρκετοί παρά-
γοντες του ελληνικού κινηματογράφου.

Τα παιδιά του Πειραιά

«...Τα παιδιά του Πειραιά, les en-
fants Pirees, the children of Piraeus, die
kinder von Piräus... Σε όλες τις γλώσ-
σες, απ' όλα τα στόματα ακούμε το
δμορφ αυτό τραγούδι, τραγουδιμέ-
νο από την Μελίνα Μερκούρη ή την
Μούσχουρη, την Δαλιδά ή τον Ζώρζ
Γκετσορό.

Η Μελίνα Μερκούρη είναι εκείνη,
που έχει πραγματικά γοητεύσει τους
'Ελβετούς. Αυτά γράφει η κ. Μαρία
Χατζοπούλου. Βέρνη — 'Ελ-
βετία και συμπληρώνει: «Εμείς οι
'Ελληνες του εξωτερικού νοιάζουμε
πολύ για την Μελίνα, αλλά και υπερημέ-
νεια, ακούγοντας τους δμορφους αύ-
τους στίχους του Χατζιδάκι, που μας
φέρνουν πιο κοντά στην 'Ελλάδα και
στα αγαπημένα μας πρόσωπα...». Πό-
ση εθνική υπερηφάνεια μπορεί να
προσπορίσει ένα άγνωστο τραγου-
δάκι. Κοντεύει να πάρει τη μορφή έμ-
βαλίου, που προηγείται μιας στρα-
τιάς (Ελληνικής στην πλειοψηφία της)
τραγουδιτών, που κερδίζει (ή και
τοκτά) ολόκληρο τον κόσμο (ή τους
φιλέμους).

Αναθυμιάσεις

Ένας κάτοικος της περιοχής Σε-
πολίων, ο κ. Ι. Δ., παραπονείται διό-
τι ολόκληρη η συνοικία υποφέρει από
τις αναθυμιάσεις και τον άπονητικό
καπνό που σκορπούν τα γειτονικά έρ-
γοστάσια. «Ίδιως το θράδυ — μάρ-
γράφει — όταν πλησιάζω στο σπίτι
μου αισθάνομαι μια έντονη όσμη κα-
πνιάς, ή όποια γεμίζει τον χώρο. Σαν
κάτι να καίγεται, μια περίεργη καυ-
στική μυρωδιά, που δημιουργεί άσφυ-
κία. Αν και τα εργοστάσια είναι άρ-
κετά μακριά, εν τούτοις από τις άφη-
λές καπνοδόχους των σκορπίζουν πυ-
κνά σύννεφα καπνού, τα όποια καλύ-
πτουν ολόκληρες συνοικίες. 'Επιτρέπε-
ται μέσα σε πυκνοκατοικημένες συνοι-
κίες να υπάρχει αυτή ή μόνη τρο-
φοδότηση της ατμόσφαιρας με τα δύσο-
σμα αυτά αέρια και τους καπνούς;
Πώς θα προστατευθεί ή υγεία των κα-
τοίκων και των παιδιών μας;».

Δικαίως παραπονείται ο άναγνώστης
μας. 'Ασφαλώς το άρ-
μόδιο όπουργείο όφεί-
λει να μεριμνήσει για
την περίπτωση, ώστε
να απαλλαγούν οι κά-
τοικοι της ένοχλήσεως.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ
ACROPOLIS FOOD MARKET
5425 GEORGIA AVE.
WASHINGTON II, D. C.

Θα τό μένε
μαί θα είναι

Όλα καινούρια!

ΓΡΑΜΜΗ

ΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΠΟΔΟΣΗ

Καινούργιες ιδέες, καινούργια τεχνική, καινούργια χαρακτηριστικά, καινούργια σχήματα, νέες φόρμες και χρώματα είναι τα πλεονεκτήματα των μοντέλων ΦΙΛΙΠΣ 1961 που σάς εξασφαλίζουν άμεμπτη λειτουργία και τέλεια μουσική απόδοση.

PHILIPS

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

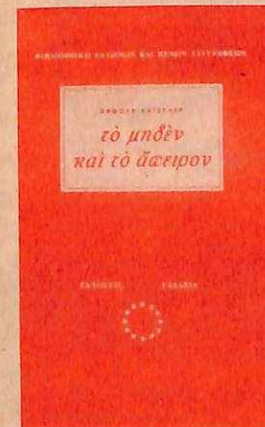
ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΦΙΛΙΠΣ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ!

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΑΞΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟ ΒΙΒΛΙΟ δρχ. 15

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η «Πάπισσα Ίωάννα» έχει την παράξενη ιδιότητα που χαρακτηρίζει τα άριστουργήματα της φιλολογίας. Δεν φθείρεται με την πάροδο του χρόνου, αλλά ανανεώνεται μέσα στο πνεύμα κάθε εποχής και ο συγγραφέας της παραμένει, πάντοτε, μία ζωντανή παρουσία. Το διβλίο αυτό είναι ένα από τα άριστουργήματα της ελληνικής λογοτεχνίας. Παρ' όλον ότι έχουν περάσει 94 χρόνια από την πρώτη του εμφάνιση, διατηρεί αμείωτη τη γοητεία και το ενδιαφέρον του. Ο Έμμανουήλ Ροΐδης, ο πεζογράφος με το απaráμιλλο ύφος και κριτικός με ανατομικές ικανότητες και εύρυτατη καλλιέργεια, υπήρξε ένα από τα θαυμασιώτερα ευρωπαϊκά πνεύματα του περασμένου αιώνα και μία αναγεννητική φυσιογνωμία για την νεώτερη Ελλάδα. Τα κατάλοιπα του καλύπτουν ένα μεγάλο αριθμό διηγημάτων και κριτικών δοκιμίων.

(1941), που δίνει την πιο εύλογη απάντηση σ' ένα από τα μεγαλύτερα ιστορικά αινίγματα: Γιατί όμολογούν οι Ρώσοι εγκλήματα που ούδέποτε διέπραξαν.

Ο Άρθουρ Καϊστλερ, ο διάσημος Ούγγρος συγγραφέας, που είναι ο δευτεράκος πολλών ιδεολογικών και πολεμικών συγκρούσεων, στρατοπέδων συγκέντρωσης και φυλακών, κατέλαβε επίσης, με μία σειρά λαμπρών έργων, προέχουσα θέση ανάμεσα στους κορυφαίους μυθιστοριογράφους της εποχής μας. Κομμουνιστής από το 1930, γνώρισε πρόσωπα και πράγματα, και αηδισμένος απεσκήρτησε στα 1938 έπειτα από τις διαβόητες «Δίκες της Μόσχας», που εξάντλησαν όλη την παλιά φρουρά της Οκτωβριανής Έπαναστάσεως. Από τις «Δίκες» αυτές είναι έμπνευσμένο το καλύτερο, ασφαλώς, μυθιστόρημά του «Το Μηδέν και το Άπειρον»

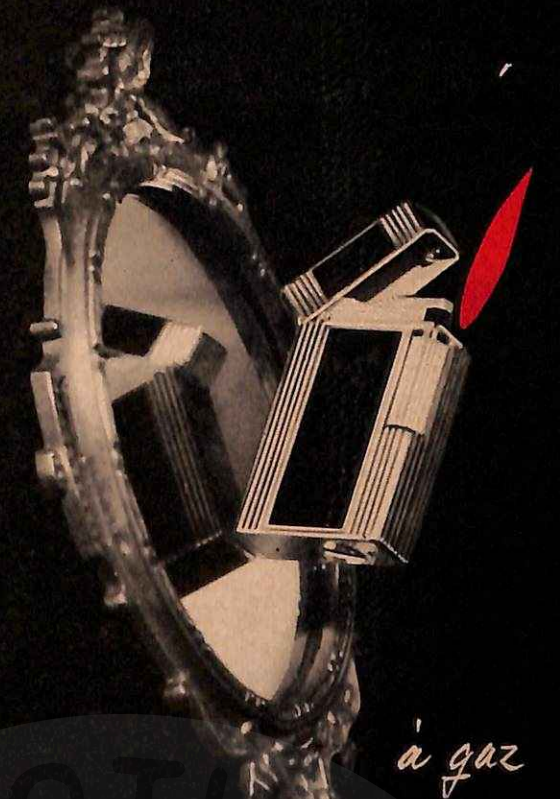
ΤΟ ΞΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΤΕΧΝΗ

Ο συγγραφέας που περιέγραψε ζωντανότερα και ανέλυσε βαθύτερα από κάθε άλλον την εκπληκτική γενιά των μεγάλων Γάλλων εμπρεσιονιστών, είναι ασφαλώς ο έμπορος πινάκων Αμδρόσιος Βολλάρ. Τα διβλία του «Ρενουάρ», «Αναμνήσεις ενός έμπορου πινάκων» και «Ακούγοντας τον Σεζάν, Ντεγκά και Ρενουάρ», αποτελούν την ζωντανή και άμεση μαρτυρία μίας επαναστάσεως στην τέχνη και το αποκαλυπτικό χρονικό μίας ολοκλήρου εποχής. Το διβλίο του για τον Ρενουάρ, που θα μπορούσε κάλλιστα να χαρακτηριστεί ως αυτοβιογραφία του μεγάλου ζωγράφου, μετέφρασε ήδη από το 1943 ο Γιάννης Τσαρούχης, με μοναδική διορατικότητα για πρόσωπα και πράγματα. Οι ύποπτοι της του συμπληρώνουν, για τον Έλληνα αναγνώστη, το κείμενο του Βολλάρ.

"La flamme la mieux
habillée du monde"

S.T. Dupont
Paris

"ΨΑΡΡΟΣ" Αθηνών
Σταδίου 3

ΔΙΑΦ. ΑΝΕΞΟΥΧΗ

Η Συλλογή της Έφης

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΑΞΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟ ΒΙΒΛΙΟ δρχ. 15

ΤΟ ΔΟΚΙΜΙΟ

«Τα προβλήματα της εποχής μας» είναι επιλογή δοκιμίων του γνωστού Έλληνα δημοσιογράφου και κοινωνιολόγου, τα οποία έχουν δημοσιευθεί στις σελίδες των «Εικόνων». Με την ευρύτητα της σκέψης, την κριτική οξύτητα και το λαμπρό ύφος, ο συγγραφέας αναλύει ποικίλα ζωτικά θέματα του δημοσίου και ιδιωτικού βίου και βοηθεί τον σκεπτόμενο αναγνώστη να αναζητήσει τις λύσεις. Η σύγχρονη σκέψη, συνδυασμένη με την πολυμηνή ανατομική ανάλυση, ή σημασία και η πολυμορφία των ζητημάτων που εξετάζει ο κ. Θ. Παπακωνσταντίνου, κάνουν το καινούργιο αυτό βιβλίο του ένα συνθετικό πίνακα της ελληνικής πραγματικότητας την οποίαν τέμνει και εξετάζει ένα συγκροτημένο πνεύμα της εποχής μας.

του του επεκτείνεται πέρα από τα όρια της φιλοσοφίας και επηρεάζει βαθύτατα την πολιτική, κοινωνική και φιλοσοφική εξέλιξη του είκοστου αιώνα.

Ο «Αιώνιος σύζυγος» είναι ένα από τα λιγότερο γνωστά μυθιστορήματα του μεγάλου συγγραφέως, το οποίο έχει όλα τα γνωρίσματα της μεγαλοφυΐας του. Ο ήρωάς του, ο Άλξης Ίλ-δάνοβιτς Βελτσίνινοβ και ο Παύλος Παύλοβιτς Τρουσόβιν αντιμετωπίζουν με τρόπο η έκσταση το ζοφερό θαύμα της υπέρβασης τους — ταπεινός, άσημαντος, δαιμονικοί και γελοίοι. Ο Θεόδωρος Μιχαήλοβιτς Ντοστογιέφσκυ (1821-1881) ανήκει στους πνευματικούς γίγαντες της παλιάς Ρωσίας. Όγδοντα χρόνια μετά τον θάνατό του μπορεί να χαρακτηριστεί ως ο μεγαλύτερος μυθιστοριογράφος όλων των χωρών και όλων των εποχών, ενώ η σημασία του έργο του επεκτείνεται πέρα από τα όρια της φιλοσοφίας και επηρεάζει βαθύτατα την πολιτική, κοινωνική και φιλοσοφική εξέλιξη του είκοστου αιώνα.

ΤΟ ΞΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Αυτό το βιβλίο δεν πρέπει να το διαβάσετε τη νύχτα... Ποτέ μονάχος... Ποτέ τη νύχτα... Διάβασε το βιβλίο! Μη χάσεις την ταινία!» Με αυτά τα λόγια ο Άμερικανός εκδότης διαφημίζει την «Ψύχωση» του Ρόμπερτ Μπλότς και η «Παραμάνω» την ομώνυμη ταινία του Άλφρεντ Χίτσκοκ. Βιβλία και ταινία γνωρίζουν σήμερα την μεγάλη επιτυχία. Το είδος αυτό αρχίζει με τον Έντγκαρ Πόε και τα τελευταία χρόνια κερδίζει συνεχώς αποδοχές. Η ψυχολογική ένταση αντικαθιστά το μυστήριο και ο αναγνώστης παρακολουθεί έντρομος την φρίκη του παγιδευμένου θύματος ή την αγωνία του δολοφόνου, όπως προσπαθεί να ξεφύγει από την θεία ή την ανθρώπινη τιμωρία. Η «Ψύχωση» του Ρόμπερτ Μπλότς είναι τυπικό δείγμα του νέου αυτού αστυνομικού μυθιστορήματος. Οι κριτικοί χαρακτήρισαν το βιβλίο ως hair - riser (έργο που σηκώνει τις τρίχες των μαλλιών).

Πότε γερνάμε;

Είναι περίεργο πόσο η γυναίκες της ίδιας ηλικίας μπορεί να φαίνονται διαφορετικές. Μερικές έχουν γερασμένη επιδερμίδα με ρυτίδες και διεσταλμένους πόρους, ενώ άλλες φαίνονται πολύ νεώτερες με δροσερό και βελούδινο δέρμα.

Μία προσεκτική μελέτη απέδειξε ότι η γυναίκες που περιποιούνται τακτικά την επιδερμίδα τους είναι ακριβώς η ίδιας που φαίνονται κατά πολύ νεώτερες από την ηλικία τους.

Δεν ωφελεί σε τίποτε η σπασμωδική περιποίησης του δέρματος από καιρού εις καιρόν. Είναι απαραίτητον να περιποιήσθε το πρόσωπό σας κάθε μέρα με την θρεπτική Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ που περιέχει ΜΠΙΟΣΕΛ αυτό το θαυματουργό στοιχείο, τροφή δια την επιδερμίδα. Τα αποτελέσματα είναι καταπληκτικά.

Το ΜΠΙΟΣΕΛ που περιέχεται στην Κρέμα νυκτός ΤΟΚΑΛΟΝ είναι ένα ζωντανό στοιχείο που τρέφει και αναζωογονεί την επιδερμίδα. Η κοκκίνισες, τα μαύρα στίγματα, οι διεσταλμένοι πόροι εξαφανίζονται.

Το δέρμα σας γίνεται απαλό, δροσερό ο βελούδο. Ξαναβρίσκει την πρώτη του δροσερή και νεανική όψη.

Δοκιμάστε και σεις την θρεπτική Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ με ΜΠΙΟΣΕΛ. Όποιαδήποτε ηλικία κι αν έχετε, όσοδήποτε κουρασμένο και αν είναι το δέρμα σας, θα δώτε άμεσα τη διαφορά.

Είναι η πιο σπουδαία Κρέμα για να διατηρήτε το δέρμα σας δροσερό και νεανικό.

Tokalon

...χρειάζεται και το καλλίτερο υλικό για την επιτυχία του γλυκού σας

ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΚΤΙΝΟΥ 3

Είμαι Ένθουσιασμένη...

Με το ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ μου

SCHARPF

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ **SCHARPF**

Δεν συγκρίνονται δέν μοιάζουν με κανένα άλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 52.183

ΜΕΝΤΩΡ

ΣΕ **20**

ποικιλίες χρωμάτων κυκλοφορεί...

Το Σωληνάριο ΒΕΡΝΙΚΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ **ΚΥΚΝΟΣ**

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΒΙΟΛΑΚ & ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ 12 ΤΗΛ. 26.064 - ΑΘΗΝΑΙ

γκρένα

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

VARIMEX Έταιρία Περ. Εδούνης

ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Βαρσοβία, WILCZA 50/52, Ταχ. Θυρίς 263, 264

Τηλεγραφήματα VARIMEX WARSZAWA Τηλέφ. 880-41 Τηλ. Έξωτ. 10352

Αποκλειστικός Έξαγωγέας

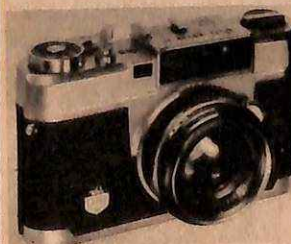
- Κατασκευή μοντέρνα
- Κομψή εμφάνισης, χρωματισμοί κατ' έκλογήν
- Λειτουργία άψογος
- Έκμετάλλευσις μακροχρονία

ΠΟΛΩΝΙΚΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

"LUCZNIK"

VARIMEX PT HZ WARSZAWA

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΕΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΑΣ - ΛΙΑΝΙΚΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Τύπου **ROLLEY 6X6**
» **LEIKA 24X36**

Κινηματογραφικά Μηχανάκια Λήψεως Προβολείς δια Slide Προβολείς 8 χιλιοστών. Κινηματογράφος

Τρίποδα
Φωτόμετρα
Τηλέμετρα
Φίλτρα
Αυτόματα
PROXAR
Παρασολέιγ
ΦΙΛΑΜ
ΚΙΑΛΙΑ
κ.λ.π.

Πωλησις Λιανική και Χονδρική
ΖΑΚ ΚΑΠΟΥΑΝΟ & ΥΙΟΣ
Αριστέιδου 9 - Αθήναι
Τηλέφ. 32-216

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ!

Τα καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL αφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισχωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

Χέρια Βελούδινα!

Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η απόδειξη της ανωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα άφρότερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

Ο,ΤΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΕΝΑΣ
«ΤΖΕΝΤΛΜΑΝ»...

... για
τὸ ΞΥΡΙΣΜΑ
καὶ τὴν
ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ
ΤΟΥ.

- ΚΟΛΩΝΙΕΣ
- AFTER SHAVING
- ΚΡΕΜΕΣ ΞΥΡΙΣΜ.
- ΛΟΣΙΟΝ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΞΥΡΙΣΜΑ
- ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΝΕΣ ΣΕΞΑΙΡ

- ΣΑΠΟΥΝΙΑ
- ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΕΣ
- ΒΟΥΡΤΙΣΕΣ
- ΜΑΛΛΙΩΝ
- ΕΙΔΗ ΜΠΑΝΙΟΥ
- Κι' ὅτι ἐκλεκτό παρουσιάζει ἡ παγκόσμιος ἀγορά σέ ἄνδρικά Καλλυντικά.

«Ὅ,τι βρίσκετε παντοῦ
κι' ὅ,τι πουθενά ἄλλου».
ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΗΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛΕΦ. 532 631 - 2 - 3 - 4 - 5

"Γνώμη,"

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ
ΜΕΤΑΞΑ SUPERIEUR
ΑΙΝΟΝ ΕΚ ΣΤΑΦΥΛΗΣ ΠΑΛΑΙΟΝ
S & A. METAXA
PLACE CARAYSCAN
AU PIREE

ἄφραστη
ποιότης

ΜΕΤΑΞΑ
ΑΠὸ τὸ 1888

Γλυκειά δαλπωρή
στο κρεβάτι
μέ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΙΡΛΑΝΔΑ Τό καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε
χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης
άντοχης.

Μέ ό,τι βάζει ό νοῦς σέ βαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

17/44

Ξέ όλην τήν 'Αγγλίαν
και σέ όλον τόν κόσμον
δέν ζητούν «δώσε μου
ένα Σκωτσέζικο ούϊσκυ».

Ζητούν:

«Δώσε μου ένα Haig!»

Haig
SCOTCH WHISKY

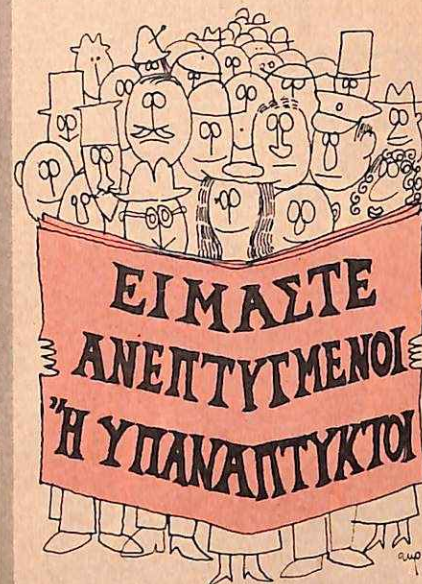
NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1627

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΡΕΒΑΧ

ΟΔΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ 19
ΤΗΛΕΦ. 21.039

ΚΟΣΜΟΣ

Ή έρευνα

τών «Εικώνων»

πού προκάλεσε

εϋρύτατες συζητήσεις

συνεχίζεται

άπό τό προσεχές

τεϋχος μέ τό άρθρο

του άρχηγού

τών Προοδευτικών

κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

«Κοινοβουλευτικώς

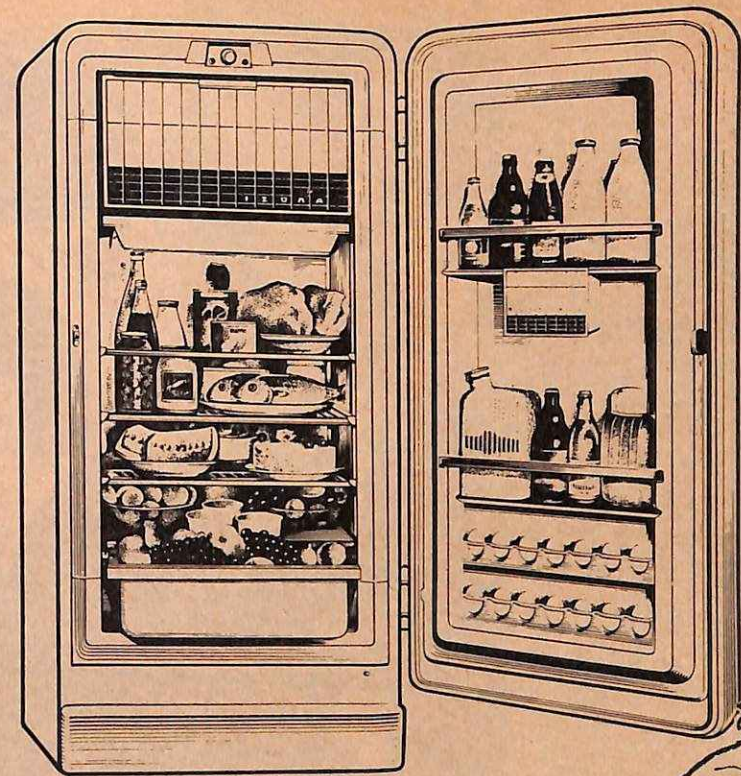
ύπανάπτυκτοι;».

Στό προσεχές τεϋχος

τών «Εικώνων»

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟ, ή παλαιότατη και ιστορική
μονή της Πελοποννήσου. Τίς ήμέρες αυτές συμπλη-
ρώνονται 17 χρόνια από τίς δυό επίδρομές των
Γερμανών κατακτητών που όπέστη ή μονή. Στίς
8 Δεκεμβρίου 1943 έξετελέσθησαν από τούς Γερ-
μανούς 13 γηραιοί μοναχοί, τρεΐς όπηρέτες, ένα
προστατευόμενο όρφανό ήλικίας έπτά ετών και
πέντε προσκυνητά, και στίς 14 Δεκεμβρίου του
ΐδιου χρόνου, την επομένη δηλαδή της σφαγής
των Κολλασφρύτων, τό Μέγα Σπήλαιο έπυρπολή-
θη από τούς Γερμανούς, οι όποιοι έλεηλάτησαν
την μονή και πήραν μαζί τους 70 φορτία μέ
κειμήλια, βιβλία, άμφια κλπ. Εϋτυχώς τά περισ-
σότερα ξανσώθηκαν και ξανατοποθετήθηκαν στη
μονή, ή όποία έπισκευάσθηκε έντελώς από τίς κα-
ταστροφές. Άκριβώς αυτή την νέα εικόνα του
Μεγάλου Σπηλαίου παρουσιάζει ή φωτογραφία
του έξωφύλλου μας, που άνήκει στον κ. Άντ.
Οικονομίδη.

11/135

Χειμώνας;

Τώρα σās είναι άπαραίτητο
τό ψυγείο ΙΖΟΛΑ!

Βρέχει

Χιονίζει

Καλοσυνεύει...

Θερμοκρασία άκατάστατη

παγωνιά - λιακάδα - ύγρασία

Τά τρόφιμα αλλοιώνονται

χωρίς νά τό καταλαβαίνετε!

Μέ τό δαυμάσιο ψυγείο ΙΖΟΛΑ έχετε

τόν πιό σταθερό χειμώνα για τά τρόφιμα,

τόν καλύτερο φρουρό της ύγείας σας!

ΤΙΜΑΙ ΨΥΓΕΙΩΝ

Ψυγείον 6 ποδών (Κ)	Δρχ. 7.400
Ψυγείον 8 ποδών (Κ)	» 8.000
Ψυγείον 8 ποδών (ΚΧ)	» 8.300
Ψυγείον 8 ποδών (F)	» 8.400
Ψυγείον 8 ποδών (FX)	» 8.900

Η ΠΡΩΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Οι Τζόουνς διασκεδάζουν

Μία θερμή χειραψία με έναν από τους καλλιτέχνες που διασκεδάζουν την πριγκίπισσα Μαργαρίτα, τόν κ. Άντονι Άρμ-στρονγκ Τζόουνς και τους 20 φίλους της συντροφιάς των, στον μεγάλο φιλοφω-πικό χορό του ξενοδοχείου «Σαβόν». Το ζεύγος Τζόουνς, που συστηματικά αποφεύ-γει την ναυτεργική ζωή, άπεράσισε την τελευταία στιγμή να παρενφερθεί, και οι οργανισμοί του χορού είδασιόησαν δια-στικά τους έπολοιπους 500 προσκεκλη-μένους ότι ο κ. Τζόουνς και οι άνδρες της συντροφιάς του θα έρχονταν με ήμι-επίσημο ένδυμα και χωρίς παράσημα (κα-τά σύμβαση ο κ. Τζόουνς δεν έχει κανέ-να). Ήταν όμως άσφα. Έτσι η πριγκί-πική συντροφιά άποτελούσε μοναδική έξαι-ρηση με την σπαρτιατική της απλότητα. Αλλά το γλέντι συνεχίστηκε ως τις μικρές ώρες. Την άλλη μέρα δυό δοθο-παιικοί χειρουργοί προσέφεραν τις έπι-στημονικές ύπηρεσίες τους στον κ. Τζό-ουνς, που προσεβλήθη από δούτατους πό-νους στην πλάτη —συνεπεία της παλιάς πολιομυελίτιδός του, είχαν— έπειτα από την πόλωση δοθασταία ού στάση έ-πισημη, με τα χέρια διπλωμένα πίσω.

Οι Γκριμάλντι

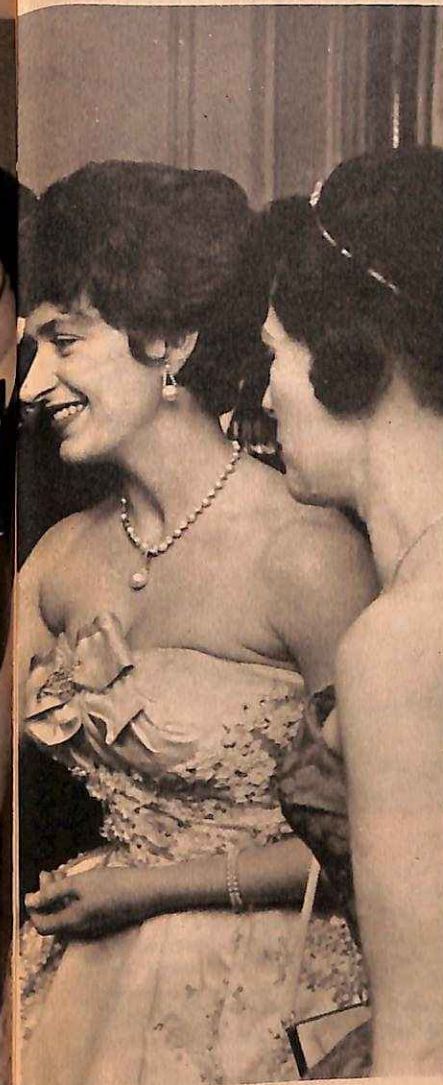
Ο πρίγκιπ Ραϊνέ του Μονακό έγκαινί-ασε μία έκθεση «διδρώ» που προσέφερε ο ίδιος στην έκκλησία του Μπώ ντέ Προ-βανς. Ο πρίγκιπ, σηκώνοντας το γιό του μαρκήσιο ντέ Μπώ, του έδειξε διαφόρους άρχαίους χάρτες, που άπεικόνιζαν δια τα φινύδα των Γκριμάλντι. Η πρωτόταξη πριγκίπισσα Καρολίνα είναι πια άρκετά μεγάλη και έφθασε χωρίς την πατρική βοήθεια στο ύψος της διτρίνας όπου φυλάσσονταν οι τίτλοι των προγόνων.

(Camera Press)

(A. F. P.)

(Photo Belga)

Στο «Μαξίμ»

Στο «πλατώ» των στούντιο της Βουλώνης, όπου ο σκηνοθέτης Άνατολ Λίτβακ γυρίζει το «Ά-γαπάτε τον Μπράμς;», από το όμώνυμο μυθιστόρημα της Φραν-σουάζ Σαγκάν, («Είκο-νες» τεύχ. 265), στήθηκε ένα πιστό-τατο «Μαξίμ». Στο περίφημο παρισινό έστιατόριο εξέλισσε-ται μία σκηνή της ταινίας, με τους πρωταγωνιστάς "Υ6 Μον-τάν, Μισέλ Μερσιέ, Άντονι Πέρ-κινς και "Ινγκριντ Μπέργκμαν.

(Agip)

(Camera press)

Άνάρρωση

Τυλιγμένη στη γούνα της, η Έλι-ζαμπεθ Ταίηλορ έγκατέλειψε την «Κλινική του Λονδίνου», με τη συν-οδεία του συζύγου της Έντυ Φίσερ. Έν τώ μεταξύ, η παραταθείσα ά-σθένεια της διασήμου «στάρ» προ-κάλεσε νέες άνωμαλίες στο γύρισμα της «Κλεοπάτρας». Μετά από την άρνηση των άσφαλιστικών εταιριών ν' αναλάβουν τους κινδύνους άναδο-λής του γυρίσματος, οι παραγωγοί άπέλευσαν το τεχνικό προσωπικό.

Συνάντηση

Πανετυχής ο πρίγκιπ Άλθέρτος της Λιέγης έφθασε στο σιδηροδρο-μικό σταθμό των Βρυξελλών, για να ύποδεχθή την πριγκίπισσα Πάολα και τον μικρό γιό τους πρίγκιπα Φίλιππο, που επέστρεψαν από το Παρίσι. Οι ταξιδιώτες άπήλαυσαν μία εικόνα οικογενειακής εύτυχίας, κοιτάζοντας διακριτικά στην αίθου-σα άναμονής, όπου κάθισαν για λί-γο να ξεκουραστούν οι πρίγκιπες.

Τò μνημόσυνο του Χοσέ 'Αντώνιο

Στην βασιλική της Κοιλιάδος των Πεσόντων, πλησίον του Μαυσωλείου της Σιέρρα ντε Γκουανταρράμα («Εικόνες», τεύχ. 103) ετελέσθη, παρουσία του αρχηγού της 'Ισπανίας στρατηγού Φράνκο, μνημόσυνο επί τη 24η επέτειω τοῦ θανάτου του Χοσέ 'Αντώνιο. Ο Χοσέ 'Αντώνιο, γιός του πρωθυπουργού Πρίμο ντε Ριβέρα, ιδρυτῆς τῆς Φόλαγος, ἐ-
↓ δολοφονήθη σὴν ἀρχὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

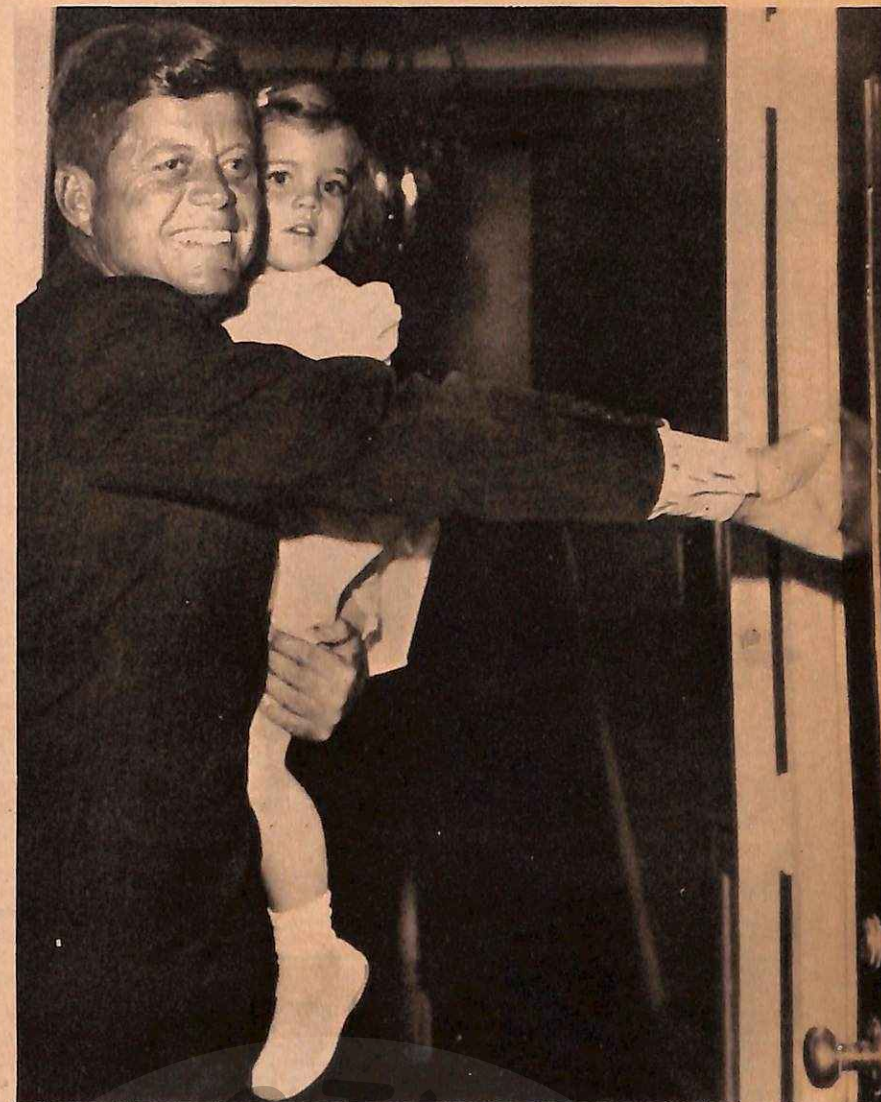
Ἡ διάδοχος

Μετὰ τοὺς ἀρραβώνες τῆς Σὺλβια Καζαμπλάνκας μετὸν Γάλλο παίκτη τένις Ζάν - Νοέλ Γκριντά, συνοδὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀντικείμενο τῶν ἐνδιαφερόντων τοῦ νεαροῦ 'Αγὰ - Χὰν εἶναι ἡ 'Εσθονὴ βαρὼν 'Αννούσκα φὸν Μέχκς. Κόρη ἀριστοκράτου πρόσφυγος καὶ ζάπλουτου σήμερα διομηχάνου, θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς «καλῶς πληροφορημένους» ὡς ἡ μέλλουσα Μπεγκούμ.
(Camera press)

Παρηγοριά

Σὲ ἀριστοκρατικὸ ἐστιατόριο τοῦ Λονδίνου ἔκανε τὴν πρώτη ἐμφάνισή της ἡ Τζάκυ Τσάν, ποὺ γνώρισε εὐρύτατη δημοσιότητα ὅταν ἀνηγγέλθησαν οἱ ἀρραβώνες τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας μετὸν κ. Τόνυ 'Αρμπτρογκ - Τζόουνς. Ἡ 24έτις Κινέζα ἦταν ὡς τότε τὸ εὐνοούμενο φωτομοντέλο τοῦ κ. Τζόουνς καὶ ἐλέχθη τότε ὅτι ἡ μνηστεία του τὴν εἶχε ἀφήσει ἀπαρηγόρητη. Ἡ Τζάκυ θέλει τώρα νὰ διαπρέψη μετὴ συμπαθητικῆς φωνῆς της.
(London Express News)

Τζὼν ὁ νεώτερος

Ο νέος πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. κλείνει τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του σὴν Τζωρτζτάουν γιὰ νὰ κάνει ἕνα μικρὸ περίπατο σὴν πόλιν μετὰ τὴν κόρη του Καρολίνα. Τὸ ἴδιο ὁρᾶν ὁ κ. Τζὼν Κέννεντυ, ἀφ' οὗ δειπνήσῃ μετὰ τὴν οἰκογένειά του, ἀνεχώρησε ἡσυχος γιὰ τὴ Φλωρίδα. Φθάνοντας σὸ ἀεροδρόμιο, τὸν ἀνέμενε ἕνα μῆνυμα: Ἡ σύζυγός του εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ τὴν ὥδινά του τοκετοῦ, ἕνα μῆνα νωρίτερα ἀπ' ὅ,τι ἀναμενόταν. Ἐπιστρέφοντας μετὰ τὸ ἴδιο ἀεροπλάνο, ὁ πρόεδρος μάθαε ἀπὸ τὸν ἀσύντακτο τὴν ἐξέλιξη τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς καισαρικῆς τομῆς, σὴν ὁποία ὑπεβλήθη ἡ νεαρά κ. Ζακελίν, ποὺ εἶχε ὑποστῇ τρεῖς ἀποβολές πριν ἀπὸ τὸν πρῶτο τοῦ τοκετοῦ. Στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Οὐάσιγκτων τὸν ἀνέμεναν τὰ πρῶτα συγχαρητήρια. Μητέρα καὶ γιὸς ἔχαιραν ἀκρας ὑγείας. «Πῶς θὰ τὸν βαφτίσετε;» ρώτησαν τὸν νυσταγμένο πρόεδρο. «Φυσικὰ, Τζὼν Φ. Κέννεντυ, ὁ νεώτερος, εἶπε. Ἐτσι, νομίζω, ἀπεφάσισε ἡ γυναίκα μου - δηλαδὴ ἀπεφασίσθη». Στὸ μεταξύ, μετὰ τὴν ἀνακοίνωση τῶν διορισμῶν τοῦ νέου δημοκρατικοῦ ὑπουργείου, διεμεύσθησαν ἐμπραγματῶς τὰ ἀναγραφέντα ὅτι ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ προέδρου, κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ, 34 ἐτῶν (δεξιὰ), ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν διεύθυνση τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας, ἐπρόκειτο νὰ ἀναλάβῃ ὑπεύθυνη διοικητικὴ θέση. Στὸ μεταξύ, ἡ μέλλουσα Πρῶτη Κυρία τῶν Η.Π.Α. κατέστρωσε καὶ αὐτὴ τὰ μελλοντικὰ σχέδιά της. «Πρῶτο καθήκον μου θὰ εἶναι, εἶπε σὲ φιλικὸ πρόσωπο, νὰ φροντίζω τὸν Πρόεδρο. Κατόπιν τὰ παιδιά. Δὲν θέλω νὰ μεγαλώσουν στὰ χέρια ντανάδων καὶ μυστικῶν ἀστυνομικῶν. Ὅσο μπορῶ περισσότερο θὰ βρίσκωμαι κοντὰ τους, ἀφ' οὗ, μάλιστα, δὲν θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ βλέπουν συχνὰ τὸν πατέρα τους».

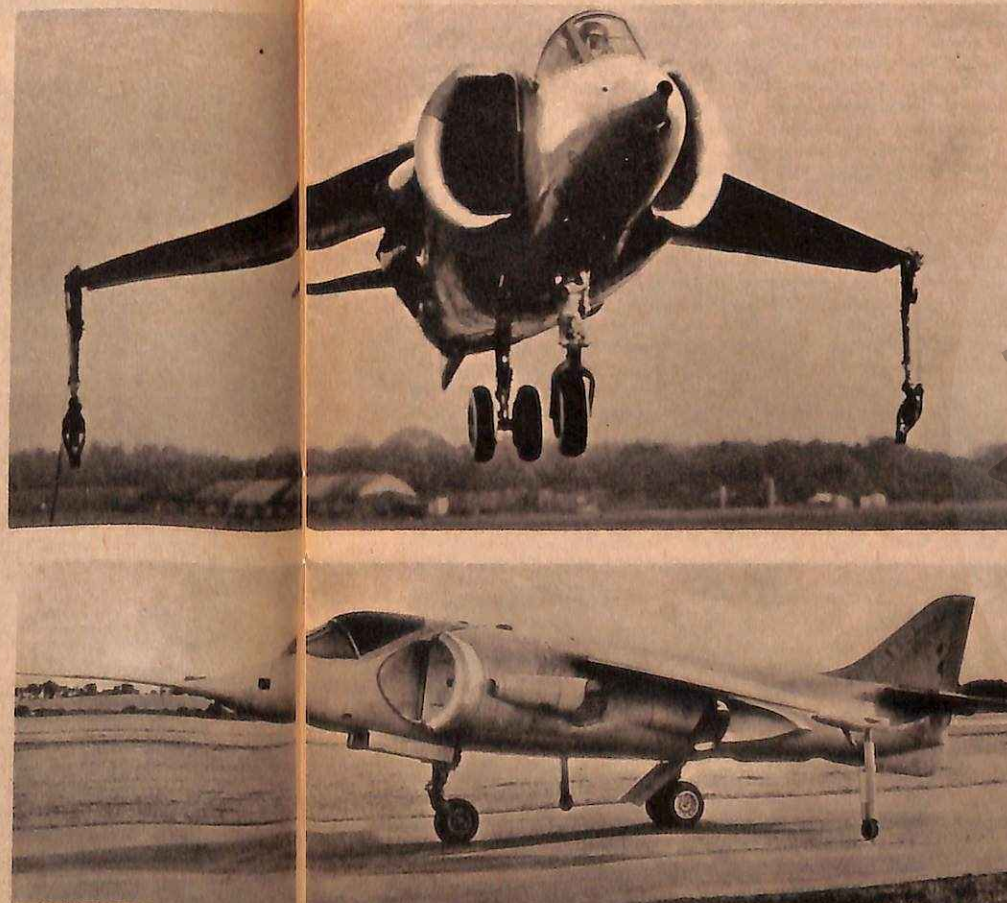

(Camera press)

«Χῶκερ P 1127»

Στὸ Ντάνσφορντ τῆς Ἀγγλίας ὁ δοκιμαστής πιλότος Μπιλ Μπέντφορντ παρουσίασε τὸ νέο ἀπόκτημα τῆς Ρ.Α.Φ. - τὸ «Χῶκερ P 1127». Τὸ νέο καταδιωκτικὸ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἀπογειοῦται καὶ νὰ προσγειοῦται κατακορύφως καὶ εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς βάση τοῦ ἀεροδρόμιου «μεγάλους γραμματοσήμους». Σχεδιαστής του εἶναι ὁ παλαίμαχος κατασκευαστὴς ἀεροσκαφῶν σὲρ Σάδνεν Κόμ. Ἡδὴ συζητεῖται τὸ ἐνδεχόμενον νὰ παραχωρηθῇ τὸ ἐπαναστατικὸ καταδιωκτικὸ στὸ Ν.Α.Τ.Ο.

(Associated News papers Lt.)

7

Ο Μάξ Βέμπερ, ο γνωστός Γερμανός κοινωνιολόγος, απέκλειε τους δημοσιογράφους «παρία» της πολιτικής ζωής. Οι πολιτικοί άνδρες αισθάνονται την ανάγκη να συνεργάζονται με τους θεωρούμενους ως «εκπροσώπους της κοινής γνώμης, αλλά, συγχρόνως, είναι πολύ ευχέεις όταν κατορθώνουν να τους ξεφορτωθούν. Τους δέχονται με προσήναιον—υπάρχουν, φυσικά, και εξαιρέσεις, αλλά αυτές δεν μεταβάλλουν τον κανόνα», ομιλού μαζύ των, ζητούν την γνώμη των, εκλιπαρούν τάς πληροφορίες των. Μόλις, όμως, ο δημοσιογράφος εξέλθουν από το γραφείο του πολιτικού, ο τελευταίος θα εύρη την ευκαιρία να ρίψη πάρεσον βέλος κατά των αποχωρησάντων. Συνήθως, δικαιολογείται εις τὸν ἐπόμενον ἐπισκέπτην του, λέγων, ὅτι ἕνας πολιτικός είναι υποχρεωμένος να βλέπῃ τοὺς δημοσιογράφους... Σπασιῶν, απαγγέλλει καὶ ἕνα κατηγορητήριον ἐκὰτ' ὧν ἀπαισιῶν αὐτῶν τύπων, οἱ ὅποιοι μεταβάλλουν τὴν πολιτικὴν εἰς μαρτυρίαν. Οὐδέποτε θὰ ἐκφρασθῇ κατὰ τρόπον ἐπαινετικόν. Ἐὰν συμβῇ τὸ τελευταῖον, θὰ σημαίνει ὅτι ὁ δημοσιογράφος δὲν εἶναι ἀξίος τῆς ἀποστολῆς του.

Ἀτέρμονες πελαγοδρομίες

Τὸ πνεῦμα ἐχθρότητος τῶν πολιτικῶν κατὰ τῶν δημοσιογράφων ὁδηγεῖ τοὺς πρῶτους, μερικὰς φορές, εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, παρὰ νὰ θασασύνουν τοὺς ἀτυχεῖς ἐρμηνεύτας καὶ σχολιαστὰς τῶν πολιτικῶν πράξεων. Προσωπικῶς, θεωρῶ ὅτι μίᾳ τῶν ἀποφάσεων, τῆς ὁποίας ἀπώτερά αἰτία ἦτο γὰ ἱκανοποίησιν ἡ ἐκδικητικὴ κόσμος, ὑπῆρξε ἡ συνθήκη τῆς Ρώμης, τῆς 25ης Μαρτίου 1957, διὰ τῆς ὁποίας ἰδρῦθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης, ἡ ἐπὶ τὸ ἀπώτατον καλουμένη Κοινὴ Ἰσχυρὰ. Προηγουμένη ἐκδόσεως τοῦ ἐκδικητικοῦ αὐτοῦ πάθους ἦτο ἡ συνθήκη τῆς 27ης Μαΐου 1952, διὰ τῆς ὁποίας συνιστάτο ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης Ἀμυνῆς. Ἐγγραφῆσαν δι' αὐτὴν χιλιάδες ἄρθρα, ποτὶ τὴν 30ην Αὐγούστου 1954, ἡ γαλλικὴ Βουλὴ, ἀποτελούμενη κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ βουλευτὰς ἐντυράτης ἀντιλήψεως, οἱ ὁποῖοι δὲν κατεβλήοντο ἀπὸ προλήψεως—οἱ ἴδιοι εἶχον ζητήσει τὴν ἰσχύριν τῆς— τὴν κατεψήφισαν. Οἱ ἀδικῶς τολαπαραβάντες ἐπὶ 27 μῆνας διπλωματικὸν καὶ πολιτικὸν συντάκται τὸν ἐφημερίδων, τῶν πρακτορείων, τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, ἐξέβαλον στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Δὲν ἠμποροῦσαν νὰ υποπτευθῶνται διὰ τοὺς περμένε κατὰ τὸ πολὺ χειρότερον. Διότι συνέπειτα τῆς ἀπορρίψεως διὰ τῆς ἡμέρας ἡ Κοινὴ Ἰσχυρὰ. Καὶ οὐδέποτε οἱ δημοσιογράφοι θὰ ἦσαν ἐν τυχεύοις. Εἶχον ἐβιάσθαι εἰς τοὺς μακρινούς τῆς συνθήκης τὴν Παρίσιον. Ἐνῶ ἐπελαγοδρομοῦν καὶ θὰ πελαγοδρομοῦν εἰς τὰ 248 ἄρθρα, τὰ 4 παραρτήματα, τὰ 9 πρόσθετα πρωτόκολλα τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης καὶ τὰ 17 ἄρθρα, δύο παραρτήματα καὶ δύο πρωτόκολλα τῆς συμβάσεως συνεταιρισμοῦ τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν χωρῶν καὶ ἐδαφῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμπλήρωμα τῆς κυρίως συνθήκης. Ἐάν, φυσικὰ, ὑπογραφεὶ καὶ ἡ συμβασιὰ καὶ ἀγνοῶντων πόσα παραρτήματα καὶ πρωτόκολλα, ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ποῖοι καὶ πόσο ἐφίλατοι θὰ ταρασσούν τὸν ὕπνον τῶν ἐπιφορισμένων μετὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ θεματοῦ δημοσιογράφων. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἐκδόσις τῶν πολιτικῶν εἶναι πλήρης.

μανικά κράτη. 'Αλλα, διὰ τὴν ἔλθῃ ἡ στιγμή, ὥστε μία πλαστογραφία νὰ εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὴν πραγματοποιοῦσιν τῆς γερμανικῆς ἐνότητος, ἔπρεπε νὰ προηγηθῶν 55 χρόνια προεργασίας. Εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν τῶν Ναπολεωνέων πολέμων, τὸ 1815, ἐγένιν ἀντιλήπτων ὅτι οἱ γερμανικοὶ λαοὶ ἐφέροντο πρὸς ἑνωσιν. Δὲν ἦτο, ὅμως, εὐκόλυν νὰ τὴν ἐπιτύχουν, παρὰ τὰ γεγονόσι διὰ τὸ εἶχον καὶ κοινὴν γλῶσσαν. Τὸ πρῶτον ἔθιμα πρὸς τὴν ἐνοποίησην τῆς Γερμανίας ὑπῆρξεν ἡ τελεωσιακὴ ἑνωσις τῶν 27 βασιλείων, μεγάλων δουκῶν, δουκαντῶν καὶ ἐλευθέρων πόλεων, τὰ ὅποια τὴν ἀππρίκτιον. Τὸ δεύτερον, ἐν συνεχείᾳ, ἔθιμα ἦτο ἡ ὑπὸ τῆς Πρωσσίας ἀνάληψις τῆς ἡγεσίας τῶν Γερμανῶν. Ὅταν ἔγιναν αὐτὰ τὰ δύο μεγάλα ἔθιμα, τὰ ὑπόλοιπα ἦσαν εὐκόλα.

Ηδὲ ξημνείαι προϋποθέσεις

Ἡ Εὐρώπη τοῦ 1945 δὲν διέφερε πολὺ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν τοῦ 1815. Καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἶχον διαθέσει νὰ ἐνωθουν, ἀντιληφθέντες ὅτι, ἐὰν δὲσθαι παρόμοιον διηρημένῳ, διὰ ἑσπεύοντο τῆς δυνατοῦτάς ταυ παῖζον οὐνόδητος σοβαροὺς ρόλους εἰς τὴν παγκόσμιον σκηνήν. Ὁ Ὅργανισμὸς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ἰδρυθεὶς διὰ τὴν διάσπιν τῆς βοηθείας τοῦ Συνεδίου Μαρσάλ, τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἡ Κοινοτοραξία Χάλυδος καὶ Ἀνθράκος, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης Ἀμύνης, ἡ Ἐνωσις Δυτικῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία τὴν διεδέχθη, ὑπῆρξαν διαδοχικαὶ σταθμοὶ εἰς τὴν πορείαν πρὸς τὴν ἐνωπίσπιν. Τελευταῖος καὶ πλεόν σημαντικὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ συνθήκη τῆς Ρώμης, τῆς 25ης Μαρτίου 1957, τῆς ὁποίας τοῦ μόνου μειονεκτικῆς εἶναι εἰς φέρεται τὰς ὑπογραφὰς ἀκροσώπων ἐξ μόνου Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ὁ ἤτο ἀποφασιστικὸς σταθμὸς, ἐάν τὴν συνθήκην εἶχον ὑπογράψῃ διὰ τὰ εὐρωπαϊκά κράτη. Ἀλλὰ, πρὸς τοῦτο, διὰ ἐπρέπει νὰ ἔχουν, προηγουμένως, ἐξουδετερωθῇ ὅλαι αἱ δυσκολίαι συνδέσεως τῆς Μ. Βρετανίας μετὰ τὴν Εὐρώπην. Προυχωρῶν, ὡμως, μετὰ μὲγαντὴν δραστήντη οἱ Βρεταννοὶ καὶ ἡ Εὐρώπη δὲν ἡμποροῦσε νὰ περὶμῆν. Σήμερον, αἱ προϋποθέσεις διευρύνσεως τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς εἶναι πολὺ περισσώτεραι παρὰ πρὸς 4 ἑτῶν. Ἐν τούτοις, εἶναι πολὺ ἑνωρίς διὰ νὰ λερῇ διὰ τῆς ἐπείκειται ἡ τελωνειακὴ ἑνωσις ὁλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Μ. Βρετανίας, ἡ ὁποία ἔχει, σχεδόν, πεισθῇ ὅτι ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Η 'Εναρμόνις της οικονομικής πολιτικής

Κοινή 'Αγορά, κατ' ουσίαν, είναι η τελωνειακή ένωση της Δυτ. Γερμανίας, Γαλλίας, 'Ιταλίας, Βελγίου, 'Ολλανδίας και Λουξεμβούργου, σταδιακά πραγματοποιούμενη. Είς το άρθρον 2 της συνθήκης της Ρώμης αναφέρεται ότι η Κοινότης έχει ως άποστολήν, διά της ιδρύσεως μίας κοινής αγοράς και της προετοιμασίας της οικονομικής πολιτικής των κρατών - μελών, να προωθήση την αρμονικὴν ἐξέλιξιν των οικονομικῶν δραστηριοτήτων ἐνὸς τοῦ συνόλου της Κοινότητος, τὴν συνεχὴ καὶ ἰσορροποῦν ἀναπτύξιν, τὴν ὑψηλὴν σταθερότητα, τὴν ἀνοδοὶ τοῦ βιοτικού ἐπέπεδου εἰς ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν, καὶ πλεόν στενὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν τὰ ὅποια ἀναίνει. 'Εκ τῆς διατυπώσεως τοῦ άρθρου δύναται νὰ συναχθῇ τὸ συμπέρασμα, ὅχι καὶ ἀπλῶς τὸς ἀποτομ. εἰς ἀπώτερον ἐξέλιξις της Κοινότητος εἶναι ἡ πλήρης ἐνοποίηση τῶν οικονομιῶν τῶν ἑξ χωρῶν. Τὰ μέσα, δὲ ὅν δὲ ἐπιτηθεῖ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταπεινοῦ εἰς τὸ άρθρον 2 σκοποῦ, ὡς ἀπαρβιβάζονται εἰς τὸ άρθρον 3, μείνουν τὴν ἀρχικὴν ἐντύπωσιν. Διότι προβλέπεται: 1) 'Εξαρανσὶς τὸν μεταξὺ τῶν κρατῶν - μελῶν τελωνειακῶν ὁσμονῶν καὶ τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν εὐπορευμάτων, ὡς καὶ παντὶ ἄλλῳ μέτρῳ ἡ-

Ηρώτων, δηλαδή, και κύριον μέλημα της Κοινότητας είναι η κατάργησις των τελωνειακών δασμών και των ποσοτικών περιορισμών. "Όταν αυτή η κατάργησις επέλθῃ, όλα τα άλλα είναι εύχεράς πραγματοποιήσιμα. Και άκριβώς έπειδι η κατάργησις αυτή έθελωρηθῇ ως το δυσχερέστερον προς έπίλυτον πρόβλημα, ώρίσθη ότι θα ολοκληρωθῇ εντός 12 εως 15 έτών. Μόνον μετά την έναρξιν λειτουργίας της Κοινότητας και, συγκεκριμένως, την 12ην Μαΐου 1960 συνεφυλθή όπως έπιταχυνθῇ ο ρυθμός καταργήσεως των τελωνειακών δασμών, ώστε το χρονικόν διάστημα ολοκλήρωσως να μειωθῇ εἰς τὸν ήμισυ. Δέν ἔτο δυνατόν να γίνῃ διαφορετικὰ. Κάθε έννοπιούσις από την κατάργησιν των τελωνειακών δασμών αρχίζει. Αἱ ένδικαια άγοράς έδωμιονυθηθῇσαν και η ένότης των σημερινών ένδικων κρατῶν ήρχισε να διαγραφέται, εὐθὺς ως ήρχισαν καταργούμενα τὰ έμποδια διακινήσεως έμπορευμάτων από πόλεως εἰς πόλιν, από έπαρχίας εἰς έπαρχίαν.

ἡ ἴητο ἀνιάρων δα ἀσχαλῆθῆ κανεῖς μὲ λεπτομερεῖας ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης. Ἄρκει νὰ λεχθῇ ὅτι συμφωνία πλήρης μεταξύ τῶν ἑξ ἑταίρων δὲν ὑφίσταται ἐπὶ πολλῶν θεμάτων, ὡς τῆς συνδέσεως μὲ τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκάς χώρας καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν Ἐλευθέρων Ἀπολλαγῶν, ἰδρυθεῖσαν τὸν Νοέμβριον 1959 καὶ περιλαμβανοῦσαν τὰς Μεταλλογῶν, Βρετανίαν, Σουηδίαν, Νορβικίαν, Δανίαν, Αὐστρίαν, Ἑλβετίαν καὶ Πορτογαλίαν, τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, τῶν ἐπιδοτήσεων γεωργικῶν τογαλίων, τῆς κοινῆς ἀποφασίσαντος ἄλλων. Θὰ ἴητο, ὅμως, πλάνη νὰ πιστεῦθῃ ὅτι αἱ προϋποθέσεις αὐτὰ καὶ πλείστον ἄλλων, ὅτι ὁδηγήσουσι εἰς ναυάγιον τῆς Κοινοτήτος. Ἀσμεμφανίαι αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ ὁδηγήσουσι εἰς ναυάγιον τῆς Κοινοτήτος. Ἀντιθέτως, προσπάθειαι καταβάλλονται ὅπως αὐτὴ μεταβληθῇ καὶ εἰς πολιτικὴν ἑνωσιν, ὑπὸ μορφῇ Ὀμοσπονδίας τῶν ἑξ κρατῶν. Εἶναι δὲ μοιρῆτικὴν ἑνωσιν, ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει. Ἄλλωστε, ἀντιρρήσεις ὑπάρχουσιν νὰ καταλήξῃ ἐκεῖ, ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει. Ἄλλωστε, ἀντιρρήσεις ὑπάρχουσιν ὅχι κατὰ τῆς πολιτικῆς ἐνότητος, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς μορφῆς τῆς Ὀμοσπονδίας. Οἱ περισσότεροι, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ καγκελλάριος Ἀντενauer, θὰ προτιμοῦσαν τὴν Ὀμοσπονδιακὴν Ἐνωσιν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Δυτ. Γερμανίας.

[illegible]

Τὸ ἄρθρον 237 τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης ὀρίζει: «Ἐκαστον εὐρωπαϊκὸν κράτος δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ γίνῃ μέλος τῆς Κοινοτήτος. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ἀφ’ οὗ συμβουλευθῇ τὴν αἰτίαν, ἀποφασίζει ἀμφωφώνως». Ἐξ ἄλλου, τὸ ἄρθρον 238 περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ Κοινότης δύναται νὰ συνομολογήσῃ μετ’ ἑνὸς κράτους ἢ μετ’ ἑνῶσιν κρατῶν ἢ μετ’ ἐπιθεωρηθῆναι ἀπὸ ἀμοιβαίως δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, βράσειαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἰδιαιτέρως διαδικασίαν». Ὑμεῖς ἐν ἑξῆτι τὰ ἀνήκειν μέλος τῆς Κοινοτήτος, συμφωνεῖτε πρὸς τὸ ἄρθρον 237.

Αι διαπραγματεύσεις διά την σύνδεσίν μας με την Ε.Ο.Κ. ἤρχισαν τὸν Σεπτέμβριον 1959. Διεξήχθησαν ἐπὶ ὧν τὸν ἐπιπέδον, θέματα τῶν διαπραγματεύσεων συνειληφθῶσαν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐπίσημους ἐπισκέψεις του εἰς Ρώμην (9 - 11 Νοεμβρίου 1959) καὶ Παρίσιος (11 - 13 'Ιουλίου 1960), ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Βόννην ('Ιανουάριος 1960), ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς ὅλας τὰς συναντήσεις του (καὶ δὲν ἴσχυ ἀλίαν) με τοὺς συναδελφεοὺς του τῶν ἐξ ἑωρῶν. Ἐπίσης, τὸ ὅλον θέμα τῆς συνδέσεως ἀνεμετωπίσθη καὶ κατὰ τὰς εἰς Ἀθήνας συνομιλίαις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Χέρτερ (5 Μαΐου 1960). Ἀλλ' αἱ καθ' αὐτὸ διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν εἰς Βρυξέλλας μετὰ τῆς ἐκεῖ ἐδρευούσης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Πεσματζόγλου.

ἡ ἀπέδωσαν αἱ διαπραγματεύσεις; Προσέγγισιν ἀπόψεων εἰς τὰ 75 ἐπὶ τὴν 100 σημείων. Ἐκ τῶν 25 αἱ ὅποια ἀπομένουν πρὸς ρυθμίσιν ἀρκετὰ δὲν εἴναι ὑποσιούμενη. Ἡ ἴσχυρὰ ζητεῖται διαθετὴ τὸ δικαίωμα ἀρνήσεως ἐφαρμογῆς τῶν προστατευτικῶν τῶν ἐλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων διατάξεων, ἐφ' ὅσον δι' αὐτὰν θὰ ἐθίγοντο ὀρισμένα ἰδικὰ της, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι, τὰ ἔσπεριδοειδή. Καὶ τῆς ἀνεγνωρίσθη μὲν διὰ ταῦτα ἡ εἰδικὴ προνομή τῶν ὁποίων ἤξιωσεν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑστερῶν ἐνεφανίσαν καὶ τάλους καὶ ἄλλων εἰδῶν. Αὕτη ἦτο ἡ ἀναχωρήσις της περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ ἡμερήσιος τύπος. Ἡ Ὀλλανδία, ἐξ ἄλλου, ἐνεθυμῆθη εἰς ἕκαστην καμπάναν συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἐχρῆστον προστασίας. Καὶ τοῦτο, καθ' ἡσυχίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπέβηον τὰ τυχόν ἰδιαιτέρως μεταχειρίσεως τὰ ἀμερικανικὰ κατὰ Βιρτζίνια εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἐπὶ ἡμιᾶς φυσικὰ, τῶν ἐλληνικῶν. Σοβαρὸν θέμα διχογνωμίας εἶναι καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐλευθερίας, τῶν ὁποίων θὰ ἐχάμεν πρὸς συνάμιν εἰδικῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν μὲ τὰς Ἀνατολικὰς Χώρας. Ἡμεῖς ζητοῦμεν πλήρη ἐλευθερίαν. Μὰ ἀντιτάσσεται εἰς ἐκάστην περίπτωσηιν πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Συνεταιρισμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεῖ τὸ ὄργανον ἐμποτείας τῶν σχέσεων Κοινοτήτων καὶ Ἑλλάδος. Πέραν τῶν ζητημάτων τούτων, ὑπάρχουν τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν τυχὴν τῶν κρασιῶν μας, τῆς σταφίδος, τῶν ὀπλοκατευθυντικῶν εἰδῶν.

Επί των διαφορών αυτών ελπίζεται ότι θα επιέλθω, τελικώς, συμπτώσεις αντλήσεων. Εάν οι περί αυτήν δυσκολίες υπογραμμίζονται σήμερα, τότε οφείλεται εις το ότι και μεταξύ των εχθρ. δεν έχει επιέλθει συνεννόηση. Ταυτόχρονα, οι λόγοι αυτοί, που εμπεριέχονται στην άποψη ότι οι Γερμανισμοί ας ένε, Γαλλισμοί, Βελγισμοί, Αγγλισμοί, κ.ά. έτερον, διά την εφαρμογήν του άρθρου 22, συνήλθον της Ρώμης, διενέχει ή οποία ας απέλπει, έπειτα από την απουσία των επιτάξεων του ρυθμού μειώσεως των δασμών. Επειτα, λαμβάνοντες ότι οι διενέξεις δεν πρόκειται να οδηγήσουν εις ρήξιν. Παγκλάσει, άλλως, καθυστερήσεις.

Ακριβώς δε η δημιουργηθείσα έντυπωση ότι εντός της Κοινότητας επιτυγχάνεται πάντοτε συμφωνία, οδηγεί μερικούς εκ των ημετέρων εις την διατύπωση της άποψης ότι, εφ' όσον επιτρέψει, κατ' αρχήν, γενική συμφωνία επί των μείζονος σημασίας θεμάτων, θα έπρεπε να προχωρησόμεν εις την σύνδεση, αφήνοντας τα ήσσονος σημασίας θέματα κατ' ελαττωμερίαν να ρυθμισθούν αργότερον. Εις την αποψιν ταύτην δίδεται η απάντησις ότι όλα τα υπό κρίσιν θέματα είναι ζωτικά καί ότι έχομεν ανάγκην πλήρων έγγυησης, πριν ή συνεταιρισόμεν, δεδωμένοι, μάλιστα, ε-
πί, κατά την πρώτην πενταετίαν, ο συνεταιρισμός, λόγω της πελαργισίας εις την οποίαν θα υποβάλει την οικονομίαν μας, δεν θα γίνη δεκτός από την κοινήν γνώμην με μεγάλην συμπάθειαν. Επιπροσθέτως παρατηρούμεν ότι εκ των μέχρι ποδός αποτελεσμάτων των διαπραγματεύσεων δεν έχομεν λόγους να εμεθα δυσχεστημένοι, διότι πολλά έκερδισαμεν. Έστωσαν ως παράδειγμα τα 125 εκατομμύρια δολλάρια, τα οποία μας προσέφε-
ρον τώρα δια χρηματώσεως, έναντι των πολύ ολιγοτέρων τα οποία ή-
σαν διατεθειμένοι να μας δώσουν όταν ήρχισαν αι συζητήσεις.

Ο ἰσχυρὸς ἀντιπρόεδρος τῆς πρώτης ἀπόψεως ἀπαντοῦν: Ἀφοῦ ἐκρίθη ὅτι εἶναι ἀπαράιτητος ἡ σύνθεσις μας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., διὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀπομονώσεως, δὲν πρέπει νὰ θρασυποροῦμεν, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μᾶς πρὸλαβουν ἄλλοι. Ὁφείλομεν νὰ ἀποφασίσωμεν βάσει χερσὶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν κριτηρίων καὶ ὄχι εἰδικῶν.

Και η ἀπατάλησις: "Ανευ ἐγγυησίου, διασφαλισμού των προϊόντων μας, είναι προτιμότερον να παραμεινών ἐκτός της Κοινῆς Ἀγορᾶς. Διότι, ἀνευ ὧρων εἰσόδου, θὰ μᾶς φέρῃ εἰς πλήρη ἐξάρτησιν ἀπὸ τοὺς ξῆ. Ἡ λήψις θέσεως εἰς τὴν διαμερίσιν αὐτὴν θὰ ἴη δύσκολος, χωρὶς λεπτομερὴ γνῶσιν τῶν φακέλων. Δι' αὐτὸ περιορίζομαι νὰ προσέβωμ τὰ ἐκ κατωτέρων ἐπιχειρήματα, πεπεισμένος ὅτι οἱ ἀναγνώσται μοι εἰναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶσιν τὰ αὐτὰ κατ' ἀξίαν. Ὡς πρὸς ἐμὲ, ὅτι θὰ ἡμπορούμην νὰ προσέβωμ εἰς ὅσα ἐν ἀρχῇ γράφω εἶναι εἰς πιθανὴν τῇ Κοινῇ Ἀγορᾷ νὰ ἐξελεγχθῇ εἰς θεμελίον τοῦ μελλόντος νὰ ἰδρῇτῃ Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους. Τὸ γεγονός ἐστὶ οἱ ἐπαλλήλοι της ἔχουν φθάσει ἤδη εἰς τρεῖς χιλιάδας, μοι δημιουργοῖ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι δὲν αποκλείεται οἱ ἰδρυταὶ τῆς τελικῆς νὰ ἐπίστευσαν εἰς αὐτήν.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

Ένα προϊόν όμορφιάς

που έπεβλήθη

παγκοσμίως

Όταν φανή η πρώτη άσπρη τρίχα
στά μαλλιά... είναι κάτι που κάθε γυναικα δά ήθελε νά τό κρατήση μυστικό,
κάτι που δά ήθελε νά τό αποφύγη.
Μ' ένα άπλό λούσιμο
μέ τό Χρωμοσαμπουάν ΒΕΛΛΑΤΟΝ
μπορείτε καί οεΐς νά έπαναφέρετε
τά μαλλιά σας στόν φυσικό νεάνικό
τους χρωματισμό ή ακόμη νά τούς
δώσετε μία νέα απόχρωσι από
τό Μαύρο μέχρι τό άνοικτό Ξανδό.

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Γεν. Άντιπρόσωποι διά τήν Έλλάδα.
ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ
ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ: 32.844
ΑΘΗΝΑ

“Γνώμη”

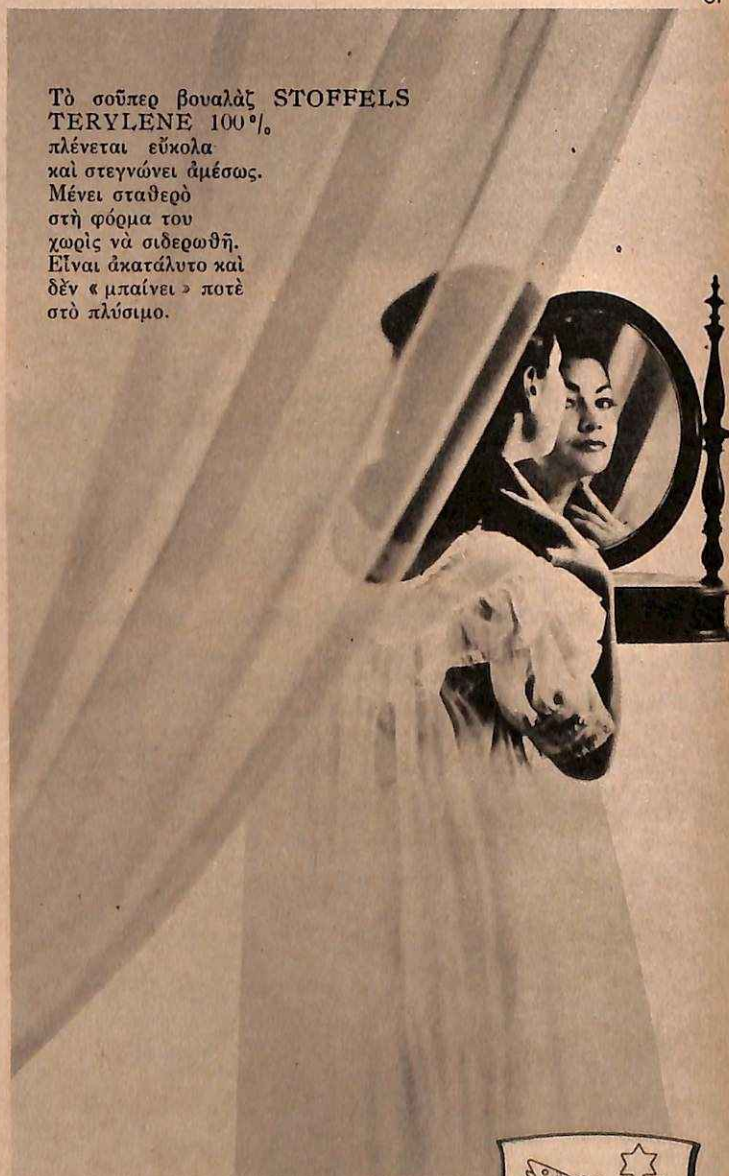
ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ, ΑΠΟ ΒΟΥΛΑΖ

Stoffels

TERYLENE

έξασφαλίζουν
άπαλό φώς στα δωμάτιά σας!

Τό σούπερ βουλάζ STOFFELS
TERYLENE 100%,
πλένεται εύκολα
καί στεγνώνει άμέσως.
Μένει σταθερό
στή φόρμα του
χωρίς νά σιδερωθή.
Είναι άκατάλυτο καί
δέν « μπαίνει » ποτέ
στό πλύσιμο.

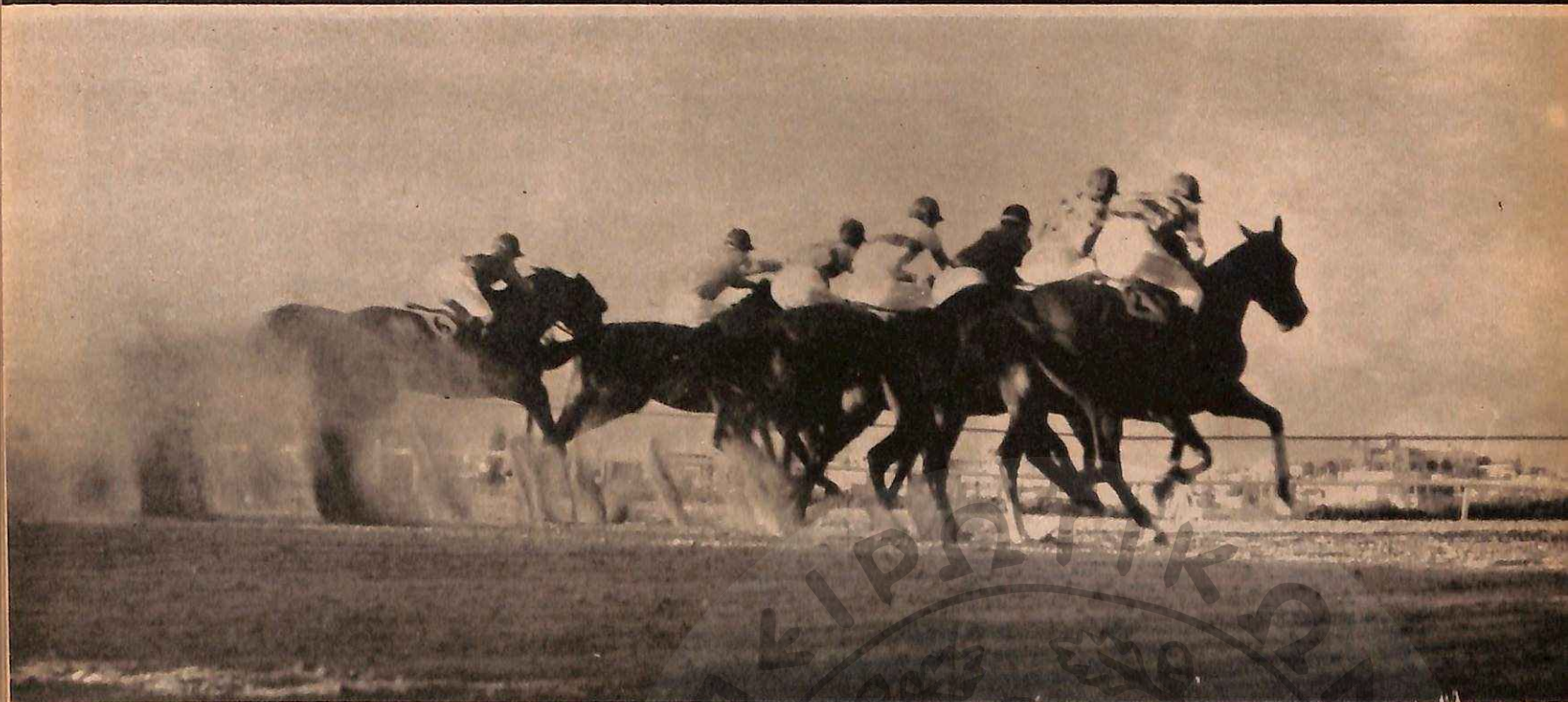

Τά σούπερ βουλάζ
STOFFELS TERYLENE 100%,
μέ τό σήμα ΨΑΡΑΚΙ πωλούνται παντού.

ST/5

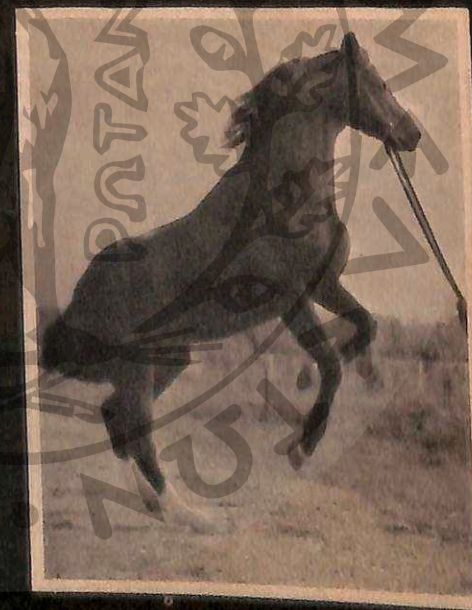
ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΧΙΜΑΙΡΑΣ

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΚΑΛΠΑΖΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ. ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΜΑΚΡΥΑ, ΑΛΛΑ ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΤΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΙΚΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΠΟΜΑΧΟΣ του Φαληρικού Δέλτα. Τώρα χρησιμοποιείται ως επιδημιολογική πληροφορία.

Τόπος της άπωλείας γιά κάθε «φρόνιμο», που άκολουθεί την συνταγή των μικρονοικοκυραίων του ποιητή «πήρα ένα διδλιάριο Τραπεζης, πρώτη κατάθεσις δραχμαί τριάντα» καί βασίλειο της χίμαιρας γιά τούς φιλίππους, ό Ιππόδρομος έχει φανατικούς πολέμιους καί φανατικώτερους πιστούς. Άν πήτε πώς είναι μονάχα «τζόγος» θά τόν άδικήσετε, γιάτί είναι κάτι τόσο άλλιώτικο από τό πράσινο τρεπέζι της χαρτοπαιξίας καί της ρουλέτας. Έχει μία όλοτελα δική του γοητεία, που μπορεί, όμως, νά τήν πληρώσετε άκριβά, όπως όλα τά ώραία πράγματα στόν μάταιον αυτόν κόσμο. Γι' αυτό έλάτε καλύτερα νά τόν γνωρίσετε από τίς στήλες μας. Είναι μία γνωριμία... «έρζατς», αλλά άνάδυνη γιά τό πορτοφόλι σας.

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ - ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΝ ΦΑΛΗΡΙΚΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ

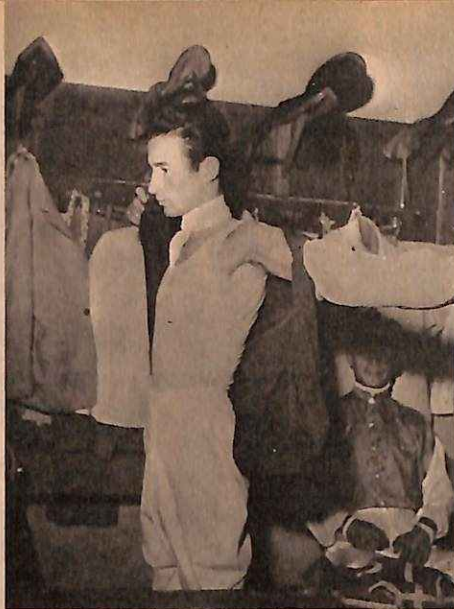
Αυτό το μικρό «βασίλειο της χίμαιρας» —ό «Ιπποδρόμος του Φαλήρου»— εκτείνεται από το Χρυσάκι και το Βουρλοπόταμο μέχρι τη θάλασσα του Φαληρικού Δέλτα. Ο πληθυσμός του είναι μεταβλητός, γιατί οι μόνιμοι κάτοικοί του δεν ξεπερνούν τη μιά εκατοντάδα και είναι σκορπισμένοι στους σταύλους, που γειτονεύουν με το στίβο: Προπονηταί, μαθητευόμενοι τζόκευ, «ρολογάδες» και κάθε λογής άλλοι σταυλοδίαίτοι άνθρωποι, που έχουν ευθυγραμμίσει τη ζωή τους με τη ζωή των αλόγων. Αν όμως η απογραφή του πληθυσμού γίνει Τετάρτη ή Κυριακή, τότε μπορεί να ξεπεράσει τις πέντε χιλιάδες. Και είναι σίγουρα ο πληθυσμός αυτός του 'Ιπποδρόμου ο πιο άνομοιογενής πληθυσμός της γής. 'Ισχυροί του χρήματος, της πολιτικής, της διπλωματίας και της κοσμικής στήλης παρακολουθούν από το 'Αθλητικό Περίπτερο, χωρίς ίαχές, όπως συνήθως γίνεται στο Δέλτα, για λόγους αξιοπρεπείας, τα λεπτά τους να χάνονται, πονταρισμένα στα πόδια κάποιου θλιβερού άχαμνόοντος. Πιο πέρα, εκπρόσωποι όλων των παραγωγικών τάξεων της χώρας και της υπαλληλίας παρακολουθούν από τις κερκίδες της πρώτης θέσεως, με θορυβώδεις συχνά εκδηλώσεις, ένα συναρπαστικό τερματισμό, ενώ εκατό μέτρα άριστερύτερα, στη δεύτερη θέση, όπου ισχύει η μικρότερη μονάδα στοιχήματος —δραχμές 10—, οι άνθρωποι του μεροκάματου των πενήντα ή και λιγώτερων δραχμών διαγκωνίζονται με την —μάταιη συχνά— ελπίδα να δουν το δεκάριό τους να πολλαπλασιάζεται επί ένα άπιθανο συντελεστή.

Είναι ένας έτερόκλητος κόσμος, που ξεκινάει από την οδό Πατριάρχου 'Ιωακείμ ή από τις παράγκες της Κοκκινιάς, για να γίνει υπήκοος, για τρεις ώρες, του Φαληρικού Δέλτα.

Έλληνική ιπποπαραγωγή

Αλλά ας δούμε τους άλλους, τους μονιμότερους παράγοντες αυτού του Δέλτα.

Εν αρχή, φυσικά, «είσιν» τα τετράποδα. 'Αραβικά και καθαρόαιμα φτάνουν σήμερα τα τριακόσια. Παλαιότερα ήταν πάνω από τετρακόσια, μα η «είσφορα επί των δρομώνων ίππων», που επέβαλε το κράτος, μαζί με εκείνη των αυτοκινήτων, στάθηκε δεινό πλήγμα για την ιπποδύναμη του Φαλήρου. (Ειρήσθω εν παρόδω ότι το κράτος εισπράττει όχι λίγα από το χρήμα των φιλιππων, που ρέει άφθονο Τετάρτη και Κυριακή). Τα άραβικά αλόγα έρχονται από τους 'Ιπποδρόμους

Ο ΚΑΘΕ τζόκευ φοράει μπλούζα με τα χρώματα του ιδιοκτήτη του αλόγου, το οποίο θα ίππεύσει.

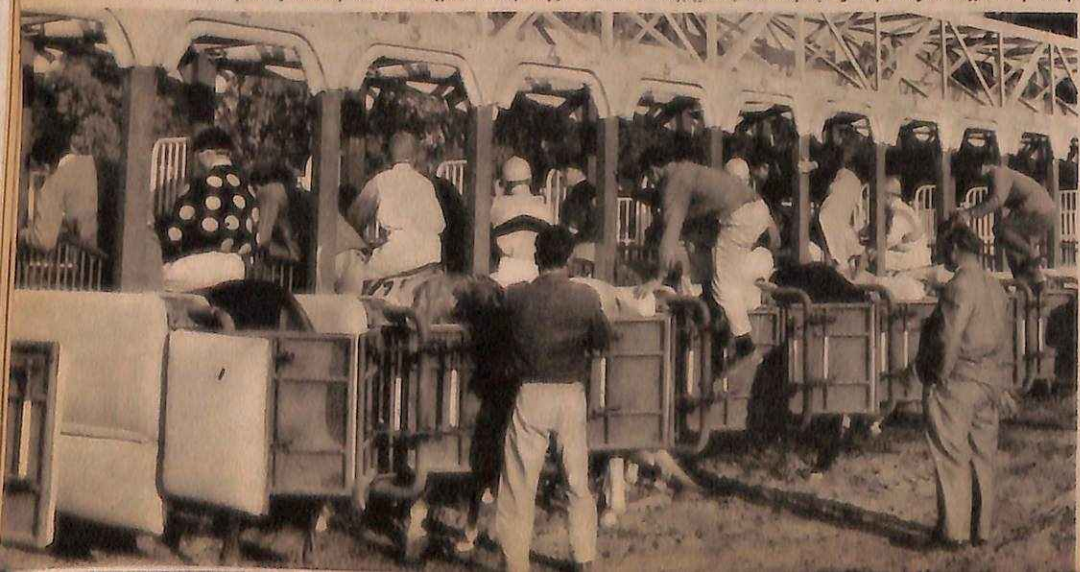

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ το ζύγισμα πριν από κάθε κούρσα. 'Ο άναβάτης πρέπει να έχει ώρισμένα κιλά.

ΕΤΟΙΜΟΙ ΟΙ ΤΖΟΚΕΥ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ «ΠΑΝΤΟΚ», ΟΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΑ ΑΛΟΓΑ

ΑΛΟΓΑ ΚΑΙ ΑΝΑΒΑΤΕΣ, στα «κουτιά» του αυτόματου μηχανήματος εκκίνησης, έτοιμα να ριχτούν στο στίβο, μόλις δώσει το σύνθημα ο άφετης. Μια επιτυχημένη εκκίνηση εξασφαλίζει συχνά τη νίκη.

της Μέσης 'Ανατολής —τα περισσότερα από τη Βηρυττό— για άνευρεση καλύτερης τύχης. Τα καθαρόαιμα είναι, τα πιο πολλά, έγχωριου παραγωγής. Κι αυτό αποτελεί μία θετική όμολογούμενως προσφορά του 'Ιπποδρόμου στην εθνική οικονομία, με τη δημιουργία ελληνικής ιπποπαραγωγής.

Συγκεκριμένα, όταν ανοίξει τις πύλες του μεταπολεμικά ο 'Ιπποδρόμος, τα πρώτα καθαρόαιμα αλόγα ήταν ξενικής προελεύσεως και ιδιαίτερα από την 'Αγγλία, όπου οι ιπποδρόμιες έχουν επιβληθεί σαν εθνικό σπόρ. Καί, αφού τερμάτισαν τη σταδιοδρομία τους στο Φαληρικό Δέλτα, αποσύρθηκαν στο ιπποφορβείο της Λαζαρίνας και αναπαύονται επί των δαφνών τους, με μοναδική άσχολία την αναπαραγωγή του είδους. 'Εκτός, όμως, από το ιπποφορβείο της Λαζαρίνας, μερικοί μεγαλοιδιοκτήτες άσχολήθηκαν κι αυτοί με την 'ίδρυση σταθμών ιπποπαραγωγής, ένας δέ από τους σταθμούς αυτούς, του μεγαλοιδιοκτήτη Γ. Καμπάνη, ευδοκίμει στο Πικέρμι. Και πρέπει να δηλωγηθεί ότι τα επροϊόντα της ελληνικής ιπποπαραγωγής δέχθηκαν άνωτέρα από τους γεννητόρες τους, γιατί συχνά στα μεγάλα κλασικά έπαθλα οι έλληνικοί καθαρόαιμοι κατόρθωσαν να

Περισσότερο το φίλιππο παρά το επιχειρηματικό είναι το πνεύμα των «ιδιοκτητών δρομώνων ίππων»

(Φωτ. Β. Καραμανώλης - ΕΛΚΗΝ)

ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ ΣΤΟ «ΠΑΝΤΟΚ» ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΡΣΑ. ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΛΑ ΟΙ ΦΙΛΙΠΠΟΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ, ΕΚΤΙΜΟΥΝ, ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΥΝ

νικήσουν κατά κράτος τους καθαρόαιμους του έξωτερικού.

Ίδιοκτηται και τζόκευ

Δεύτερος σημαντικός παράγων του 'Ιπποδρόμου είναι οι ιδιοκτήται, οι «ιδιοκτήται δρομώνων ίππων», κατά το επίσημότερο. 'Ο τίτλος αυτός προϋπέθετε άλλοτε πλούτο ή άνώτερη κοινωνική θέση. (Προπολεμικά ιδιοκτήτης δρομώνων ίππων ήταν και το Παλάτι, που αντιπροσωπεύταν μ' ένα ισχυρότατο και ώραιο άλογο, τον Κόδρο). Σήμερα οι προϋποθέσεις αυτές δεν είναι πια απαραίτητες. Λίγοι είναι οι ιδιοκτήται που διατηρούν αλόγα περισσότερα των δύο ή και του... ένος, και από φίλιππο πνεύμα. 'Υπάρχουν, αντίθετα, άρκετοί άλλοι, που έχουν... μισό άλογο ή και κλάσμα του μισού. ('Αρκετά συχνά δυο και τρεις αγοράζουν με ρεφενέ, για πέντε κ' έξη χιλιάδες, κανένα ταλαιπωρημένο τετράποδο, που μάταια αγωνίζεται να φτάσει, έστω και μία φορά το χρόνο, νικηφόρα στο τέρμα, με την έλπίδα πως στα χέρια τους θάχει καλύτερη τύχη).

Οι ιδιοκτήται, λοιπόν, αποτελούν κι αυτοί μία...χειμαζόμενη τάξη σήμερα. Τα έπαθλα που παίρνουν, όταν το άλογό τους νικήσει, είναι μι-

κρά και φτάνουν στα χέρια τους κουτσουρεμένα από τα κάθε λογής ποσοστά τρίτων και από τα κάθε λογής «πουρμπουάρ», που είναι αναπόφευκτα, αν θέλουν να προκόψουν τα αλόγα τους. Παράλληλα, τό... κριθάρι είναι ακριβά στο Φάληρο, δηλαδή τα έξοδα διατροφής, προπονήσεως κλπ. Δεν σ'ας συνιστούμε, λοιπόν, αυτή την «ιδιοκτησία» σαν επιχείρηση.

Άλλος παράγων του Δέλτα είναι οι προπονηταί, που κι αυτοί χειμαζονται, εκτός από πέντε - έξη, που έχουν συγκεντρώσει στους σταύλους τους πάνω από είκοσι αλόγα ό καθένας. 'Όταν, μάλιστα, πέσουν σε περίοδο γκρίνιας, γιατί είναι πολύ φυσικό να ποντάρουν λίγο - πολύ και οι ίδιοι στα αλόγα που προπονούν και να παρυσύρονται από την καλή φόρμα των τετραπόδων τους, τότε η θέση τους γίνεται δυσκολότερη, γιατί δεν έχουν μόνο ν' αντιμετώπισουν τον δικό τους έπιούσιο, μα και το κριθάρι των αλόγων τους.

Έτσι μονάχα οι τζόκευ μπορεί να πη κανείς πως είναι εύχαριστημένοι από τη δουλειά τους. Άλλωστε το επάγγελμά τους είναι γεμάτο από ένδιαφέρουσες συγκινήσεις: Συχνά αποθεώνονται από το πλήθος, όταν κατορθώσουν να διασώσουν από την ήττα κάποιο μεγάλο φαβορί του κόσμου

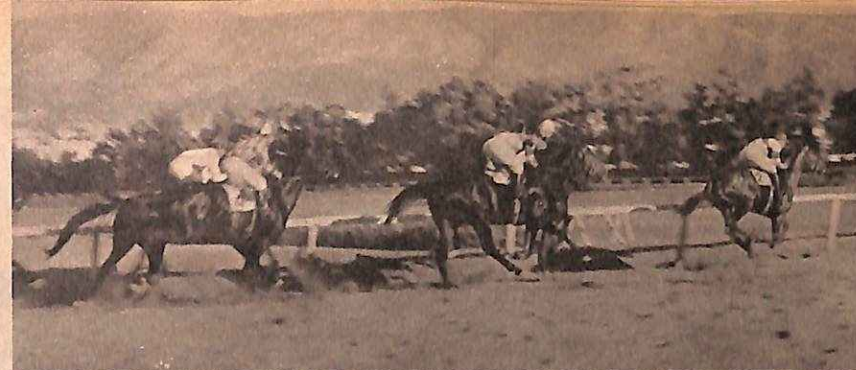
και όχι σπάνια, την ίδια κιόλας μέρα, αντιμετώπιζουν τις αποδοκιμασίες των ίδιων αυτών φίλιππων, που τους έπευφημούσαν λίγο πριν, όταν συμβή το άλογο που ίππεύουν να παίζεται από τους πολλούς και να τερματίσει θλιβερός πεταλοσυλλέκτης. Γιατί ό παίκτης πιστεύει σχεδόν πάντα πως το άλογο του πρέπει να νικήσει, κι όταν ήττηθεί φτάνει ό τζόκευ που το «κράτησε», γιατί είχε ποντάρει, όπως φαίνεται, στο άλογο που νίκησε. Βέβαια, ή μομφή τούτη τις πιο πολλές φορές είναι άδικη, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως ό 'Ιππόδρομος κατοικείται μονάχα από χερουδείμ και πως δεν έλλοχεύει πουθενά ή «κορμίνη».

Όπουδήποτε ή τάξη των αναβατών του 'Ιπποδρόμου δεν είναι καθόλου αξιολύπητη. Ένας καλός τζόκευ έχει κατά μέσον όρο εισόδημα δεκαπέντε χιλιάδες το μήνα, κι όταν ακόμη τα αλόγα που ίππεύει δεν νικήσουν. Στην αντίθετη περίπτωση έχει και ποσοστά από τα έπαθλα των νικητών, όποτε το μηνιαίο εισόδημά του ξεπερνάει τις τριάντα χιλιάδες.

Έκτός από τους κύριους, ας πούμε, αυτούς παράγοντες των ιπποδρομιών, υπάρχουν και άρκετοί άλλοι, που έχουν εμονάρει τη ζωή τους στο ρυθμό του 'Ιπποδρόμου. 'Ανάμεσα σ' αυτούς

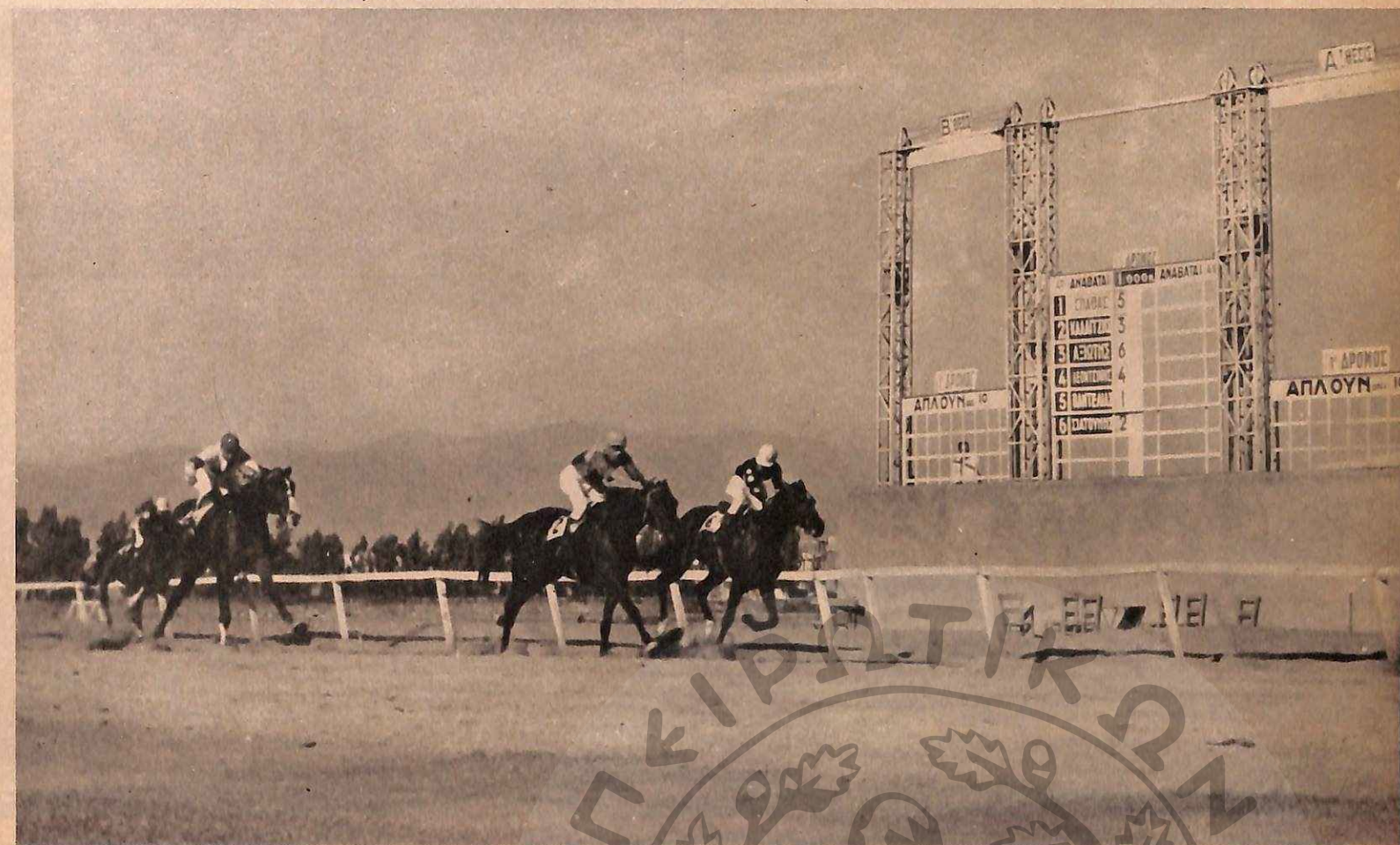
‘Η ώρα της ἐκκινήσεως σημαίνει! Τὸ «πάθος»
ἀνεβαίνει «κρεσέντο» ὡς τὸν τερματισμό...

ΛΙΓΑ δευτερόλεπτα
μετά από την ἐκκίνη-
ση. Τὰ ἄλογα, ὅπως
τὰ συνέλαβε ὁ φακός
ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα ἑνὸς
«κουτιού». Ἰσάριθμα
μὲ τὰ ἄλογα κάθε ἱπ-
ποδρομίας «κουτιά»
ἀνοίγουν ταυτόχρονα
μὲ τὸ σύνθημα, τὸ ὁ-
ποῖο δίνει ὁ ἀφέντης.

←
Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ στὴν «εὐθεία». Εἶ-
ναι τὰ τελευταία τετρακῶσια περίπου κρίσιμα
μέτρα τῆς διαδρομῆς, ὅπου πολὺ συχνὰ ἡ κούρσα
ἀλλάζει δυὸ καὶ τρεῖς συναρπαστικὲς φάσεις.

Ο ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ. ΑΛΟΓΑ ΚΑΙ ΤΖΟΚΕ-Υ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ, ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΥΣΤΑΤΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

εἶναι καὶ οἱ «ρολογάδες», ὅπως ἔχουν
καθιερωθῇ στὴν ἱπποδρομικὴ ἀργκὼ οἱ
χρονομέτρες τῶν ἀλόγων.

Οἱ «ρολογάδες» ξυπνᾶνε ἀπὸ τὰ θα-
θειὰ χαράματα, γιὰ νὰ παρακολουθή-
σουν τὶς πρωινὲς προπονήσεις τῶν ἀλό-
γων. Δουλεῖα λεπτὴ, πού χρειάζεται καὶ
κάποιο ἀστυνομικὸ ταλέντο. Ναί, μὴ γε-
λάτε, γιὰτὶ ἀρκετὲς φορές μερικοὶ σταυ-
λίτες φροντίζουν νὰ «κρύβουν» τὰ ἄλο-
γα πού καβαλᾶνε στὴν πρόβα. Ἔτσι
ἐνῶ, λόγου χάριν, στὶς δοκιμὲς δυὸ ἀ-
λόγων τοῦ ἴδιου σταύλου προηγείται τὸ
ἕνα, πετυχαίνοντας σημαντικὰ καλὺτερο
χρόνο ἀπὸ τὸ ἄλλο, στὴν πραγματικό-
τητα ἰσχυρότερο εἶναι ἐκεῖνο πού πέ-
τυχε τὸν χειρότερο χρόνο. Καὶ τὴν ἡμέ-
ρα τῶν ἱπποδρομιῶν, ἐνῶ ὁ κύκλος τοῦ
«ρολογα» παίζει μετὰ μανίας τὸ ἄλογο
πού πραγματοποιεῖ τὴν καλύτερη δο-
κιμὴ, νικά μεγαλοπρεπῶς τὸ ἡττηθὲν
κατὰ κράτος στὶς δοκιμὲς. Κανένα ἄρ-
θρο τοῦ Ἱπποδρομικοῦ Κώδικος δὲν ὑ-
ποχρεώνει τοὺς ἰδιοκτῆτες ἢ τοὺς προ-
πονητὰς νὰ πάρουν ἕνα μεγάλφωνο καὶ
νὰ διακηρύξουν «οὐρμπι ἔτ ὀρμπι» πὺς
τὸ ἄλογό τους εἶναι σὲ ἀρίστη φόρμα

καὶ θὰ νικήσῃ. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἀπα-
γορεύεται ρητὰ εἶναι τὸ «κρύψιμο» τοῦ
ἀλόγου πάνω στὴν κούρσα. Γιὰτὶ ὅταν
ἕνα ἄλογο, πού ἔχει ὅλη τὴ δύναμη νὰ
νικήσῃ, κρατιέται ἀπὸ τὸν ἀναβάτη του,
τότε ἔχουμε διπλὸ ἀδίκημα: Χάνουν τὰ
λεπτά τους οἱ φίλιπποι πού ἔχουν πον-
τάρει στὸ ἄλογο αὐτό, χωρὶς νὰ ξέρουν
πὺς θὰ «κρατηθῇ», καὶ θὰ χάσουν τὰ
λεπτά τους ἐπίσης οἱ φίλιπποι πού δὲν
θὰ ποντάρουν στὸ ἄλογο αὐτό, στὴν
προσεχὴ ἱπποδρομικὴ συγκέντρωση,
γιὰτὶ, βλέποντάς το νὰ τερματίζῃ οὐ-
ραγὸς τὴν ἡμέρα πού «κρατήθηκε», τὸ
φαντάζονται ἀνίσχυρο νὰ νικήσῃ. Γι' αὐ-
τὸ καὶ ὁ Κώδικας τῶν Ἱπποδρομιῶν,
ὁ...καταστατικὸς αὐτὸς χάρτης τοῦ Δέλ-
τα, προβλέπει ποινὲς γιὰ τὶς περιπτώ-
σεις αὐτὲς καταδολιεύσεως τῶν ἀτυχῶν
φίλιππων. Συγκεκριμένα, τιμωρεῖ μὲ ἀ-
ποκλεισμὸ πολλῶν ἢ λίγων, ἀνάλογα μὲ
τὴν περίπτωσιν, ἱπποδρομικῶν ἡμερῶν
τὸν τζόκευ τοῦ ἀλόγου πού καταποντί-
ζεται ἀδικαιολόγητα καὶ μερικές φορές
καὶ τὸν προπονητὴ του, ἂν διαπιστωθῇ
πὺς ἔχει κι αὐτὸς εὐθύνη.

«ΣΙΕΛΟΛΗΨΙΑ» τοῦ νικητοῦ. Μόνος τρόπος νὰ διαπιστωθῇ ὅ-
τι νίκησε φυσιολογικὰ καὶ ὄχι μὲ τὴν ἐπίδραση διεγερτικοῦ.

Μόνοι δετικά κερδισμένοι οί τζόκεϋ καί ή ίπποπαραγωγή τής Έλλάδος

«ΤΟΚΑΔΕΣ» ΣΤΟ ΙΠΠΟΦΟΡΒΕΙΟ. ΑΦΟΥ ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΤΙΣ ΕΠΕΥΦΗΜΙΕΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΝ ΤΩΡΑ ΜΕ «ΝΕΟ ΑΙΜΑ» ΤΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ

Ισως, όμως, εδώ να αναρωτηθήτε: Πάντοτε τὰ άλογα πρέπει να κερδίζουν βάσει των προηγουμένων τους επιδόσεων, σαν να είναι μηχανές; Ασφαλώς όχι. Αυτό, άλλωστε, είναι και τὸ πιὸ ενδιαφέρον στις ιπποδρομίες: Ἡ ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Στις περιπτώσεις όμως μιάς τυχαίας νίκης άλόγου πού τεομάτιζε ἐπὶ μήνες τελευταίο, ή απόδοσή του είναι τεράστια, γιατί είναι φυσικό νά μὴν παίζεται ἀπὸ τοὺς «ειδικούς», ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους κυνηγοὺς τῶν «άουσταίντερς». Ἀντίθετα, ἀν ή απόδοση ἐνὸς άλόγου είναι μικρή, παρὰ τις προηγούμενες ἀφαιρίες του, τότε είναι φανερό πὼς τὸ άλογο τερμάτιζε σκόπιμα τελευταίο, γιὰ νά ἀπογοητευθοὺν οἱ φίλιπποι καί νά μὴν τὸ παίζουν πιά, με ἀποτέλεσμα νά παιχθῇ άγρίως μόνο ἀπὸ τοὺς «μεμνημένους» τὴν ἡμέρα τῆς νίκης του. Γι' αὐτὸ ὅχι ή επίδοση, ἀλλὰ ή απόδοση τοῦ άλόγου προδίνει τοὺς δράστες, καί σ' αὐτὸ τὸ σημείο δίνουν ιδιαίτερη σημασία οἱ Ἑλλανοδίκες.

Τελειώνοντας, μποροῦμε νά πούμε πὼς μονάχα οἱ τζόκεϋ κατορθώνουν νά ἀποκτήσουν κάτι ἀπὸ τὸν Ἴππόδρομο. Καί λέμε μόνο «κάτι», γιὰ-

τί σημαντικό ποσοστὸ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά τους καταβροχθίζεται ἀπὸ τὸν Μινώταυρο τοῦ παιχνιδιού. Αὐτή, άλλωστε, είναι ή μοίρα όλων τῶν παροικούντων στήν Ἴπποδρομική Ἱερουσαλήμ. Γι' αὐτὸ μὴν ἐπισκεφθῆτε ποτὲ τὸ Φαληρικὸ Δέλτα με τὴν πρόθεση νά δημιουργήσετε περιουσία, γιατί εἴστε καταδικασμένοι νά κυνηγάτε μιὰ ἀπιαστή χίμαιρα. Ἐν ἔρθη τὸ κέρδος, τόσο τὸ καλύτερο. Μὰ ποτὲ μὴν εἴστε σίγουροι γι' αὐτό. Ὁ Ἴππόδρομος δὲν ἔχει νά σᾶς δώσῃ παρὰ μόνο ὅτι καί ή «Ἰθάκη» τοῦ Καβάφη: τὸ «ῥαῖο ταξίδι», τὴν προσδοκία δηλαδή τοῦ κέρδους καί τὴ συγκίνηση νά θλέπετε τὸ άλογο πού ἔχετε ποντάρει νά ἐτοιμάζεται νά γεμίσει τις τσέπες σας με λεπτά, ὡς τὴ στιγμή πού θὰ τὸ δῆτε νά χάνῃ με βραχεία κεφαλή πάνω στὸ τέρμα. Ἀξίζει, λοιπόν, τὸν κόπο τὸ ταξίδι μέχρι τὸ Δέλτα. Ἀλλὰ γιὰ νά... χάσετε. Ναι, νά χάσετε τὰ λίγα ή πολλὰ πού σᾶς περισσεύουν. Ἀλλὰ μὴν πάτε ποτὲ γιὰ νά πλουτίσετε. Κανένας δὲν πλούτισε στὸν Ἴππόδρομο. Ἀντίθετα, ἐκεῖ κάτω πολλοὶ ἐπλούσιοι ἐπτώχευσαν καί ἐπείνασαν»...

Σ.Γ.

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΟΥΣ — Η «ΛΙΝΤΑ»

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΚΤΙΜΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ AGFA ΑΠΟ ΤΟ WOLFEN

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ γιὰ κινηματογράφο καί μικροφίλμ.

AGFACOLOR: άσπρόμαυρο φιλμ γιὰ επαγγελματίες καί ἑρασιτέχνες φωτογράφους.

VEB FILMFABRIK AGFA WOLFEN

WOLFEN/KREIS BITTERFELD · ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Διαρκής παρακαταθήκη:

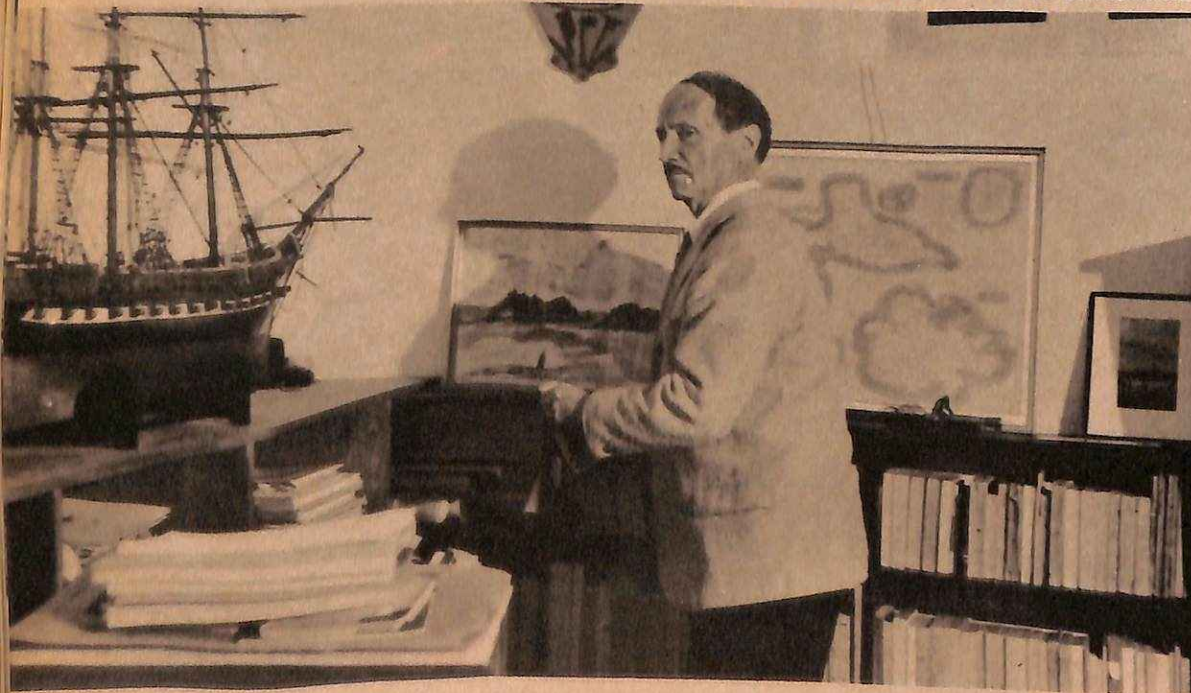
B. ΒΕΝΤΣΛΑΦ ΑΘΗΝΑΙ · Π.Λ. ΚΑΡΥΤΣΗ 2 · ΤΗΛ. 32.594

‘Η μορφή του μοιάζει
με τον ‘Εντγκαρ ‘Αλλαν Πόε
τò μέτωπό του
θυμίζει τόν Μπωντελαίρ
— Ένα τεράστιο μέτωπο! —
κομπός, με τρόπους
υπερβολικά εγγενικούς,
με όμιλία τέλεια, ακριβόλογη
είναι ο ποιητής
Σαιν - Τζών Πέρς,
δηλαδή ο διπλωμάτης
‘Αλέξης Λεζέ —
φρετινό βραβείο Νόμπελ...

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΣΗ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΒΙΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ, ΟΠΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΣΥΧΝΑ
(Φωτ. Dalmas)

ΑΚΑΜΑΤΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, Ο ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΦΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

‘Αποκλειστικότης Agence Dalmas — ‘Εικόνων για την ‘Ελλάδα

‘Επίσκεψη στόν ποιητή με τò βραβείο Νόμπελ

Ο ΕΡΜΗΤΙΚΩΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣΗΝΕΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΣΤΗΝ ΩΡΑΙΑ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΞΕΤΥΛΙΓΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

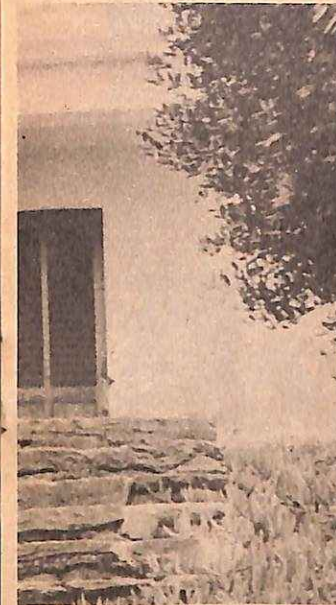
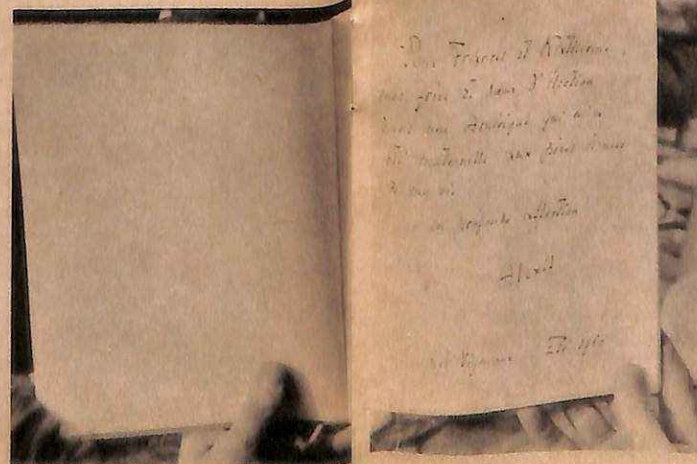
Ο βυθισμός είναι τò χαρακτηριστικό
της προσωπικότητος του Σαιν - Τζών
Πέρς ή ‘Αλέξη Λεζέ — τού πιδ όψιπε-
ταύς ποιητού τών σύγχρονων γαλλικών
γρσμάτων, τού διπλωματικού έκπροσώ-
που της Γαλλίας σέ διάφορες χώρες
έπί 20 έτη, τού δημιουργού της ‘Ανα-
βάσεως, της ‘Εξορίας, τών ‘Χρονι-
κών, τού γεν. γρσματέως τού Καί
Ντ’ ‘Ορσσί, τού έφετεινού βραβείου
Νόμπελ. Είναι ή σύνθεση πού δημιουρ-
γεί τò μυστήριο τού ποιητικού δώρου,
αυτό τò σίνιγμα πού δίνει Ένας άνθρω-
πος της δράσεως και ο κύριος πού στέ-
κεται στην άκρη μιας τεράστιας έσωτε-
ρικής αυτοκρατορίας, ξεχειλισμένης ά-
πό άργές τελετουργίες, μεγαλοπρεπείς
έπικλήσεις και λεπτές μαγείες.

Τò πρώτο τοπίο πού είδαν τὰ παιδικά
του μάτια: Μιά θάλασσα σπαρμένη με
κοράλλια. ‘Η πρώτη του κατοικία: ‘Ε-
να τροπικό νησί χαράς, ιδιοκτησία της
οικογενείας του, στόν όρμο τού Πουάντ-
ά - Πίτρ, τò νησάκι Σαιν - Λεζέ - Λέ
Φέιγ. Μόλις διοκρίνεται στους αρχαίους
χάρτες τών πρώτων αποίκων.

Στά 1862, Ένας Σαιν - Λεζέ, άπό-
γονος τών Βουρβώνων, πήγε στις ‘Αν-
τίλλες και ξεμπορκάρσε στην Γκουαν-
τιλούπη. Με τò όνομα Σαιν - Λεζέ κα-
τοχήρήθηκε στά μητρώα τού λιμανιού
Πουάντ - ά - Πίτρ εκείνος πού άργότερα
θά γίνη ό Σαιν - Τζών Πέρς, όταν γεν-
ιήθηκε στις 31 Μαΐου τού 1887, από
πατέρα δικηγόρο και μία χαριτωμένη
μητέρα.

‘Εκεί ο μικρός ‘Αλέξης θ’ ανακαλό-
ψη όλους τούς θησαυρούς τών τροπικών,

«ΣΤΟΝ ΦΡΑΝΣΙΣ και στην Κάθρ-
‘Αφιέρωση στους ‘Αμερικανούς Φ-
τλο ήταν ύπουργός Δικαιοσύνης

ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ

τά θαύματα αυτά πού μόνο και τὰ ό-
νίματά τους θά τόν κάνουν άργότερα νά
διειρεύεται. ‘Εκεί οι θείοι του θά τού
μάθουν Ιησού, ενώ ο πατέρας του θά
τόν όδηγήση στό Πουάντ - ά - Πίτρ,
κοντά στις προκυμίες όπου ήταν άρα-
γμένα τὰ ψηλά πλοία με τη μουσική,
για νά τού διδάξη τὰ μυστικά της με-
γόλης άνοιχτής θάλασσας, πού δέν θά
τά ξεχάση ποτέ.

Κ’ ύστερα ήρθαν άσφνικά οι δυσκο-
λίες και τὰ άτυχήματα. ‘Ο πατέρας πε-
θαίνει, ή γη άρχίζει νά τρέμει, τὰ σση-
αμένα ήφαίστεια ξυπνούν, οι φυτείες κα-
ταστρέφονται. ‘Εμεινε μία φτωχή οικο-
γένεια με μία μητέρα, τρεις κόρες και
τόν μικρό ‘Αλέξη, πού ήταν τότε 11
χρόνων.

Μιά οικογένεια φορτωμένη με τὰ πα-
ράξενα πακέτα της, όπως όλοι οι ταξι-
διώτες από τούς τροπικούς, κατεβαίνει
από τò τρένι, ένα θλιμμένο έράδου τού
1898, στό σταθμό τού Πά. ‘Η έροχηρή
αυτή έξορία θά προκαλέση καινούργιες
χρεές στόν ‘Αλέξη. ‘Υστερα από τη θά-
λασσα, ο νεαρός ανακαλύπτει τις όμορ-
φιές τού θουνού. Μ’ ένα σκακούλι στην
πλάτη διασχίζει με τὰ πόδια τὰ Πυρη-
ναία. Συδέεται μ’ ένα φίλο της μονα-
ξιάς, τόν ‘Ανρί Ρουσσέλ, πού είχε σκά-
ψει, στις πλαγιές τού Βινιεμόλ, τρεις
σπηλιές για νά μένη εκεί.

Μιά μέρα ο ‘Αλέξης συναντά, κοντά
σ’ ένα χείμαρρο, κάποιο φοιτητή και
κουβεντιάσει μαζί του. Κ’ εκείνος θέλει
νά γράψη και σκοπεύει νά όπογράφη
τά μυθιστορήματά του με τò όνομα ‘Α-
λαίν Φουρνιέ.

ν, τόν άδελφό και την άδελφή μου.
λους Μπίντλο. ‘Ο Φράνσις Μπίν-
αί άρχιδικαστής στη Νυρεμβέργη.

Τò έξωτικό περιβάλλον τών ‘Αν-
τιλλών, πού τού έπένευσε τὰ
πρώτα του ποιήματα, ο Πέρς τò
ανάζητεί στην άπομόνωση της έ-
παύλεώς του, στην Κυανή ‘Ακτή.

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

Ο Μέρριβελ τὰ εἶδε ὅλ' αὐτὰ μὲ σφιγμένα χεῖρή κ' ἔπειτα κοίταξε κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι, ἔσκυψε ἀκόμη περισσότερο καὶ τράβηξε ἕνα κιβώτιο ἐκστρατείας, πὺν ἀποκαλύφθηκε ὅτι δὲν περιείχε παρὰ μερικὰ βρώμικα ρούχα. Ἀφοῦ τὸ ξανάβαλε στὴ θέση του, ὁ σὲρ Χένρυ ἀνοίξε τὴν ντουλάπα, ὅπου ἀνακάλυψε μιά ἀκόμη στρατιωτι-

κὴ στολή μὲ τρία χουσὰ γαλόνια, δυὸ πολιτικά κοστούμια, μερικὲς γραβάτες, ἕνα ζευγάρι μπόττες καὶ δυὸ ζευγάρια παπούτσια. Ὁ σὲρ Χένρυ ξαναἔβασε τὰ γυαλιά του, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ μανίκι τῆς στολῆς.
Ὁ ὑποπλοίαρχος εἶχε φτάσει στὸ ἀναμεταξὺ κ' ὁ πλοίαρχος εἶχε ἐπωφεληθῇ γιὰ νὰ φύγῃ, ἀφοῦ τοῦ ἔδωσαν μερικὲς οδηγίες μὲ σιγανή φωνή.
Σ' ἕνα συρτάρι τῆς ντουλάπας, ὅπου ἦταν προσεκτικὰ τοποθετημένα ποικίλα καὶ κάλτσες, ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ βρῆκε ἕνα χάρινο κουτάκι. Τὸ ἀνοίξε πάνω στὸ κρεβάτι κ' ἀνακάλυψε μέσα σ' αὐτὸ πέντε λαστιχένιες σφραγίδες, καθὼς κ' ἕνα ταμπόν.
Ὁ σὲρ Χένρυ στράφηκε πρὸς τὴν πόρτα, κουνώντας μιά ἀπὸ τὶς σφραγίδες πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὑποπλοίαρχου καὶ τοῦ Γκρίσγουλντ.
—Χτές τὸ βράδυ σεῖς οἱ δυὸ εἴχατε ἔρχει ἐδῶ γιὰ νὰ πάρετε τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ λοχαγοῦ Μπετονάν, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Μάλιστα, κύριε, ἀποκρίθηκε ὁ ὑποπλοίαρχος.
—Καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι δοῖναι τὸν λοχαγὸ Μπετονάν νὰ διασκεδάζῃ μὲ κατὰ λαστιχένιες σφραγίδες κ' ἕνα ταμπόν.
—Μάλιστα, κύριε.
—Μήπως ἐπρόκειτο γι' αὐτές τὶς σφραγίδες; Ὁ ἀξιωματικός μῆτε βιαστικά μέσα στὴν καμπίνα κ' ἐξήτασε δυὸ - τρεῖς ἀπ' τὶς σφραγίδες;
—Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι οἱ ἴδιες... Ἀλλὰ χτές δὲν τοὺς εἶχα δώσει καμμιὰ προσοχή...
—Ὅταν τελικὰ κατορθώσατε νὰ τοῦ δώσατε νὰ καταλάβῃ τί θέλατε, πῆγε ν' ἀκουμπήσῃ τὸ δάχτυλό του πάνω σ' αὐτὸ τὸ ταμπόν, ἀλλὰ ἐσεῖς τοῦ ἀράξατε τὸ χέρι πρὶν προλάβῃ νὰ τὸ κἀνῇ καὶ χρησιμοποιοῦσατε τὸ δικό σας μελανωμένο κίλινδρο, δὲν εἶν' ἔτσι;
—Μάλιστα, ἔτσι εἶναι, κύριε, συμφώνησε ὁ ὑποπλοίαρχος.
—Σας ζήτῳ συγγνώμη...

Ὁ Χούπερ, πὺν τὸν εἶχαν ξεχάσει, εἶχε μὴ στὴν καμπίνα, σάν μαγεμένος ἀπ' τὶς λαστιχένιες σφραγίδες. Τὶς ἐξήτασε τὴ μιά μετὰ τὴν ἄλλη μὲ προσοχή ἐντελῶς ἐπαγγελματικὴ κ' ἔπειτα δὴλωσε:
—Εἶναι τοῦ δικοῦ μου ἐργοστασίου... Νὰ ἡ μάγκα μου: «Χούπερ, Μπρόντ Μήντ, Μπρίστολ».
Ἀνοίγοντας τὸ ταμπόν ἦταν ἔτοιμος ν' ἀκουμπήσῃ ἀπάνω του μιά ἀπ' τὶς σφραγίδες, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκανε καί, παίρνοντας τὸ ταμπόν, τὸ ἀνασάρωσε, γιὰ νὰ τὸ φέρῃ πὺν κοντὰ στὰ μάτια του.
—Ὡραῖο κ' αὐτό! ἀναφώνησε. Μήπως δοῖκατε κανένα μπουκάλι μὲ μελάνι ἀνάμεσα στὰ πράγματα τοῦ δυστυχισμένου νέου;
—Ἕνα μπουκάλι μὲ μελάνι; ἐπανελάβε ὁ σὲρ Μέρριβελ μὲ ἑαφνικὸ ἐνδιαφέρον.
—Ναί... πὺν πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἄδειο.

—Γιατί μάς κάνετε αὐτὴ τὴν ἐρώτηση;
—Ἕ, λοιπόν, αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος δὲν θὰ πρέπει νὰ ἦταν συνηθισμένος σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν πραγμάτων. Εἶχε ἕνα ταμπόν πὺν ἤθελε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσε... κ' ἔχυνε ἀπάνω του μισὸ μπουκάλι συνηθισμένο μελάνι, πρᾶγμα πὺν τὸ ἔκανε ἐντελῶς ἀκατάλληλο γιὰ μιά τέττα χρήση!
Ὁ ὑποπλοίαρχος, ὁ Γκρίσγουλντ κ' ὁ Μάξ κοιτάζονταν, ἐνῶ ὁ Χούπερ ἀκούμποσε τὸ ταμπόν κ' ἔλεγε, ἀφοῦ κοίταξε τὸ ρολοῖ του:

—Εἶναι σχεδὸν ἐννιάμισι... Ὅλες αὐτές οἱ συγχινήσεις μ' ἔκαναν νὰ ξεχάσω ὅτι εἶχα ραντεβὺ μὲ τὸν Λάθροπ γιὰ ν' ἀκούσωμε τὴν δαχτυλίδα... Μὲ χρειάζεστε ἀκόμη;

—Μιά στιγμή, σὰς παρακαλῶ... ἐπενέβη ὁ σὲρ Χένρυ, πὺν ρώτησε τὸν ἀτυχεμένο τοῦ πλοῖου: Ποιὲς ἐντολὲς σὰς ἔδωσαν ὁ πλοίαρχος;
—Μοῦ εἶπε νὰ ὑπακούω σὺς δικές σας.

—Καλὰ... Μήπως ἡ κυρία Ζία Μπέι εἶχε καθέσει τίποτα στὸ χρηματοκιβώτιό σας;

Ὁ Γκρίσγουλντ χτύπησε τὰ δάχτυλά του:

—Μὰ ναί! Κόντενα νὰ ξεχάσω νὰ σὰς μιλήσω γι' αὐτό! Ὁ πλοίαρχος μοῦ ἔδωσε ἐντολή ν' ἀνοίξω τὸ φάκελο πὺν μοῦ εἶχε ἀφήσει ἡ κυρία Γία Μπέι... Νὰ τοῖς, ἐξακολούθησε διαβάζοντας τὸ μακρὸν φάκελο ἀπ' τὴν τσέπη του. Δὲν περιέχει παρὰ μερικὰ ἀποκόμματα ἐφημερίδων, κομμένα ὅλα στὸ ἴδιο σχῆμα.

Ὁ Χένρυ Μέρριβελ ἄδειασε τὸ περιεχόμενο, ἐκτίμησε τὸ βάρος του μὲ σκεπτικὸ ὄψος κ' ἔπειτα ἐπέστρεψε τὸ σύνολο στὸν Γκρίσγουλντ ρωτώντας τον:

—Γιὰ πέστε μου... Ἐξέρετε νὰ ἐντυπωσιάζετε τοὺς ἀνθρώπους;

Ὁ Γκρίσγουλντ, λιγάκι σαστισμένος, συνωφρονώθηκε, κοιτάζοντας ἐπίμονα τὸν συνομιλητὴ του:

—Θαυμάσια... Εἰστε πραγματικὰ πὺν ἐντυπωσιακός! Θὰ σὰς ἀναθέσω, λοιπόν, μιά ἀποστολή. Καθὼς δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φανερωθῶ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι θὰ εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο, θ' ἀναλάβετε σεῖς τὴν νερὰ Τσάτφορντ. Δεῖτε τὴν αὐτὸ τὸ φάκελο καὶ προσπαθήσατε ν' ἀνακαλύψετε τί ἔκανε πραγματικὰ χτές τὸ βράδυ στὴν καμπίνα τοῦ Μάξ Μάθινς. Δὲν θὰ τὸ κατορθώσατε, ἀλλὰ θὰ ἔχετε ἀρξίσει τὴ διαδικασία καταγραφῆς τοῦ ἡθικοῦ τῆς κ' ἐγὼ θὰ τὴν ἀποτελειώσω ἀργότερα... Ἀν ὅποτε κ' ἄλλους ἐπιβάτες, ρωτήστε τους—ἀλλὰ μὲ πὺν περισσότερο διακριτικότητα καὶ

λεπτότητα— τί ἔκαναν ἀπὸψε, γύρω σὺς ἐννιά... Μὲ καταλάβατε;

—Μάλιστα.
—Λοιπόν, θαυμάσια. Μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε τώρα. Σεῖς, ἐξακολούθησε ὁ Μέρριβελ γυρίζοντας πρὸς τὸν ὑποπλοίαρχο, μείνετε ἐδῶ... καὶ σεῖς ἐπίσης, κύριε Χούπερ, ἐκτός ἀν ἀισθάνεστε ὑπερβολικὰ κουρασμένοι... Πολὺ καλὰ... Ἀς ἐγκατασταθῶμε λιγάκι πὺν ἀναπαυστικά... Μπορεῖτε νὰ ἀράξετε τὶς καρτέλες. Ἐγὼ θὰ καθίσω ἐδῶ...

Ἀφοῦ κάθησε πάνω στὸ κρεβάτι τῆς καμπίνας, ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ ἀνάψε τὴν πίπα του πὺν μόλις εἶχε γεμίσει καὶ τράβηξε τὴν πρώτη ρουφηξιά μὲ ἡδονή. Ἐπειτα στράφηκε πρὸς τὸν ὑποπλοίαρχο:

—Κύριε Κρουκσάνκ, σεῖς κ' ὁ Γκρίσγουλντ μιλήσατε γαλλικὰ μὲ τὸν λοχαγὸ Μπετονάν, χτές τὸ βράδυ... Πέστε μου τὴν ἀλήθεια: Τί καταλάβατε, ἀκριβῶς, ἀπ' ὅσα σὰς εἶπε ὁ Μπετονάν;—Πολὺ φοβᾶμαι ὅτι δὲν κατάλαβα καὶ σπονδαία πράγματα...

—Νὰ ἡ εὐκαιρία πὺν χρειάζομαι! Καὶ τί ὑποθέτετε ὅτι προσπαθοῦσε νὰ σὰς πῇ;

—Βλέπετε, κύριε... ὅταν κάποιος μοῦ μιλά γαλλικὰ καὶ ξέρω γιὰ ποῖο ζήτημα πρόκειται, μοῦ ἀρκεῖ ν' ἀράξω μερικὲς λέξεις γιὰ νὰ μαντέψω τὴν ἐννοια αὐτοῦ πὺν μοῦ λείει... Ἀλλὰ, ὅταν δὲν ἔχω τὴν παραμικρὴ ἰδέα γιὰ ποῖο πρᾶγμα μοῦ μιλά, περισσότερο ἀκούω καὶ λιγώτερο καταλαβαίνω... Πάντως, χτές τὸ βράδυ, ὁ λοχαγὸς Μπετονάν φαινόταν νὰ ἔκανε ὑπαινιγμὸ γιὰ κάποια γυναίκα.

—Ἄ, ναί;
—Μάλιστα! Γιὰ μιά στιγμή νόμισα πὼς ὁμοιοῦσε ὅτι ἐκεῖνος εἶχε κάνει τὸ ἔγκλημα. Θὰ θέλα νὰ τὸν ρωτήσω, ἀλλὰ δὲν ἤθελα νὰ ἐπιδείξω τὴν ἀγνοία μου μπροστὰ στὸν Γκρίσγουλντ... Ἡ λέξη «προδοτής» μοιάζει μὲ τὴν ἀγγλική, δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε;

Τὰ μάτια τοῦ Μέρριβελ φάνηκαν νὰ μικραίνουν:

—Ναί... Ἀλλὰ εἰστε σίγουρος πὼς δὲν ἀκούσατε καμμιὰ ἄλλη σχετικὴ λέξη;

Τὸ πρόσωπο τοῦ ὑποπλοίαρχου κοκκίνισε ἀπ' τὴν ἀμηχανία:

—Ὁχι... Εἶμαι σχεδὸν βέβαιος ὅτι εἶπε ἐπιδότης... Μπορῶ νὰ σὰς πῶ τὸ βάθος τῆς σκέψης μου, κύριε; Ὁ Γκρίσγουλντ ἔβαλε τὰ γέλια ὅταν τοῦ μίλησα σχετικὰ, ἀλλὰ ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι ὁ Μπετονάν θὰ πρέπει ν' ἀνῆκε στὴ Γαλλικὴ Ἱπποκρίσια Πληροφοριῶν!

Ὁ Μέρριβελ δὲν γέλασε. Τράβηξε μόνο μιά ρουφηξιά ἀπ' τὴν πίπα του καὶ φύσηξε ἀργὰ τὸν καπνὸ ἀπ' τὸ στόμα του:

—Αὐτὴ ἡ ἰδέα μοῦ πέρασε κ' ἐμένα ἀπ' τὸ νοῦ... Ἀλλὰ, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, δὲν νομίζετε ὅτι ὁ Μπετονάν θὰ γνώριζε τουλάχιστον λίγα ἀγγλικά;

—Γιὰ νὰ εἶμαι εὐκαιρινῆς, νομίζω πὼς δὲν τ' ἀγνοοῦσε ἐντελῶς...

—Ἄ, ναί; ἀναφώνησε ὁ Μέρριβελ τραβώντας τὴν πίπα ἀπὸ τοῦ ἀπ' τὰ χεῖρή του. Τί σὰς κάνει νὰ τὸ πιστεύετε;

—Φυσικά, κύριε, δὲν θὰ θέλα νὰ πάρω καὶ ὄρο γι' αὐτό, ἀλλὰ... Νὰ, χτές τὸ βράδυ, ὅταν ἤμουσε ἐδῶ, θυμᾶμαι πὼς ρώτησα τὸν Γκρίσγουλντ: «Τί μπορεῖ νὰ πιάχνῃ μ' ὅλες αὐτές τὶς λαστιχένιες σφραγίδες;». Εἶχα μιλήσει ἀρκετὰ γρήγορα καὶ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ στόματός μου, κατὰ κάποιον τρόπο...

—Ναί;

—Ἕ, λοιπόν, ἀπ' τὸ βλέμμα του εἶχα τὸ συναίσθημα ὅτι μὲ εἶχε καταλάβει. Εἶχε ἀπλώσει ἀμέσως τὸ χέρι του πρὸς τὸ μέρος τῶν σφραγίδων, ἀλλὰ ἔπειτα ἄλλαξε γνώμη... Ἀλλωστε, ἂν δὲν μιλοῦσε καθόλου ἀγγλικά, τί θὰ πῆγαινε νὰ κἀνῃ σὺς Ἡνωμένες Πολιτεῖς; Ἄν πῆγαινε στὴ Νέα Ὑόρκη δὲν θὰ θέλα ποτὲ νὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ ρωτῶ γαλλικὰ ποῖο ὄροφ θάπρεπε νὰ πάρω!

—Ἡ σκέψη σου εἶναι σωστὴ, νεαρό μου... Ἐχεις τὴν καλὴ συνήθεια, σὲ παρακαλῶ, ἐπειδὴ δυσκολεύομαι νὰ συνῶ, νὰ ξεανατραβῆξες ἐκεῖνο τὸ στρατιωτικὸ κιβώτιο, πὺν εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι;

Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπάκουσε καὶ ὁ σὲρ Χένρυ τοῦ ζήτησε νὰ τὸ γυρίσῃ ἀπ' τὴ μεριὰ ὅπου δορυσκόνταν κολημένη μιά ἐνέκτα τοῦ «Πενσνλά» Ὁτέλ τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ μιά ἄλλη τοῦ «Γουίλντ» Ὁτέλ τῆς Οὐάσιγκτων.

—Οὐάσιγκτων, ἔκανε σκεπτικὰ ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ, ἐνῶ ὁ Κρουκσάνκ ξανασπρωχνε τὸ κιβώτιο κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ἀλήθεια, ἔχετε τὸ διαβατήριό του;

Ὁ ἀξιωματικὸς κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά:

—Ναί... Δὲν τὰ ἔχουμε ἐπιστρέφει ἀκόμη στοὺς ἐπιβάτες... Θὰ πρέπει νὰ εἶναι μαζί μὲ τ' ἄλλα στὸ γραφεῖο τοῦ Γκρίσγουλντ... Ἀλλὰ πὺν πῆγε ὁ κύριος Χούπερ;

Πραγματικὰ ὁ διορίχωνος τῶν σφραγίδων εἶχε ἑξαφανιστῇ, κ' ὁ ἴδιος ὁ Μάξ, πὺν στεκόταν κοντὰ στὴν πόρτα, δὲν τὸν εἶχε δὴ νὰ φεύγῃ.

—Θεέ μου! ἀναφώνησε ὁ Χένρυ Μέρριβελ σηκώνοντας μ' ἕνα πῆδημα. Ἐλπίζω νὰ μὴ διηγῆται αὐτὴ τὴ στιγμή τὴν περιπέτειά του σὲ κανένα καμαρότο... Κύριε Κρουκσάνκ, πηγαίνετε γρήγορα νὰ τὸν βρῆτε καὶ βάλτε του καλὰ στὸ νοῦ ὅτι πρέπει νὰ τὰ κρατήσῃ ὅλ' αὐτὰ γιὰ

τὸν ἑαυτοῦ του. Δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ δημιουργηθῇ πανικός πάνω στὸ πλοῖο!

Ὁ δευτέρος πλοίαρχος ἔφυγε κ' ὁ σὲρ Χένρυ ξαναῆλθε νὰ τριγυρίσῃ μέσα στὴν καμπίνα παίρνοντας τὸ χτένι καὶ χαϊδεύοντας μὲ ἀφηρημένο ὄψος τὸ πινέλο τοῦ ξυρίσματος, γιὰ νὰ πάρῃ τελικὰ τὸ ξυράφι. Τὸ ἀνοίξε κ' ἡ λεπίδα τοῦ ἀστράψε κάτω ἀπ' τὸ φῶς τῆς πλαφονιέρας.

Ὁ Μάξ ἔνοιωσε μιά σύσπαση στὸ στομάχι του:

—Νομίζετε πὼς αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ ἰδανικὸ δῶλο γιὰ νὰ κἀνῃ κανεὶς τὸ λαϊκὸ κάποιον; ρωτήσε.

—Ἀκριβῶς.
—Ἀλλὰ ξέρομε πὼς δὲν εἶναι ὁ Μπετονάν πὺν τὴν σκότωσε...

—Φυσικά, εἶπε ὁ σὲρ Χένρυ κάνοντας μὲ τὸ ξυράφι μιά φοικτὰ εὐγλωττὴ κίνηση. Ξέρομε ὅτι δὲν εἶναι ὁ Μπετονάν καὶ ξέρομε ἐπίσης...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

“ΑΛΕΚΤΩΡ,”

—Οι υαλύτερες σοκολάτες είναι ΕΒΓΑ

Στὴν ἐποχὴ μας, τὰ παιδιὰ ξέρουν νὰ διακρίνουν τὰ πράγματα. Δὲν ἔχουν καθόλου ἄδικον ὅταν ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ σοκολάτες ΕΒΓΑ εἶναι οἱ καλύτερες, διότι οἱ σοκολάτες ΕΒΓΑ παρασκευάζονται ἀπὸ τοὺς καλύτερους τύπους κακάο εἰς τὰ τελειότερα μηχανήματα, πὺν πρῶτῃ ἡ ΕΒΓΑ εἰσάγαγε στὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπὸ τὴν αὐστηράν παρακολούθησιν ἑνὸς ἐπιτελείου ἐπιστημόνων. Ἡ πρωτοποριακὴ στὸν τόπο μας Βιομηχανία ΕΒΓΑ, μὲ τὴν μοναδικὴ πολυετὴ πείραν τῆς καὶ τὸν κολοσσιαῖον τεχνικὸν ἐξοπλισμόν τῆς, προσφέρει στὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν πῖο ἀγνή, τὴν πῖο προσεγμένη, τὴν πῖο νόστιμη σοκολάτα... τὴν ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΒΓΑ!

Δὲν εἶναι ἡ μόνη, ἀλλὰ... εἶναι ἡ υαλύτερη!

Τι καλή πού είναι ή κρέμα NIVEA

«Τὴν χρησιμοποιῶ χρόνια. Ἀπὸ τὰ νιάτα μου ξέρω καὶ ἐκτίμῶ τὴν NIVEA. Μ' αὐτὴν "μεγάλωσαν" καὶ τὰ παιδιὰ μου, γι' αὐτὸ ποτὲ δὲν εἶχαν ἐρεθισμούς στὸ δερμά τους». Ἡ κρέμα NIVEA εἶναι ἡ μόνη πὺν περιέχει τὴν δαυματουργὴ οὐσία Ἐύσερίτ. Εἰσδύει στὰ κύτταρα, τρέφει, καὶ τὸ διατηρεῖ πάντοτε τρυφερό, λεῖο, δροσερό.

Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἡ NIVEA!

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Η ΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙ' ΗΡΩΪΚΗ ΧΩΡΑ

ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΝΥΚΤΩΝ

Οι Φινλανδοί προτιμούν τις χειμερινές διακοπές, που τους προσφέρουν τη ευκαιρία να ξεφύγουν από τα απηλμένα τους σκέλη. Χειμώνα, πάμπολλα κέντρα χειμερινών σποών — ανάμεσα σ' αυτά, ένα από τα γνωστότερα, το Κόλι, με τις όμαλες καταφύξεις του, που άρτυσαν προσήλωση για λίγες ώρες κρύου.

ΤΟ ΟΛΑΒΙΝΛΙΝΝΑ ήταν μέχρι το 1860, όποτε κατεστράφη από πυρκαϊά, ένα από τα λαμπρότερα και καλύτερα διατηρημένα κάστρα του κόσμου. Κτίσθηκε στον πορθμό του Κυρόσαλμι, στα 1475, για την άμυνα κατά των Ρώσων. Σήμερα έχει αναστηλωθεί και αποτελεί ένα από τα πιο όμορφα ιστορικά αξιοθέατα.

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ της Γερουσίας γίνονται όλες οι παρελάσεις και κάθε Πρωτοχρονιά οι κάτοικοι του Έλσίνκι υποδέχονται τον καινούργιο χρόνο με γενικό ξεφάντωμα. Στην μεγαλοπρεπή εκκλησία, έργο του περίφημου αρχιτέκτονος Ένγκελ, που ολοκληρώθηκε στα 1852, είναι θαμμένοι ο στρατάρχης Μαν-νερχάιμ, ο μουσικοςυνθέτης Σιμπέλιους και άλλες προσωπικότητες.

(Φωτ. Camera Press)

Φινλανδία — ή μόνη ίσως χώρα στον σημερινό παραγμένο κόσμο, που κατώρθωσε να διατηρήσει θαυμάσιες σχέσεις τόσο με την Ανατολή όσο και με τη Δύση. Δυο φορές ήττημένοι σε μία τρομακτική πολεμική αναμέτρηση με τη Σοβιετική Ένωση, οι Φινλανδοί κατάφεραν να παραμείνουν πραγματικά ανεξάρτητοι — αυτοί, 4.356.000 έλσι κι' έλσι, απέναντι στα 200.000.000 του πανίσχυρου γείτονα. Η οικονομική τους θέση, οι πολιτικοί τους θεσμοί, ακόμα και οι ένοπλες δυνάμεις τους δεν υποτάχθηκαν. Δικαιολογημένα είναι υπερήφανοι για τον πατριωτισμό τους. Αντιμέτωποι συνεχώς με την αβυσσική φύση της χώρας τους κατώρθωσαν, ωστόσο, ν' ανυψώσουν το βιοτικό τους επίπεδο σε σημείο που να συγκρίνεται με τα πιο ανεπτυγμένα ευρωπαϊκά. Τα τελευταία, μάλιστα, χρόνια γνωρίζουν μία ευημερία πρωτοφανή.

ΗΣΥΧΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ - ΜΟΝΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ- ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

ΠΛΗΘΟΣ σκίουροι κυκλοφορούν ανένόχλητοι στα πάρκα. Τα παιδιά είναι οι πιστοί τους φίλοι.

ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΕΣ και γραφικές τελετές γίνονται στα διάφορα πανεπιστήμια, κατά την απονομή των διπλωμάτων. Οι νέοι απόφοιτοι της Ίατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της πόλεως Τούρκου.

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ και των Χιλιών Λιμνών προσφέρει απaráμιλλες εικόνες φυσικής όμορφιάς. Στο βάθος διακρίνονται τα σύνορα του γιγαντιαίου της γείτονα - της Ρωσίας.

Ανάμεσα στον 60ο και στον 80ο παράλληλο, στο ίδιο, δηλαδή, γεωγραφικό πλάτος με την Αλάσκα και μεταξύ της Ρωσίας και της Σουηδίας, στην άγκαλιά της Βαλτικής, βρίσκεται χωμένη η «βασίλισσα του Βορρά», η Φινλανδία, που ακόμη και σήμερα, στον αιώνα του τουρισμού, εξακολουθεί να παράμενη για τους περισσότερους μια terra incognita...

Suomi (από το λατινικό suo) είναι το πραγματικό της όνομα και φανερώνει καθαρά την καταγωγή της: Χώρα των τελμάτων.

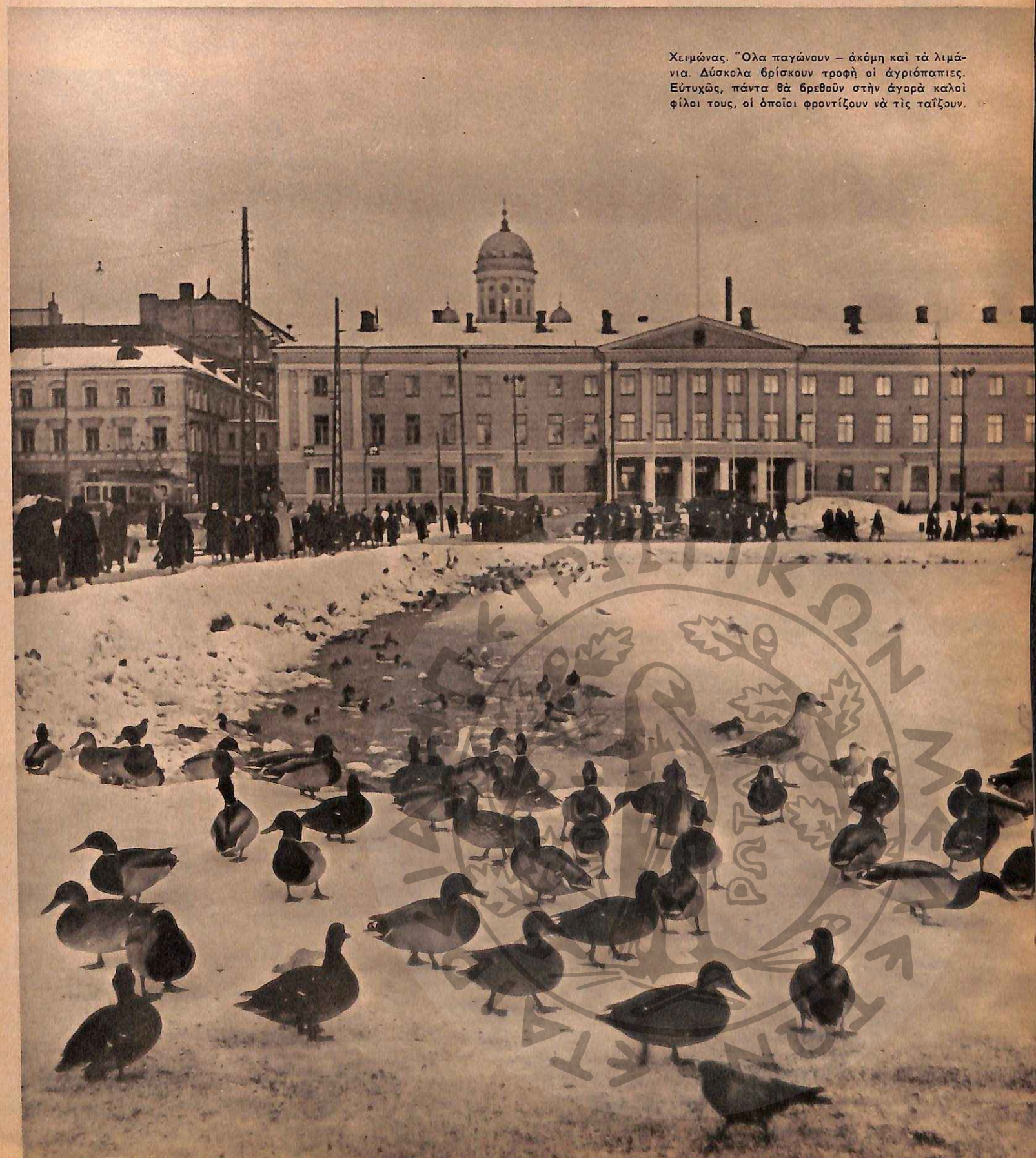
Ένας μαγευτικός συνδυασμός από άπειρα δάση, παγωμένα βουνά, κάπου 60.000 λίμνες και αρκετές χιλιάδες νησάκια σκεπάζει τα 337.112 τετραγωνικά μέτρα που αποτελούν την έκτασή της, από τα όποια το 1/2 είναι πέραν του πολικού κύκλου.

Περίεργοι, κλειστοί και μυστηριώδεις οι 4.356.000 κάτοικοί της, που δεν είναι ούτε Σλάβοι, ούτε Σκανδιναβοί, αλλά που αποτελούν τρία διαφορετικά «γκρούπ», με ξεχωριστές συνήθειες, έθιμα και γλώσσα. Τα 90% των Φινλανδών μιλούν τα φιννικά, τα 9% τα σουηδικά, και είναι ως επί το πλείστον απόγονοι των πρώτων αποίκων Σουηδών, που έφτασαν και εγκαταστάθηκαν στην Φινλανδία τον 13ο και 14ο αιώνα, όταν η χώρα ανήκε στην κυριαρχία των βασιλέων της Σουηδίας, και, τέλος, οι 2.500 Λάπωνες μιλούν τη δική τους ιδιόμορφη διάλεκτο.

Πολλοί διερωτώνται αν η Φινλανδία ανήκει στην Ανατολή, στη Δύση ή κείται ακριβώς στα σύνορα όπου αλληλοσυγκρούονται δυο πολιτισμοί. Στη διάρκεια της ιστορίας της, η Ανατολή κυριάρχησε πολλές φορές στη Φινλανδία, σε πολύ λίγες περιπτώσεις, όμως, άφησε την επίδρασή της. Παράδειγμα: Οι 70.000 ορθόδοξοι που αποτελούν μίαν ασήμαντη μειοψηφία του πληθυσμού της. Βρίσκουμε ακόμη μερικά αναμνηστικά υπολείμματα της αυτοκρατορίας των Τσάρων, όπως το αγάλμα του Αλεξάνδρου του Β', που ύψωνεται σε μία κεντρική πλατεία του Έλσινκι.

Μοναχικοί, αμίλητοι και πεισματάρηδες οι κάτοικοι της Φινλανδίας. Ο χαρακτήρας τους δεν είναι ασυμβίβαστος με την αφιλόξενη, άτιθαση και άγρια γη της βορειότερης χώρας. Ξεροκέφαλος σαν Φινλανδός, συνηθίζουν να λένε οι άλλοι Σκανδιναβοί, φράση που αντιστοιχεί με κάποια γνωστή έκφραση δική μας. Άλλο χαρακτηριστικό ανέκδοτο, που φανερώνει τον κλειστό και μοναχικό χαρακτήρα των Φινλανδών, είναι και το έξης: Κάποτε ένας χωρικός κωφάλαος εκ γε-

Χειμώνας. Όλα παγώνουν - ακόμη και τα λιμάνια. Δύσκολα βρίσκουν τροφή οι άγριόπαπιες. Εύτυχώς, πάντα θα βρεθούν στην αγορά καλοί φίλοι τους, οι όποιοι φροντίζουν να τις ταΐζουν.

νετής εργαζόταν στα χωράφια μαζί με τον πατέρα του. Σε μια στιγμή το άροτρο χτυπάει σ' ένα βράχο και σπάει, προκαλώντας την αγκυρόληση του κωφάλαου, που άρχισε να βρίζει. «Δεν είσαι κωφάλαος; Πώς δεν είχες μιλήσει ποτέ ως τώρα;», τον ρωτάει εκπληκτος ο πατέρας του. «Δεν έτυχε», του απάντησε ο γιος του και έσκυψε πάλι στην εργασία του. Στη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους ίσως να σπείρει και το κλίμα, οι ξερές νύχτες του χειμώνα, οι ατέλειωτοι μήνες χωρίς ήλιο, οι μελαγχολικές χιονισμένες εκτάσεις. Το μόνο αντίδοτο στο κρύο και στη μελαγχολία είναι το πιστό.

«Η επίκινδυνη ώρα, που οι Φινλανδοί, καθι-

σμένοι στα μπάρ, μεθούν σιωπηλά, ό καθ' ένας μόνος του», έγραψε κάπου ο Μαλαπάρτε.

Απίθανες στρατιές διψασμένων για άλλοθι, πολλοί από τους οποίους διανύουν πάνω από 100 χιλιόμετρα γι' αυτό το σκοπό, κατακλύζουν τα Σαββατοκύριακα τα μπάρ των πόλεων. Υπελόγισαν ότι το 1930, όταν άρχισε ο αντιαλκοολικός αγώνας, καταναλώνονταν ετησίως, από τις τέσσερις χώρες του Βορρά, πάνω από 8 λίτρα αλκοόλ κατ' άτομο.

Στην ιδιωτική τους ζωή οι Φινλανδοί είναι ήσυχτοι κ' εργατικοί. «Είναι πιο μαλακοί απ' τους Σλάβους», έγραψε η μαντάμ ντε Στάελ, αλλά πιο ανθρώπινοι. Ωστόσο τα τελευταία χρόνια οι Φιν-

λανδοί δείχνουν μια πρωτοφανή ενεργητικότητα, και ειδικά στον εκπαιδευτικό τομέα, που διαφεύγει τη διαπίστωση της μαντάμ ντε Στάελ. Πάνω από 10.000 φοιτητάι φοίτησαν πέρυσι μόνο στο πανεπιστήμιο του Έλσινκι, και σε 162.000 υπελόγισαν τους μαθητάς της μέσης εκπαίδευσης.

Στη Φινλανδία, περισσότερο από κάθε άλλη χώρα, η γυναίκα έχει βρή τη δικαίωσή της και την πλήρη ισότητά της με τον άνδρα. Πρώτη από όλες τις Ευρωπαίες, η Φινλανδέζα κέρδισε τα πολιτικά της δικαιώματα από το 1906 και το έπο-μνο έτος 19 γυναίκες κέρδισαν έδρες στη βουλή.

Το ποσοστό των εργαζομένων γυναικών στη Φινλανδία θεωρείται επίσης το μεγαλύτερο της

Δυτικής Ευρώπης. Σε 45% ανέρχονται περίπου οι εργαζόμενες σε όλους τους τομείς εργασίας, από σιδηροδρομικούς σταθμάρες και οδηγούς τρακτέρ, ως τα κατ' έξοχην γυναίκα επαγγέλματα.

Η αρχιτεκτονική στις κυριότερες πόλεις φανερώνει κι' αυτή την τεράστια ανάπτυξη της Φινλανδίας τα τελευταία χρόνια. Καινούργια, μοντέρνα κτίρια ύψωνονται στη θέση των παλιών γραφικών σπιτιών. Μόνος σύνδεσμος με το παρελθόν το απαλό κίτρινο χρώμα, που βάφουν τις προσόψεις των σπιτιών, διατηρώντας ακόμη ένα έθιμο που ανάγεται στον 18ο αιώνα.

Ωστόσο δεν είναι τα μοντέρνα κτίρια που

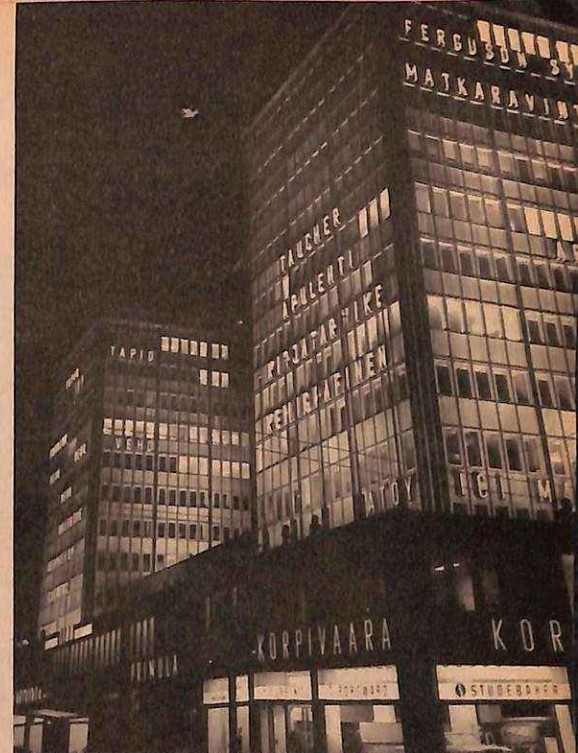
τραβούν τους πολυάριθμους τουρίστες κάθε χρόνο, αλλά η γραφικότητα των ξύλινων σπιτιών της και πάνω απ' όλα, η άγρια φύση, που κανένα εκπολιτιστικό σύστημα δεν κατάρρωσε να δαμάσει ως τώρα.

Είναι η μυστηριώδης γοητεία των λευκών νυχτών της, όταν το χειμωνιάτικο κρύο φτάνει στους 30 βαθμούς κάτω από το μηδέν.

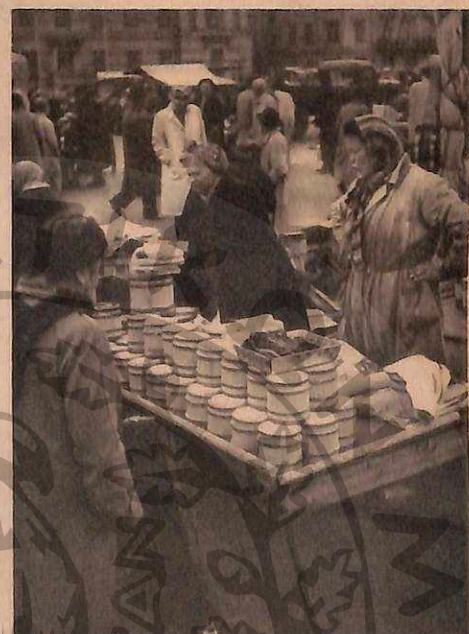
Ένα άσημνο φως τυλίγει την ατμόσφαιρα και χαρίζει για μια φορά το χρόνο μια διονυσιακή διάθεση στους σιωπηλούς ξανθούς Βίκινγκς. Την βραδυά του "Αί - Γιάννη, όταν ο δειλός ήλιος του μεσονυκτίου εμφανίζεται για μια και μόνη φορά στον πολικό κύκλο...

ΛΑΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑ. Τα χειμερινά λουτρά κατακτούν ολοένα περισσότερους πιστούς. Συνηθισμένο θέαμα: Κολυμβηταί και κολυμβήτριες βουτάνε σ' ένα ρήγμα του πάγου, με θερμοκρασία 30 βαθμούς υπό το μηδέν.

ΜΕΤΑ τον πόλεμο πολυάριθμα μοντέρνα κτίρια οικοδομήθηκαν στο Έλσινκι. Οι ζημιές από τους βομβαρδισμούς άποκαταστάθηκαν. Στεγάστηκαν επίσης οι πρόσφυγες από τις ανατολικές περιοχές, που υποχρεώθηκε η Φινλανδία να παραχωρήσει στη Σοβιετική Ρωσία.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ σέγγες της εφειτεινής σοδειάς έφθασαν στην αγορά. Οι νοικοκυρές τις προμηθεύονται συσκευασμένες σε ξύλινα κουτιά.

ΠΑΛΙΑ και σταχτιά είναι τα ξύλινα σπείτια στις παράλιες πόλεις. Σήμερα χρησιμοποιούνται μόνο σαν αποθήκες, όπου οι ψαράδες φυλάνε τα σύμφρά τους. Πολλοί τουρίστες προτιμάνε το καλοκαίρι φυσικά να τα νοικιάζουν δια κατοικίες τους. Η γοητεία του παλαιού και ή φθηνεία είναι άκατανίκητες.

ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ είναι εγκατεσπαρμένοι (δπως και στις γειτονικές σκανδιναβικές χώρες) οι Λάπωνες. Έχουν τα δικά τους ήθη και έθιμα, τη δική τους γλώσσα, ακόμη και τη δική τους οικονομία - την εκμετάλλευση του τάρανδου.

ΑΝΑΡΙΟΜΗΤΕΣ είναι οι γυμνοστικές λέσχες. Οι Φινλανδοί αγαπούν υπερβολικά την άσκηση

«Ο Κέρβερος, σκληρό θεριό και
τέρας — με τρεις λαιμούς
σκιώτικα άλνχίαν».

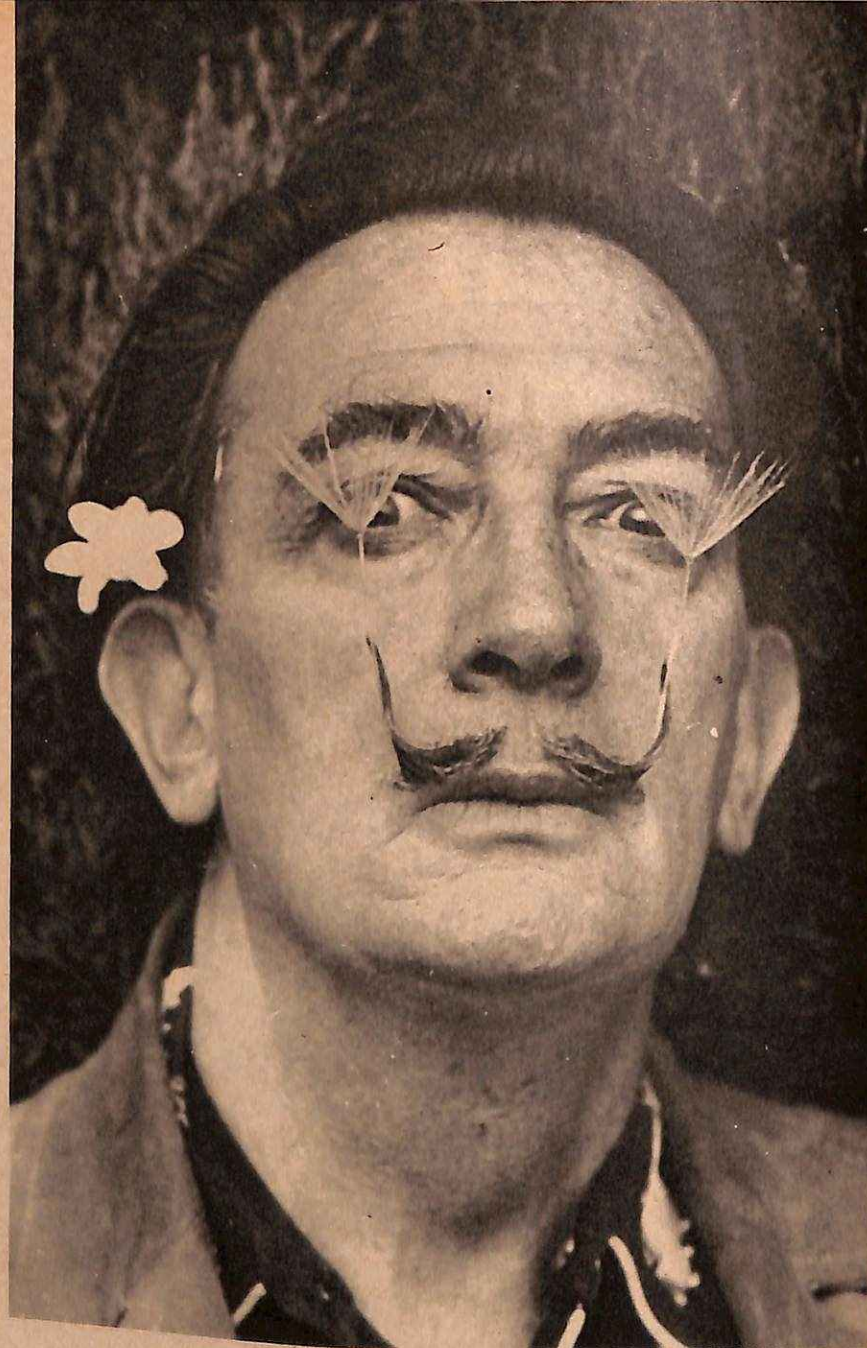

Οι κεφαίες της εδαιοθησίας
τα περιβόητα μονοτάκια του —
ένισχύθηκαν με ποδοθετους
θυσάνους, για να συλλάβουν
τα δαντικά δράματα
της «Θείας Κωμωδίας».

Στίχοι του Δάντη
Μετάφραση Νίκου Καζαντζάκη

«Ο Δάντης, όπως τον είδε ο Νταλί.
«Στο νεοσοσιόγειο άπάνω της ζωής μας —
σε σκοτεινό πλανήτηρα ρουμάνι, —
είταν ο δρόμος ο σωστός χαμένος».

ΕΖΗΣΑ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΖΩΓΡΑΦΙΣΩ

Ο ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΩΤΕΡΟΣ — ΑΛΛ' ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΦΥΕΣΤΕΡΟΣ —
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΘΕΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ» ΤΟΥ ΔΑΝΤΗ

«Έχυσα ποταμούς δακρύων για τὸ καθαρτήριο
καί γύρισα στὰ παιδικά μου ὄνειρα για τὸν παράδεισο

Στὸν Παράδεισο ὁ Δάντης
ξαναβρίσκει τὴ Βεατρίκη:
«Εἶδα πνὸρὰ με πράσινο
μαντῖα — με χρῶμα φλόγας
ζωντανῆς ντυμένη».

«Κι ἐντὺς ὁ γόνις μου,
ποῦγε ἴσα χρόνια —
τρεμάμενος σὲ τὴν θέα της
παρουσία — ἀπ' τὸ πῶς τὸ
σώστημα νὰ σπάσει — χωρὶς
νὰ τοῦ τὸ πῶς τὰ μάτια,
νιώθει — ἀπ' τὴν κρυφὴ τὴ
δύναμη πὸν ἐσκόρπα —
τὴν ἀγρία φλόγα
τῆς παλιᾶς ἀγάπης».

Δαντικῆς ἀλλήλεως, φρόνιμος ὁ Νταλί,
νὰ εἶναι καὶ ἡ φωτογραφία του,
καθὼς δραματοῖται καὶ κατεβαίνει
τοὺς ἐννέα κύκλους τῆς «Κολάσεως».

**ΕΚΑΤΟ ΑΚΟΥΑΡΕΛΛΕΣ
ΤΟΥ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ
ΑΝΑΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΤΟ ΔΙΩΝΙΟ
ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΥΤΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ**

Επὶ δέκα χρόνια, κάθε νύχτα σχεδόν, ὁ Δάντης, ὁ μεγάλος ὑπερκόσμιος ταξιδιώτης, θημάτιζε σὲ μιά ὀκτὴ τῆς Καταλωνίας, κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Νταλί, πού ξυπνοῦσε τρομαγμένος. Ὁ Φλωρεντίνος φορούσε τὸν παράξενο σκούφο καὶ τὸν κόκκινο μανδύα του καὶ κατέβαινε νὰ ἀδηγήσῃ τὸν Ἰσπανὸ ζωγράφο στοὺς μυστηριακοὺς κόσμους τοῦ ὀνείρου καὶ τῆς ἐμπνεύσεως, ὅπως, πρὶν ἀπὸ ἕξη αἰῶνες, ὁ Βιργίλιος ἀποκάλυψε σ' αὐτὸν τὴν ἀτραπὸ τοῦ θεοῦ ὁράματος.

Ὁ Νταλί ζωγράφισε ἑκατὸ ἀκουαρέλλες ἀπὸ τὴν «Θεία Κωμῳδία», μὲ τὸ πικρὸ θαλασσινὸ νερὸ γιὰ τὴν Κόλαση, μὲ τὸ κρυστάλλινο νερὸ μιάς πηγῆς γιὰ τὸν Παράδεισο καὶ μὲ δάκρυα γιὰ τὸ Καθάρτηριο. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Δάντη. Ὅπως ὁ ποιητὴς ἔκανε τὸ ταξίδι μὲ τὸ «κορμί ὀλάκερο», ἔτσι καὶ ὁ Νταλί ἔζησε στίχο μὲ στίχο τὸ ὄραμα καὶ ἔδωσε τὴν προσωπικὴ του δοκιμασία ἀπὸ ἕνα ὑπερβατικὸ ταξίδι στὸν χῶρο ἐνὸς ἐκσυγχρονισμένου, ἀλλὰ πάντοτε αἰώνιου ταξιδιοῦ, πού σμίγει τὰ θεῖα μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση.

Ἀναζήτηση μιάς τελειότητας...

Ὁ Σαβιτὸρ Νταλί δὲν εἰκονογράφησε τὴν «Θεία Κωμῳδία», ρίχτηκε μὲ «ἐνθεο πάθος» σ' αὐτὴν τὴν περιπέτεια. Ζωγράφισε τὸ κατωεσήμερο σκορφολωμένους στοὺς γυμνοὺς θράχους τῆς καταλωνικῆς ἀκτῆς, στὴν τοποθεσία πού τὴν ὀνομάζει «Τὸ κόκκινο κτήρ», ἐκθαμβὸς ἀπὸ τὴ θαλασσινὴ ἀνταγμία, ἐνὶ ἡ γυναικίᾳ του, ἡ Γκάλα, διάλεξε διπλά τοὺς τὴν «Θεία Κωμῳδία». Γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ μὲ ὅλες τὶς ἀσκήσεις τοῦ τῶ ταξίδι, διέλεξε τὸ πετρώδες ἀκρωτήριο Κρέ, στὴν περιοχή Κόστα Μπράβα, τὸ ὁποῖο κατὰ τὴ γνώμη του μοιάζει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τῆς γῆς μὲ τὴν Κόλαση. Ἐκεῖ, ἔδωσε μένος τὸν φωτιὰ στοὺς ξερὸς θάμνους, τὴν ἀπλώσε μετὰ τὴς κινήσεως του καὶ φουσκῶντας μὲ τὸ στόμα, ρίχτηκε γυμνὸς στὶς φλόγες, τὶς ἀγκάλιαζε, πηδοῦσε καὶ ἔβλεπε τοὺς θράχους καὶ τὸν κόσμο ὀλόκληρο μέσα ἀπὸ τὶς πύρινες γλώσσες πού τὸν περιέβαλλαν.

Ἡ Κόλαση τοῦ Δάντη, λέγει ὁ Νταλί, δὲν εἶναι μούρη ὅπως οἱ στοὺς ἐνὸς ἀνθρωποκτονίου λάμπει ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὸ μέλι τῆς Μεσογείου.

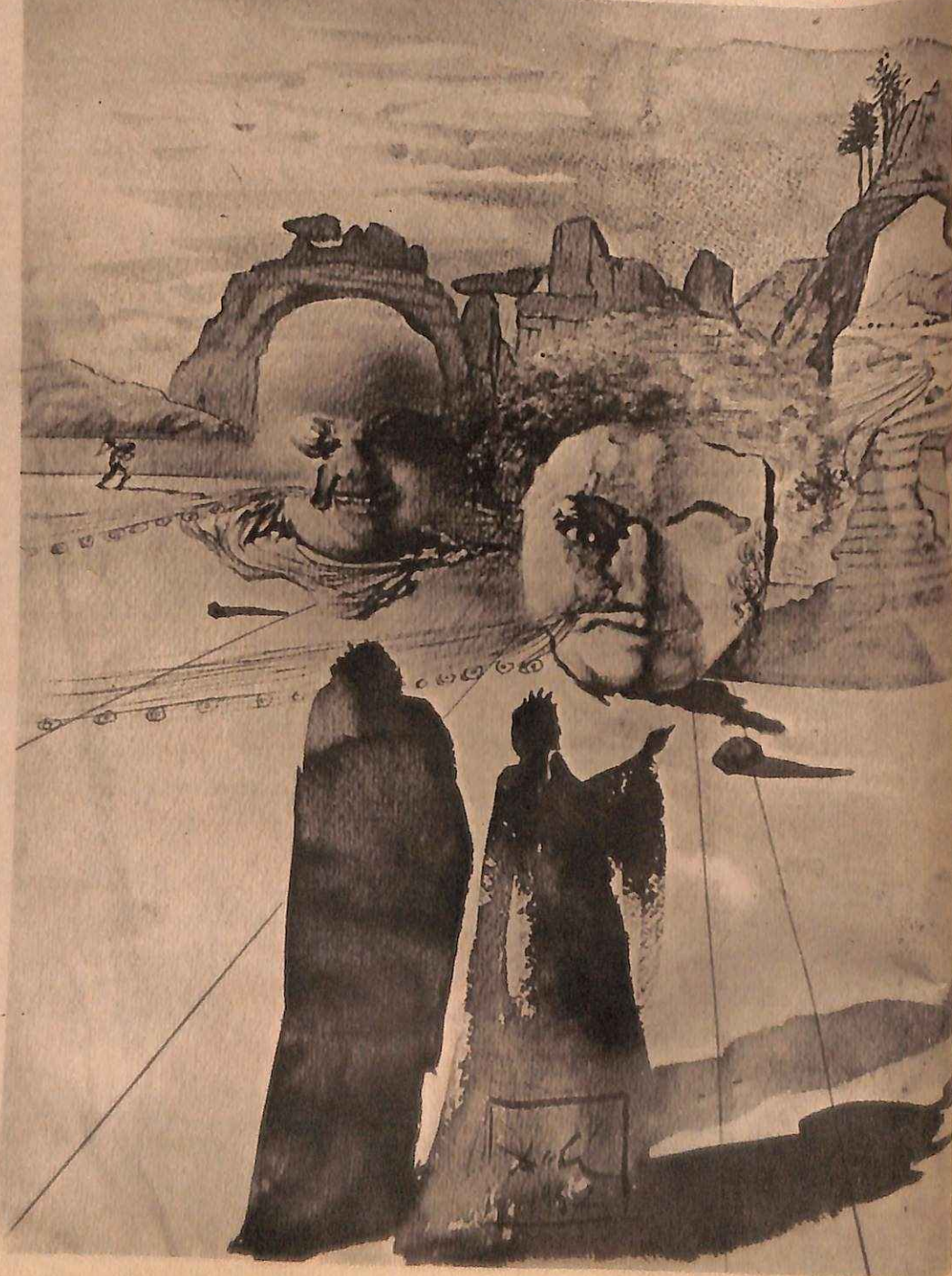
Μετὰ τὶς φλόγες, τὸν καυτέρῳ ἥλιο καὶ τοὺς γυμνοὺς θράχους, ὁ Νταλί ὑψώθηκε σὲ μιά μετάνοια καὶ σὲ βαθύ ἐξαγνισμό, γιὰ νὰ ζήσει τὸ Καθάρτηριο καὶ τὸν Παράδεισο. Ζωγράφισε τὰ παιδικὰ του ὄραματα, τοὺς τρυφεροὺς φωτεινοὺς ἀγγέλους, τὶς μελωδίες τοῦ μεγαλείου, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴ γαλήνη. Ἡ Βεατρίκη τοῦ τὸν ἀνέδρασε στὸν «ἔμπυρο» οὐρανὸ. Βεατρίκη καὶ ἐμπνεύστρια τοῦ Νταλί εἶναι πάντοτε ἡ γυναίκα του, ἡ Γκάλα, πού τὴν ἔχει ἀποθανάτισει ὡς τώρα σὲ πολλὰ ἔργα του ὡς Μαντόνα, ἄγγελο, ἄγιο κλπ. Ἐχει σμιλεῦσει καὶ τὴν προτομὴ τῆς ἐν στυλ Φλωρεντίνης γυναίκας καὶ τοποθέτησε διπλά καὶ τὴ δική του, σὰν ἀπαραίτητο συμπλήρωμα.

Ὅσοι εἶδαν αὐτοὺς τοὺς ἑκατὸ πίνακες τοῦ Νταλί, τὸ αἶθος τῶν ὀνείρων τῆς δεκαετοῦς ἐργασίας του, στὸ Μουσεῖο Γκαλλιέρα, στὸ Παρίσι, εἰμειναν ἐκστατικοὶ καὶ συμφώνησαν ὅτι, παρ' ὅλες τὶς παρορμήσεις καὶ τὶς τρέλλες του, εἶναι ἕνας μεγάλος ζωγράφος. Μερικοὶ κριτικοὶ εἶπαν ὅτι, ὅπως ὁ Δάντης συγκεντρώνει ὅλη τὴ σοφία τοῦ Μεσαίωνα, ἔτσι καὶ ὁ Νταλί συμπυκνώνει στὰ ἔργα του αὐτὰ τὴ γνώση, τὴν ἐδαισθησία καὶ τὴν ἀγωνία τῆς ἐποχῆς μας, πού δοκιμάζονται σ' ἕνα αἶνιο, μὰ πάντα ἐπικρατοῦ θέμα: Στὴν ἀναζήτηση μιάς τελειότητος, μέσα ἀπὸ τὴν ἀμωμία, τὴν μετάνοια καὶ τὴν κάθαρση. Εἶπαν ἀκόμη ὅτι ὁ Νταλί ἔδωσε τὴν ἐποχὴ μας μὲ τὴ γνώση τῶν κραιπατοριῶν, τῆς Χιροσίμα καὶ τῶν διανοητικῶν ταξιδιῶν καὶ ὅτι προσπάθησε νὰ τὴν ἀδηγήσῃ σ' ἕνα Καθάρτηριο καὶ στὸν Παράδεισο, ἐκεῖ πού εἰς Ἄγαντ τὸν ἥλιο γυρνᾷ καὶ τ' ἄλλα ἀστέρων, ὅπως εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος στίχος τῆς «Θείας Κωμῳδίας».

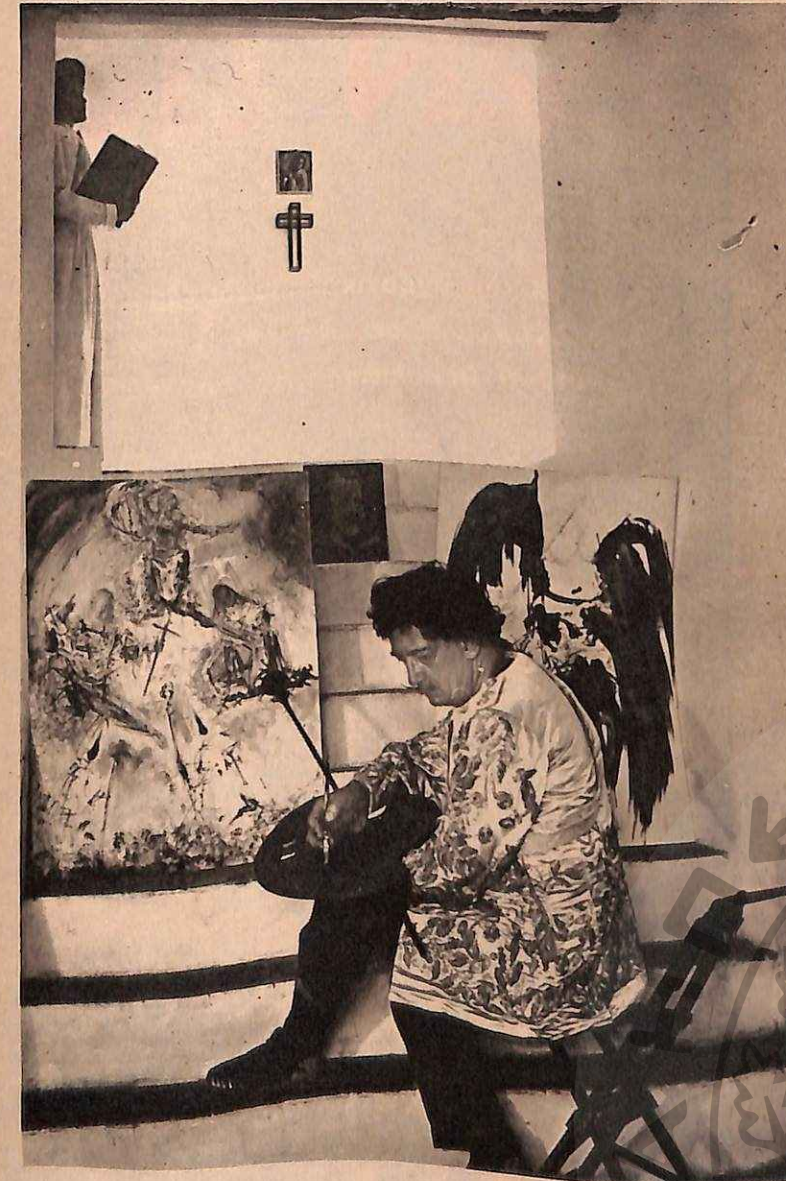
Ὁ Νταλί διακηρύσσει: «Πιστεύω στοὺς ἀγγέλους». Καὶ τοὺς εἶδε ἀπ' αὐτὴ τὴν παράξενη θέα

Στὸν τέταρτο κύκλο οἱ φιλάργυροι καὶ οἱ ἄσαιοι «Τί τὰ σκορπᾷς, τί τὰ μαζεύεις, σκούζαν».

«Ὁ τρίτος κύκλος νά, πού πέφτει αἰώνια — βροχὴ βαριά, καταραμένη, κρύα — μονότροπη κι' ἀναπαμὸ δὲν ἔχει».

Γιὰ τὰ ζωγραφίσῃ τὸν Παράδεισο, στὸ αἰετιλὲ τοῦ τοῦ Πόρ Λιγκά, ὁ Νταλί εἶχε πάντα μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ τὴ δική του Βεατρίκη, τὴν γυναῖκα τοῦ Γκάλα.

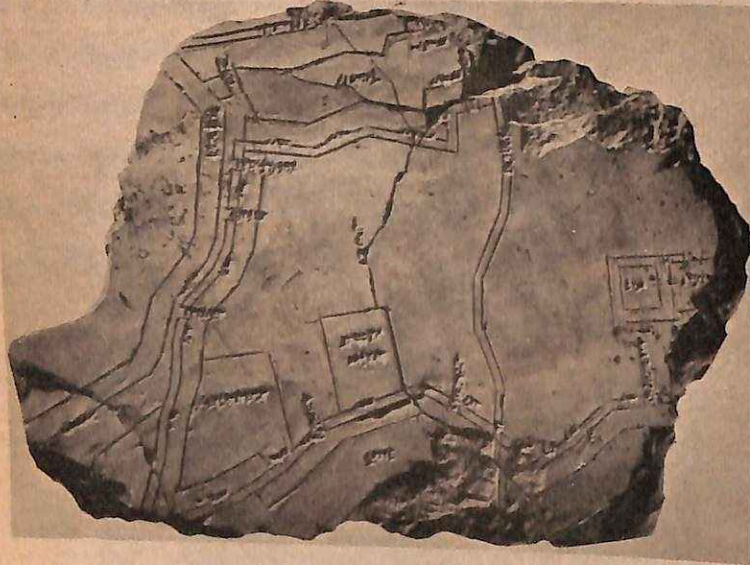
«Ὁχι μόνον τὴν Γκάλα θέλει δίπλα του ὁ «μαίτη», ἀλλὰ καὶ τὸ ἄγαλμά της πού φιλοτέχνησε καὶ πού θοῖσκειται συνεχῶς πλάι στὸ δικό του.

«Τὸ κολασμένο, ἀοίγαστο μπουρλί, — τὰ πνέματα σὴ φύρα τοῦ ἀεροπαίρνει — στρουφογυρνᾷ, χτυπάει καὶ τὰ πληγώνει — ...Κατάλαβα πὺς στὸ ἄγριο αὐτὸ μαρτύριο — οἱ ἁμαρτωλοὶ κολάζονται τῆς σόρκας — πού σκλάβο ζεῖουν τὸ μυαλὸ στὸ πάθος».

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΝΙΠΠΟΥΡ σε πήλινη πινακίδα του 1500 π.Χ. Οι δύο γραμμές στ' άριστερά σημειώνουν τόν ρού του ποταμού Εφράτη. Οι γειτονικές γραμμές τή τείχη της πόλεως. Τά τετράγωνα σχέδια στα δεξιά είναι ναοί. Οι δύο κάθετες γραμμές στο κέντρο δεξιά, ένα κανάλι.

Όπως άνεπτύχθη στο προηγούμενο άρθρο της σειράς «Η έποποιία της εξέλιξης του ανθρώπου», ή ανάπτυξη τών τεχνικών μέσων επέτρεψε στον νομαδικό άνθρωπο νά άντλή περισσότερα άγαθά άπό τόν περιβάλλον. Μετά την κατάκτηση αυτή — πού είναι γνωστή ως «Άγροτική Έπανάσταση» — έγινε δυνατή μιá άποφασιστική πολιτιστική, κοινωνική και οικονομική μεταβολή: ή γέννηση τών πόλεων. Οικονομικώς ή πόλη στηρίζεται στα πλεονάσματα τών τροφίμων πού έδωσαν την δυνατότητα σέ ώρισμένη μερίδα ανθρώπων νά τραπή και σέ άλλες μη γεωργικές άπασχολήσεις, ενώ ή τεχνολογική πρόοδος, με βάση τή μεταλλουργία, άποτελεί κίνητρο και προϋπόθεση περαιτέρω άναπτύξεως. Ταυτοχρόνως στις πόλεις δημιουργούνται νέοι κοινωνικοί θεσμοί, νέες μορφές οικονομίας και συναλλαγών, κατανομή της ιδιοκτησίας και άνάδειξη του βασιλέα-ήρωα μετά την παρακμή τών συνελεύσεων της ομάδος ή της γέντας. Οι άστικοί σχηματισμοί κτίσθηκαν στα μεγάλα σταυροδρόμια τών οδών, κοντά σέ νερό και άποτελούσαν ένα παράγωγο της συνεργασίας βοσκών, γεωργών και τεχνιτών. Οι πρώτοι σταθεροί οικισμοί της ιστορίας ξεπήδησαν στις γόνιμες πεδιάδες της Μεσοποταμίας και έκεί εύρέθησαν τά πρώτα δείγματα της πόλεως-κράτους, πού είναι ή περισσότερο άνεπτυγμένη μορφή της συνθέτου οργανώσεως τών Σουμερίων.

ΣΤΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ της άρχαίας Μεσοποταμίας κυριαρχούσα ιδέα ήταν ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος για νά ύπηρετ ή τους θεούς. Στην παράσταση, ένας πιστός, ακολουθούμενος άπό ύπνρέτη πού μεταφέρει άγγελιο, προσφέρει μιá κατόικα στην καθισμένη δεξιά θεά. Ένας ίερεύς γονατίζει έμπρός της. Η σκηνή είναι θαυμάσια χαραγμένη σέ μιá λίθινη κυλινδρική σφραγίδα της Άκκαδικής Περιόδου, του 2400 π.Χ. περίπου.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Μετά την άγροτική επανάσταση κατέστη δυνατόν νά συγκεντρωθ ή ό άνθρωπος σέ μεγάλες κοινότητες με άμερισμό τών έργων και νά θεμελιώση τις πρώτες άνέσεις ή τις έπιστήμες του.

Η έμφάνιση τών πόλεων, ή δεύτερη μεγάλη «επανάσταση» στον άνθρωπο πολιτισμό, ήταν κυρίως μιá κοινωνική διασκόπηση, περισσότερο μιá έκφραση μεταβολών στις σχέσεις μεταξύ τών ανθρώπων, παρά στις σχέσεις του ανθρώπου με τόν περιβάλλον του. Γι' αυτό άποτελεί όχι μόνον στροφή, αλλά και επανάσταση στην ιστορία τών ανθρώπινων ειδών.

Τά πρώτα θέματα ταυτίζονται στενά με την αύξηση της έκτάσεως ή της έντάσεως της άκμετολλεύσεως του περιβάλλοντος. Τά διακριτικά χαρακτηριστικά τους είναι νέα έργαλεία και νέες μέθοδοι και ή άνακάλυψη νέων και άσφαλεστερων μέσων για την έξασφάλιση της επιβιώσεως. Και σέ ένα άκόμη τόσο προοδευτικό επίπεδο, όσο ή έπινόηση της γεωργίας, μεγάλο μέρος της διασκόπησης άπό περιοχή σέ περιοχή ήταν άπλή άπανάκληση τοπικών διαφορών στις παραγωγικές δυνατότητες.

Μία δόκλση σειρά νέων θεσμών

Αντίθετα, ή επανάσταση τών πόλεων ήταν μιá άποφασιστική πολιτιστική και κοινωνική μεταβολή, πού συνδεόταν λιγώτερο με μεταβολές στην άκμετάλλευση του περιβάλλοντος. Άσφαλώς, σέ τελευταία άνάκληση, στηρίζονταν στα πλεονάσματα τροφίμων, πού έξασφάλιζαν οι παραγωγοί άγροτικών προϊόντων, μετά την κάλυψη τών άναγκών τους και αυτό επέτρεψε στους κατοίκους τών πόλεων νά άσχοληθούν με άλλες δραστηριότητες. Άλλά τό ούσιαστικό στοιχείο του ήταν μιá δόκλση σειρά νέων θεσμών και ή επέκταση και ή αύξηση της πολυπλοκότητας της κοινωνικής μονάδας. Με λίγα λόγια, οι διάφορες μορφές πού πήραν οι πρώτες κοινωνίες τών πόλεων ήταν κυρίως καρποί πολιτικών και κοινωνικών — ανθρώπινων — δυναμικών, πού έπιβούσαν με διαφορετικούς τρόπους. Και οι έρμηνευτικές ικανότητες, πού άπαιτούνται για την κατανόηση τους, είναι αντίστοιχα ριζωμένες περισσότερο στις κοινωνικές και ανθρώπινες, παρά στις φυσικές έπιστήμες.

Φαίνεται ότι κατά τό 5500 π.Χ. ή και ένωρίτερα κοινωνίες χωρικών — καλλιεργητών βρίσκονταν σέ πλήρη άκμή στη Νοτιοδυτική Άσία. Και τό είδος αυτό της ζωής άνετύσσεται συνεχώς περισσότερο στις κοιλάδες τών μεγάλων ποταμών. Τότε ο ρυθμός της άναπτύξεως άρχισε νά γίνεται γρηγορώτερος. Κατά τά έπόμενα 1.000 χρόνια, όχι μόνον αύξήθηκαν πολύ κατά μέγεθος οι μικρές άγροτικές κοινότητες, πού είχαν άναπτυχ ή στις πεδιάδες άνάμεσα στον Τίγρητα και στον Εφράτη, αλλά και ή συγκρότησή τους άλλαξε άποφασιστικά. Και έφθασαν στο κορύφωμά τους με τις πόλεις — κράτη τών Σουμερίων, με δεκάδες χιλιάδες κατοίκους, με τέλεια θρησκευτικά, πολιτικά και στρατιωτικά συστήματα, με σαφώς χωρισμένες κοινωνικές τάξεις, προχωρημένη τεχνολογία και μεγάλες έμπορικές έπα-

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ Έρβήλ του Ιράκ είναι κτισμένη στη θέση τών άρχαίων Άρβήλων. Η αεροφωτογραφία μάς δίνει μιá ιδέα της μορφής τών πόλεων της Μεσοποταμίας, πρό χιλιάδων έτών, με τους δρομίσκους και τά σπίτια τους συσσωρευμένα γύρω άπό κεντρικά δημόσια κτίρια.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ και μυθικός ήρωας της Μεσοποταμίας Γίλγαμές έπιτίθεται σ' ένα θαλάσσιο δούβαλο (κέντρο δεξιά). Η μορφή πού μαχαιρώνει τό λιοντάρι είναι ίσως ό πιστός σύντροφός του Ένκιτου.

φές. Η γεωργία τών κοιλάδων τών ποταμών, έπάνω στην όποια είχαν στηριχ ή οι πρώτες πόλεις της Μεσοποταμίας, έέφερε σημαντικά άπό την γεωργία τών βουνών, όπου άρχισε ή έξημέρωση φυτών και ζώων. Είδη του έμπορίου είχαν παραινεί τό αιτάρι και τό κριθάρι, αλλά είχαν τώρα έισαχ ή και οι μπανάτες. Η χουρμαδιά δέν έδινε μόνον τεράστιες ποσότητες καρπών, αλλά έπίσης και έυλεία. Τά τέλματα και οι έκβολές τών ποταμών ήταν πηγές ψαριών και τά καλύμια τους έδιναν ένα καινούριο οικοδομικό ύλικό. Έν τούτοις, οι πέτρες στα μέρη εκείνα ήταν σκεδόν άνύπαρκτες. Πριν άπό την άνάκληση κάποιου έμπορίου με τις γύρω περιοχές, για την κατασκευή άπορατήτων γεωργικών εργαλείων, όπως τά δρεπάνια, χρησιμοποιούσαν ψημένο πηλό.

Τά οικίσματα ζώα έέφεραν ίσως κατά τι άπό τά παλαιότερα πού ζούσαν στα βουνά και στις όρεινες πεδιάδες. Άλλά ή συντήρησή τους ήταν δύσκολη, ίσως τών ύποζυγίων πού χρειαζόνταν για την άροση. Κατά τις ζεστές καλοκαιρινές ήμέρες ξεραίνονταν όλα τά φυτά, έκτός άπό εκείνα πού βρίσκονταν πολύ κοντά σέ νερό. Οι άνθρωποι ήταν ύποχρεωμένοι νά καλλιεργούν χόρτο για τά ζώα και οι βοσκότοποι ήταν σπάνιοι. Αυτά τά προβλήματα διαχειρίσεως μπορεί νά βοηθούν στην έξήγηση τών λόγων για τούς όποιους τα καβάδια έγιναν σύντομα είδος, την ευθύνη του όποιου είχαν άνταλλάξει οι άνθρωποι πού συνδέονταν με τούς ναούς. Και ο έλεγχος τών κοπαδιών ίσως νά έδωσε με τη σειρά του την άφορμή πού ώδήγησε συχνά τούς έκκλησιαστικούς άξιωματικούς στο νά συλλάβουν τόν ευρύτερο έλεγχο της οικονομίας και της γεωργίας.

Οι λόγοι πού συνέβαλαν στην δημιουργία τών πόλεων

Ποιά ήταν τά κίνητρα, ίσως άκόμη και οι προϋποθέσεις της δημιουργίας πόλεων, πού νά έξηγούν τό γεγονός ότι τά έπιτεύγματα αυτά έμφανίσθηκαν για πρώτη φορά στη Μεσοποταμία; Πρώτο όλ ή ήταν ή παραγωγικότητα της καλλιεργίας, πού συνδυαζόταν με την άρδευση. Παρά τη χρόνια έλλειψη νερού, κατά την άρχή της καλλιεργητικής περιόδου και τις τοπικές κάθε χρόνο πλημύρες κατά την περίοδο της συγκομιδής, παρά τόν έξαντλητικό κλίμα του καλοκαιριού και την έλκωλικότητα του έδάφους, ή γεωργία άπέδιδε καταφανώς περισσότερο τροφίμων.

Δεύτερο, ή άρδευση συνέβαλε άσφαλώς στην άνάπτυξη τών πόλεων. Υποστηρίζεται ότι στην ίδρυση πόλεων συνετέλεσε ή ανάγκη του έλέγχου και της διατηρήσεως πολυπλόκων άρδευτικών συστημάτων, αλλά δέν φαίνεται νά είναι αυτός ο λόγος. Όπως είναι γνωστό, τά συστήματα αυτά δημιουργήθηκαν μετά άπό τις πόλεις. Άλλά, έπειδή ή άρδευση προκάλεσε την άνιση παραγωγικότητα, συνέβαλε και στο άχρησιμοποίηση κοινωνικών τάξεων. Και έπει-

δή έδωσε κάποιο λόγο για τη δημιουργία συνοριακών διαφορών, άνάμεσα σέ γειτονικές κοινωνίες, δημιουργήσε άσφαλώς και την πολεμική άτμόσφαιρα πού προκάλεσε τις συνεργασίες λαών για έπιθετικούς και άμυντικούς σκοπούς.

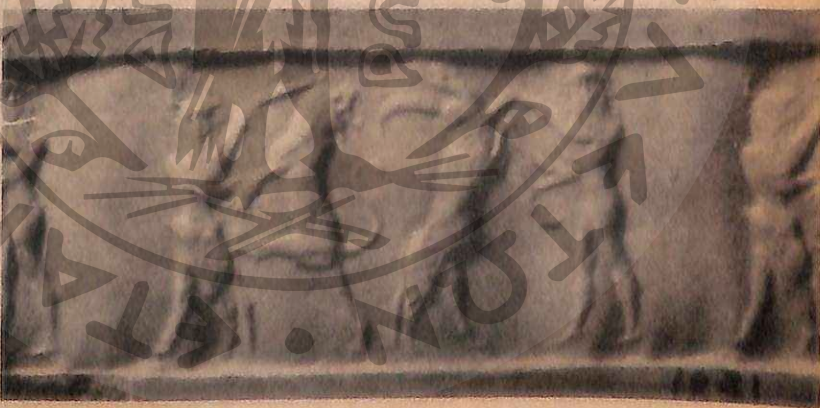
Τέλος, ή πολυπλοκότητα τών άναγκών φαίνεται ότι συνέτελεσε στην κίνηση προς τις πόλεις. Χρειαζόνταν ύδρύματα για νά μεσολαβούν άνάμεσα στο βοσκό και τόν καλλιεργητή, στον ψαρά και τόν ναυτικό, σ' εκείνον πού έφτιασε και σ' εκείνον πού χρησιμοποιούσε τό άροτρο. Η πόλη είχε χώρους για άποθήκευση, συναλλαγή και άνοδιανόμ ή. Δέν είναι έκπληκτικό τό ότι ένα άπό τά πιο συνηθ ή θέματα τών παλαιών μύθων είναι ή διδοκτική άπόδειξη του γεγονότος ότι ο πλούτος της θεάς πόλεως στηρίζεται στην άρμονική άλληλεξάρτηση βοσκού και άγρότη.

Πολλές κατευθύνσεις και διάφοροι ονθυμοί

Οποιοδήποτε και άν ήταν τό κίνητρο πού ώθησε προς την άνάπτυξη και την άσδιοργάνωση, ή διαδικασία αυτή καθ' έαυτήν περιείχε την άλληλεπίδραση διαφόρων παραγόντων. Άσφαλώς τά ύδρύματα της πόλεως έξελίχθηκαν προς πολλές κατευθύνσεις και με διαφορετικούς ρυθμούς. Χρησιμοποιώντας τις σημερινές άποστασιματικές γνώσεις μας, μπορούμε νά έκδοκλήσουμε έξακριβτά μερικά άπό τις τάσεις αυτές χωρίς νά προσπαθούμε νά σχηματίσουμε άντίληψη για τόν τρόπο με τόν όποιο είχε άναπτυχ ή όργανωτική ή πόλη σαν σύνολο.

Στη χρονολόγηση της άναπτύξεως της πόλεως — κράτους της Μεσοποταμίας διακρίνουμε τέσσερες άρχαιολογικές περιόδους. Η άρχαιότερη είναι ή Ουμπαϊτική, άπό τό όνομα της τοποθεσίας στην όποιαν έρέθηκαν λείψανα της περιόδου αυτής. Φαίνεται ότι ή περίοδος αυτή διήρκεσε ένα ή δύο αιώνες μετά τό 4000 π.Χ. και άκολούθησε άπό την σχετικά σύντομη Περίοδο Βάρκα, κατόπιν άπό την Πρωτοφίλολογική Περίοδο και τέλος άπό την Πρώτη Δυναστική Περίοδο πού ήταν ή περίοδος της πλήρους άκμής ανεξάρτητων πόλεων — κρατών, άνάμεσα στο 3000 και στο 2500 π.Χ.

Περισσότερο άπό όλα τά ύδρύματα της έποχής εκείνης γνωρίζουμε τά θρησκευτικά ύδρύματα. Στα παλαιότερα χωρία τών βορείων πεδιάδων ύπήρχαν μικρά ιερά. Πριν άπό τό τέλος της περιόδου Ουμπαϊτική τά ιερά αυτά έχσαν την φευσότητα της μορφής των και υψώθησαν άρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά πού κατόπιν άπέτέλεσαν τά μόνιμα χαρακτηριστικά τών ναών της Μεσοποταμίας. Η εξέλιξη αυτή συνεχίστηκε και κατά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο, κατά την όποια έλέπιμε γύρω άπό κατά πολύ μεγαλύτερα, αλλά άστυρα προσηλωμένα στην παράδοση ιερά πολλά έργα τέχνης και καταστήματα. Κατένα άλλο άπό τά κτίσματα της έποχής εκείνης δέν μπορούσε νά παραβληθ ή ούτε άπό

μοκρυά, από άποψη μεγέθους ή πολυπλοκότητας, με τα ιδρύματα αυτά περίπου ως το τέλος της Πρωτοφιλολογικής Περιόδου.

Σε μερικά μέρη εμφανίσθηκαν ειδικοί Ιερείς, πιθανώς τα πρώτα πρόσωπα που δεν ήταν υποχρεωμένα να εργάζονται για να ζουν. Η τελετουργική τους δράση απεικονίζεται σε σφραγίδες και χαρμάδες υπάνω σε λίθους. Άν όχι άμεσα, πάτως πολύ γρήγορα, οι Ιερείς ανέλαβαν επίσης τον ρόλο οικονομικών διοικητιστών, όπως αποδεικνύεται από μυθολογικούς και άλλους πίνακες που έχουν θρησθ σε ναούς και άνηκον στα παλαιότερα γνωστά γραπτά τεκμήρια. Οι εκπαιδευτικές ιεραρχίες συνέχισαν να επιδίδονται πολλές οικονομικές και τελετουργικές εκδηλώσεις κατά την πρώτη Δυναστική περίοδο και μετά από αυτήν, αν και από τότε άρχισαν να επικρατούν περισσότερο σαφείς μορφές πολιτικής οργάνωσης. Φαίνεται όμως ότι επί μεγάλου διάστημα οι νομοί ήταν τα μεγαλύτερα και πολυπλοκότερα ιδρύματα που υπήρχαν στις κοινωνίες που ανεπτύσσοντο γύρω από αυτούς.

Η καταγωγή του θεσμού της βασιλείας

Είναι πολύ δυσκολότερο να ανακαλύψουμε τις αρχές των δυναστικών πολιτικών καθεστώτων. Μιμησιακά ανάκτορα που από άποψη μεγέθους συνηγωνίζοντο τους ναούς εμφανίζονται κατά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο, αλλά όχι ενωρίτερα. Ο όρος «βασιλεύς» δεν βρίσκεται σε πρωτοφιλολογικά κείμενα. Ακόμη και οι λεγόμενοι βασιλικοί τάφοι φαίνεται ότι άρχισαν να εμφανίζονται μόλις κατά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο.

Επειδή δεν υπάρχουν σύγχρονες ιστορικές ή αρχαιολογικές μαρτυρίες, πρέπει να αναζητούμε τις πηγές των δυναστικών θεσμών κυρίως στις μεταγενέστερες γραπτές εκδόσεις των εκπαραδόσεως μύθων. Ο Θόρκλιντ Γιάκμπσον, του πανεπιστημίου του Σικάγου, υποστήριξε ότι οι μύθοι των Σουμεριών που περιγράφουν τον κόσμο των θεών αντικατοπτρίζουν τους πολιτικούς θεσμούς όπως υπήρχαν στην πριν από την εμφάνιση της δυναστικής εξουσίας ανθρώπινη κοινωνία. Άν συμβαίη αυτό, οι μύθοι αυτοί δείχνουν ότι η πολιτική εξουσία κατά την Πρωτοφιλολογική Περίοδο στηριζόταν σε μία συνένωση των ηγέτων και των πτωχών της κοινωνίας. Καθώς η συνένωση αυτή συνηχόταν μόνο για την αντιμετώπιση αποροβικής εξωτερικής απειλής, το έργο της ήταν απλά η εκλογή ενός πολεμικού αρχηγού για την περίπτωση αυτή.

Ενδεχόμενα, όπως αφήνουν να υπονοηθί οι μύθοι, οι Ικανοί πολεμικοί αρχηγοί διατηρούσαν την ηγετική θέση τους ακόμη και σε εποχές ειρήνης. Αυτό φαίνεται να είναι η καταγωγή του θεσμού της βασιλείας. Άρχισαν να εμφανίζονται νέοι ηγέτες που άλλοτε προήρχοντο με τους άμυντικούς και τους επιθετικούς πολέμους έναντι των γειτονικών πόλεων-κρατών.

Οι εκπαραδόσεως υποθέσεις των ναών δεν έβγαψαν άμείσως από την νέα πολιτική ηγεσία. Οι άνοκτορικοί έπισκομοί άπείστησαν μεγάλα κτήματα, άλλα τα ίδια τα άνάκτορα άρχισαν να άσχολεύονται κυρίως με νέες υποθέσεις, όπως η δημιουργία και ο έφοβισμός του στρατού τους, ή διατήρηση μεγάλης άκολουθίας άπηρετών και η κατασκευή ενός άμυντικού τείχους γύρω από την πόλη.

Όλα αυτά άφαιρούσαν ένα μεγάλο μέρος από τους οικονομικούς πόρους των ναών που δεν ήταν δυνατόν να άφαιρεθί με τις πολλές άδημοκρατικές μεθόδους. Έτσι δεν είναι άκλήκτικό ότι επιβλήθηκε μία μόνιμη, κληρονομική βασιλική έξουσία και ότι η συνένωση άρχισε να παρακμάζει. Στο περίφημο έπος του Γίλγκαμές, ένας βασιλιάς του Ούρουκ της πρώτης Δυναστικής Περιόδου, η ιστορία άρχίζει με τις διαμαρτυρίες των πολιτών για την άργασία

που τούς είχε επιβλήθι για την κατασκευή των τείχων της πόλεως. Από ένα άλλο έπεισόδιο προάππει ότι η έξουσία του Γίλγκαμές δεν έζηράτο πιά από την έγκριση της συνέλευσεως. Οι πρώτοι βασιλείς της Μεσοποταμίας άπορούσαν να άποδώσουν την καταγωγή τους στην άνάγκη έπάρξεως στρατιωτικής ηγεσίας. Άλλα και η άδηση του μιλιταρισμού κατά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο άπορούσε έπίσης να άποδοθί, τουλάχιστον έν μέρος, στα συμφέροντα και τις ένέργειες των βασιλέων και των άκολουθών τους που άποπαδοούσαν να στερεώσουν την έξουσία τους.

Καθώς το κέντρο της κοινωνίας μετατοπιζόταν από τον ναό στο άνάκτορο, η κοινωνία άρχισε έπίσης να χωρίζεται σε τάξεις. Από άρχαιολογική άποψη, η πορεία αυτή άπορεί να παρακολουθηθί καλύτερα με την διαφωτισμένη των κτερισμάτων στους τάφους των κοιμητηρίων. Οι τάφοι της Ούμπαιδικής Περιόδου, μίας έποχής όπου άρχισαν να άμφανίζονται μιμησιακοί νοοί, συνηθως περιείχαν μερικά άγγεια. Οι τάφοι του νεκροταφείου του Ούρ που άνάνονται στο τελευταίο τμήμα της Πρώτης Δυναστικής Περιόδου, περιέχουν άντικείμενα που δείχνουν μεγάλη άνισότητα πλούτου. Οι βασιλικοί τάφοι είναι πλούσια έφωδιασμένοι με άροα έπεξεργασμένα έπλα, με κοσμήματα και χρυσά άντικείμενα. Μεγαλύτερο ποσοστό τάφων περιέχει μερικά χάλκινα άγγεια ή ένδεχομένως ένα περιδέραιο από πολύτιμο μέταλλο, ενώ οι περισσότεροι περιείχαν μόνο πήλινα άγγεια ή δεν περιείχαν τίποτε άπολύτως. Από τις άρχαιολογικές έρευνες προάππει ότι ο απλός χωρικός δεν είχε τη δυνατότητα να άποκτήσει γεωργικά άργαλεία από χρυσό ή όρειχαλκο μέχρι και πέρα από το τέλος της Πρώτης Δυναστικής Περιόδου, ενώ οι τάφοι των πλούσιων δείχνουν άφανερή σπατάλη χαλκού, με τη μορφή περιτών κοσμημάτων, από την άρχη της περιόδου αυτής.

Έπίσης, κείμενα της Πρώτης Δυναστικής Περιόδου άναφέρουν την ύπαρξη διαφορετικών κοινωνικών τάξεων, με διαφορετική, φυσικά, οικονομική κατάσταση. Από τα άρχεία του ναού Μπαμπάκεν Γκιρσου προάππει ότι υπήρχαν μεγάλες διαφορές στις βιανόμενες γαίνων του ναού αυτό προς τους ένορίες του. Άλλα κείμενα άποδεικνύουν τις πωλήσεις οικόπεδων ή χωροφών, με τις όποιες οι άνοκτορικοί άείματωτοχί σχημάτιζαν μεγάλα κτήματα, στα όποια δούλευαν άδωρατοι που είναι πιθανόν να ήταν προηγούμενος ιδιοκτήτες τους. Άλλα κείμενα άναφέρουν πωλήσεις δούλων, καθώς και τα τρόφιμα που έβιναν στους δούλους οι όποιοι παρήγαν ύφασματα έπθ την έπιτήρηση έκκλησιαστικών άείματωτοχών. Σάν σύνολο όμως οι δούλοι άποτελούσαν ένα μικρό ποσοστό του πληθυσμού και πολύ μετά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο άέκμει.

Ζήτηση ειδών πολυτελείας

Παρακολουθώντας την άνάπτυξη της τεχνολογίας, έλέπουμε μία μεγάλη δημιουργική άκρη κατά την άρχη της Πρωτοφιλολογικής Περιόδου, στην όποια περιλαμβάνεται μία μεγάλη και γρήγορη πρόοδος στην τεχνολογία και την κατασκευή σφραγίδων, άγαλμάτων και διακοσμημένων άγγείων από σκαλιστή πέτρα, σφρηλατημένο χαλκό ή πολύτιμα μέταλλα. Φαίνεται όμως ότι οι έδιοί της χιτίτες ήταν πολύ λίγοι και ότι τα περισσότερα προϊόντα τους προωρίζονταν για λατρευτικούς σκοπούς. Άντίθετα, κατά την Πρώτη Δυναστική Περίοδο διακρίνεται πολύ μεγάλη άδηση της παραγωγής μη γεωργικών ειδών και σκεδών άσφαλώς άντιστοιχη άδηση του ποσοστού έκλειου από πληθυσμού που, άπολλογμένο από τη φροντίδα της άναήτησεως τροφής, άφειράθηκε πλήρως στη διατήρηση. Έν τούτοις διάφορες καινοτομίες άμφανίζονται τόσο στην τεχνολογία, όσο και στην τεχνολογία.

Η παραγωγή άπεκινήθι πολύ από τρεις νέες κατηγορίες ζήτησεως. Η συνεχής στρατιωτική άνάπτυξη του άνα-

κτέρου δημιουργούσε άνάγκες μεγαλυτέρων έξοπλισμών, όχι μόνο με έπλα, άλλα και με την κατασκευή άλλου είδους έφοβών, όπως τα άρματα. Δεύτερον, ο κόσμος των άνακτέρων ζήτούσε τώρα πολλά είδη πολυτελείας. Και τρίτον, φαίνεται ότι και μερικά άλλα άτομα άρχισαν να ζήτουν τα ίδια είδη. Η μαζική παραγωγή πηλινών άγγείων, ή μεγάλη διάδοση των κυλινδρικών σφραγίδων και των μεταλλικών σκευών, ή ύπαρξη μερικών καταστημάτων και ή συσσώρευση πολλών ειδών στα πλουσιώτερα σπίτια — όλα αυτά δείχνουν τουλάχιστον την ύπαρξη μίας μικρής μεσαίας τάξεως. Είναι φανερό ότι τα περισσότερα από τα είδη αυτά κατασκευάζονταν στις μεγάλες πόλεις της Μεσοποταμίας με πρώτες όλες που τις μετέφεραν από μεγάλη άπόσταση. Π.χ., ο χρυσός προήρχετο από το Όμαν ή άλλα μέρη, που άπείχαν περισσότερα από 1.000 μίλια από τις σουμερικές πείεις. Η άνάγκη των έισαγωγών προκάλεσε την ένταση της παραγωγής ύφασμάτων, που άπορούσαν να προσφέρουν έναντι άλλων ειδών, και ύπεκίνησε την άδηση έδαφικών κατακτήσεων.

Μερικοί έδιοί φρονούν ότι η τεχνολογική πρόοδος, που την ταυτίζουν με την άνάπτυξη της μεταλλουργίας, ήταν ένα μεγάλο κίνητρο ή άέκμει και προέπαι της άνάπτυξεως των πόλεων. Έν τούτοις, στη Νότιο Μεσοποταμία τουλάχιστον, ή μεγάλη άνάπτυξη της μεταλλουργίας και των ειδών σ' αυτή τεχνιτών έναφανίσθη άρκετά μετά την άνάπτυξη των πόλεων-κρατών. Άν και ή διάδοση της τεχνολογίας συνέβησε πιθανώς την άνάπτυξη του μιλιταρισμού και στο σχηματισμό κοινωνικών τάξεων, ήταν λιγώτερο αίτιο παρά συνέπεια της άναπτύξεως των πόλεων. Η ίδια κατάσταση άμφανίζεται και στους πολιτισμούς του Νέου Κόσμου.

Η διαδικασία του σχηματισμού των πόλεων

Τέλος φθάνουμε στις γενικές μορφές της άναπτύξεως των πόλεων, που είναι ίσως ή περισσότερο άγνωστη άποψη όλοκληρης της διαδικασίας του σχηματισμού των πόλεων. Άτυχώς τα κείμενα που έχουν διασωθί δεν μάς δίνουν λεπτομερείς περιγραφές των πόλεων στις όποιες έχουν γραφί, ούτε άπέρχουν όποιο λόγοι του πληθυσμού τους. Χάρτες δεν έχουν θρησθί ως τώρα. Οι άνατες σε πλείεις πόλεις που άπέρχουν στους μύεους και στα έπη είναι άλληγορικές και άόριστες.

Τα χωριά της προστικής έποχής, στα όποια κατοικούσαν κάλλιερηται, κάλυπταν μία έκταση μερικών στρεμμάτων. Δεν είναι γνωστό άν τα χωριά των πεδιάδων της Ούμπαιδικής Περιόδου διέφεραν πολύ από τα παλαιότερα, που υπήρχαν στις βόρειες περιοχές. Άσφαλώς τα περισσότερα δεν ήταν μεγαλύτερα, άλλα ήταν κανονικά οικοδομημένα. Κατά το τέλος της Ούμπαιδικής Περιόδου άρχισαν να έπέκτεινεται οι νοοί. Σημαντική άνάπτυξη των πόλεων φαίνεται να άρχισε κατά τα τέλη της Πρωτοφιλολογικής Περιόδου και συνεχίσθηκε επί πολλούς αιώνες της Πρώτης Δυναστικής Περιόδου. Κατά την έποχή έκείνη φαίνεται ότι, τουλάχιστον γύρω από τις μεγάλες πείεις, είχαν κατασκευασθί τα πρώτα τείχη με έπάλξεις.

Μερικές περιοχές άνασάφισαν σημαντικά, ώστε να δίνουν άρκετά πλήρη είκόνα της γενικής μορφής των πόλεων. Από τα μεγάλα έδημοια κτίρια των πόλεων αυτών έκκινούσαν δρόμοι που ώδηνόσαν προς τις έξωτερικές πείεις, έρμιοι άστρωτοι και γεμάτοι σκόνη, άλλα ίσαιο και άρκετά πλατείς, ώστε να περνούν έλεύθερα κάρα ή άρματα. Κατά μήκος των δρόμων υπήρχαν τα στήλια των εφόρων, κτιμένα γύρω από εφορμαρές σάλες και έφωδιασμένα με άποχωρητήρια που συνδεόνταν με ένα σύστημα ύπογμων, φισγμένο κάτω από τους δρόμους. Τα στήλια των πτωχότερων κατοίκων — μικρά και ασκοχημένα — έρίκονταν πίσω ή άνάμεσα από τα μεγάλα στήλια. Έφτανε καινεις σ' αυτά περνώντας από άνάμεσα,

στενά δρομάκια. Το έμπόριο γινόταν πιθανώς στις όχθες των γειτονικών ποταμών ή στις πείεις των πόλεων. Δεν είχε άέκμει έμφανισθί ή άγορά ή το παζάρι για το έμπόριο.

Γύρω από κάθε μεγάλο άστικό κέντρο κτίονταν μεγάλες όχυρώσεις, που το προστάτευαν από τις έπιδρομές νομάδων και συνηθέστερα από τις τρομερές έκστρατείες γειτονικών ηγεμόνων. Έξω από τα τείχη υπήρχαν μάντρες και χωράφια και πέρα από αυτά υπήρχε ή έρημος, όπου ζούσαν μόνο οι νομάδες, που προκόλλουσιν ένα άνάμικτο αίσθημα τρόμου και περιφρονησεως στον λεπτεπίλετο αστικό ποιητή. Κατά το τελευταίο μέρος της Πρώτης Δυναστικής Περιόδου, πολλές από τις μεγάλες πρωτεύουσες της Κάτω Μεσοποταμίας καταλείβονταν μία περιοχή 1.000 περίπου στρεμμάτων, κλεισμένη μέσα στις όχυρώσεις της. Η πόλη Ούροκ φαίνεται πως είχε μία έκταση 4.400 περίπου στρεμμάτων και πιθανώς 50.000 κατοίκους.

Η άνασχόληση των ενήλικων

Υπάρχουν γραπτές περιγραφές σχετικά με τις τελευταίες αυτές πείεις, που έπιδρούν κάποιο ύπολοισμό του πληθυσμού τους. Η συντριπτική πλειοψηφία των ενήλικων ήσχολεύτο με την κλλιέργεια ιδιοκτητών κτημάτων ή κτημάτων που τους είχαν δώσει οι νοοί ή ως κλλιήγοι μεγάλων κτημάτων. Τα άρχεία ενός ναού άναφέρουν μία ένορία 1.200 άτόμων, από τα όποια 90 ήταν θασοί, 80 στρατιώτες - έργατες, 100 ψαριέες, 125 ναυτες, πείλοτοι και κηπηλάτες, 25 γραφείς, 20 ή 25 τεχνίτες (ταπιτουργοί, σιδηρουργοί, άγγειοπλάστες, δερματεργάτες, λιθοέδοι και κολλαδοπλέκτες) και πιθανώς 250 - 300 δούλοι. Οι περισσότεροι από αυτούς, σε περίπτωση άνάγκης, όπηρετούσαν στο στρατό. Κατά τα τέλη της Πρωτοφιλολογικής Περιόδου, πιθανώς λιγώτερο από το 1/5 του έργατικού δυναμικού δούλευε κατ' ούσίαν σε έπαγγελματικά άσχετα με την άμεση παραγωγή τροφίμων. Κατά την Ούμπαιδική Περίοδο το ποσοστό αυτό έφθανε πιθανώς το 5%.

Δέν είναι εύκολο να πη κανείς σε ποιά στάδιο της πορείας αυτής άπορεί να χρησιμοποιηθί ο όρος άέκμει. Με άποισθήποτε μέτρο, το Ούροκ και οι σύγχρονοι με αυτό οικισμοί ήταν πείεις. Άλλα δεν είχαν ώρισμένα από τα χωροκτηριστικά των πόλεων των κατοπιών έποχών. Ιδιαίτερα ή άνάπτυξη της δημοτικής πολιτικής και μίας συσθετικής μερικής τουλάχιστον άυτονομίας δεν είχε πραγματοποιηθί ως τους κλασικούς χρόνους.

Πολιτικός και οικονομικός έλεγχος

Η άνάπτυξη των πόλεων της Μεσοποταμίας συμβόλιζε στεία με την άνάπτυξη της πολιμικής ζωής. Για λόγους άμύνης οι λαοί θα πρέπει να αισθάνθηκαν την άνάγκη να συγκεντρώνονται κάτω από ίσοχρους άρχηγους και πίσω από γερά όχυρώματα. Ίσως, έπίσης, προσελκύθηκαν στις πείεις συσθετικά και με τη βία από τις άνώτερες τάξεις για την έπιβολή πολιτικού και οικονομικού έλέγχου. Έξ άλλου, στην Κεντρική Άμερική και στην κοιλάδα του Γίλδο (στην περιοχή του σημερινού Ποκιστάν) άναπτύχθηκαν μεγάλα άστικά κέντρα, χωρίς συστήματα όχυρώσεων και με μικρή έμφοση στα έπλα και στα πολεμικά είδη της τέχνης.

Η καταγωγή των πόλεων δεν είναι μία. Οι καταγωγές των πόλεων είναι τόσο πολλές, άσες και οι άνεξάρτητες πολιτιστικές παραδόσεις ενός άστικού τρόπου ζωής. Η Νότιο Μεσοποταμία δίνει άπλάς το παλαιότερο παράδειγμα μίας διαδικασίας που, με την έκλείπηση που προάλεσε ή έδιομηχανική άνάσταση και με την άνοδο των ένδοκων κρατών, συνεχίζεται άέκμει και σήμερα.

Robert Adams

MACLEAY DUFF
Scotch Whisky

ΓΝΗΣΙΟ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

Θα γίνετε και σεις φανατικοί του φίλοι, αν τ' δοκιμάσετε έστω και μία φορά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΈΛΛΑΔΑ:
"ΑΛΦΑ", Ο.Ε. - Α. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗΣ & Α. ΤΣΟΛΑΚΗΣ
Στεφ. Στρίτ 1 - Τηλ. 20.697

Πάντα Έδνωτική!

ΠΟΥΔΡΑ - ΑΡΩΜΑΤΑ COTY

Η πούδρα COTY δίνει στο πρόσωπό σας μία βελούδινη όψη. Είναι ή πιο φίνα σ' όλο τον Κόσμο με μία έξαιρετη διαφάνεια και θαυμάσιο άρωμα. Σε μοντέρνους χρωματισμούς, ιδέωδης για μακιγιάζ Τα άρώματα L' AIMANT, CHYPRE, PARIS, EMEAUDE L' ORIGAN, δίνουν με το λεπτό άρωμά τους ιδιαίτερη χάρη σε κάθε κομψή γυναίκα.

COTY

Ταξιδεύετε με το άούηκτον ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ 'Ολυμπία'.

25.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

Διά ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το "ΟΛΥΜΠΙΑ" προσφέρει εις όλους άνεξαιρέτως τους έπιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

GREEK LINE ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΟΥ ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

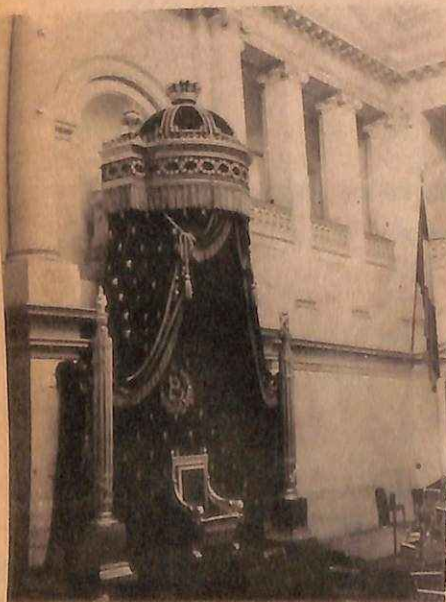
Άπευθυνθήτε εις τον ταξιδιωτικό Πράκτορα της προτιμήςεώς σας

ΣΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ του Λάκεν θα εγκατασταθούν μετά το γάμο ο βασιλεύς και η βασίλισσα του Βελγίου. Σήμερα κατοικούν σ' αυτό ο τέως βασιλεύς Λεοπόλδος κ' ή πριγκίπισσα Βιιδιάν ντε Ρετύ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΣΤ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

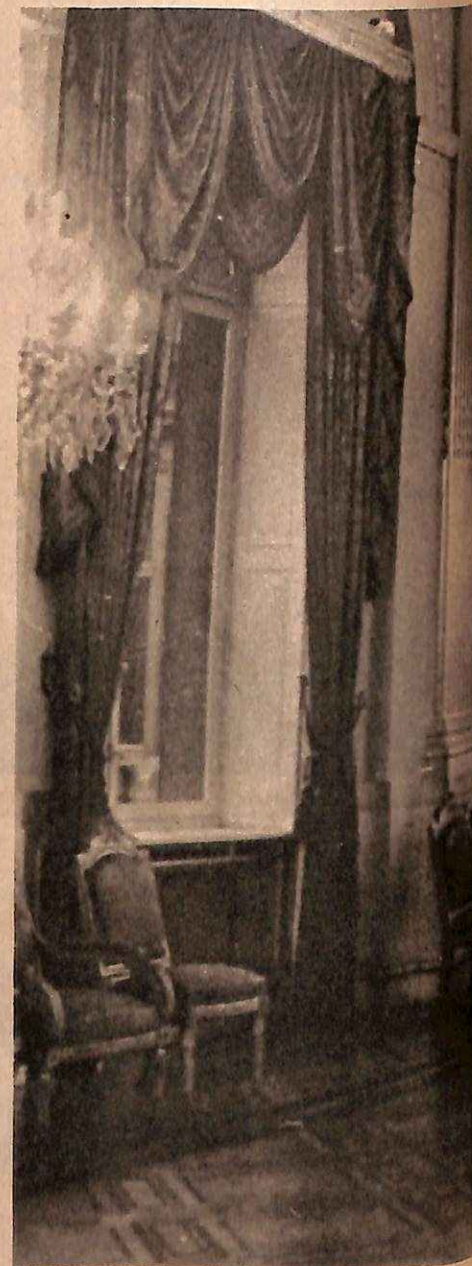

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ θρόνος στην Νομοθετική αίθουσα. Ο θρόνος αυτός δεν χρησιμοποιήθηκε από τότε που ο Μπωναπουνέν ώρκίσθηκε ως βασιλεύς.

ΕΠΙΒΑΗΤΙΚΗ και μεγαλοπρεπής ή κυρία είσοδος του ανακτόρου. Από την Κλίμακα των Τιμών θα περάσουν οι έγκλειστοί προσκεκλημένοι της επίσημότητας δεξιώσεως, ή όποια θα δοθή μετά την τελετή του γάμου.

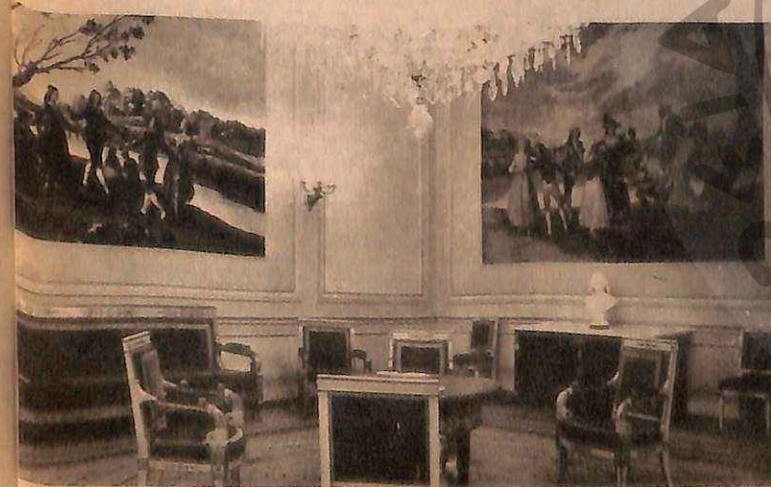

Πυρετώσεις έτοιμασίες στην βασιλική Αύλη των Βρυξελλών. Τα άπαστράπτοντα άνακτορα του Λάκεν θα άποκτήσουν επί τέλους οικολόεσποινα, ό Μπωναπουνέν σύζυγο και ό λαός του Βελγίου την βασίλισσά του.
 "Ως τώρα δυό γυναίκες πάλαιψαν να κερδίσουν, στις καρδιές του λαού, την θέση που άφησε κενή ό θάνατος της πολυαγαπημένης "Αστριδ. "Η μία, ή πριγκίπισσα ντε Ρετύ, με την άψογη κομψότητά της, ή άλλη, ή πριγκίπισσα Πάολα ντι Ρούφο, με την παιδική γοητεία της. Καί από τις δυό, όμως, έλειπε κάτι: "Ο τίτλος της βασίλισσας, που θ' άποκτήση σε λίγο ή Φαμπιόλα.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΙ από τα κρύσταλλα και τους καθρέφτες ή τεράστια αίθουσα των τελετών. Άραγε, μετά το γάμο του ό μελαγχολικός Μπωναπουνέν -που ως γνωστόν άπαστρέφεται την κοσμική ζωή- θα ξαναδώση σ' αυτή την αίθουσα την αίγλη που είχε παλαιότερα;

ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΑ πολυτελέστερα σαλόνια του Λάκεν. Δεξιά ή «αίθουσα Γκόγ'α», με πίνακες του διασήμευ "Ισπανού διδασκάλου. "Ακρο δεξιά: "Η αίθουσα των στραταρχών. Στόν τοίχο δεσπόζει ένα όλόσωμο πορτραίτο του βασιλέως του Βελγίου Λεοπόλδου Α'.

'Εδω κι' 'Εκεί

■ **ΟΙ ΘΑΝΑΤΦΟΡΕΣ** μορφές του έμφράγματος του μυοκαρδίου προσβάλλουν συνήθως τις γυναίκες μετά το 44ο έτος της ηλικίας τους και τους άνδρες μετά το 25ο.

■ **ΟΠΩΣ** γράφει η 'Αμερικανική Ιατρική Έφημερίς, περισσότερο από τρία εκατομμύρια 'Αμερικανοί που ζουν σήμερα, θα είχαν πεθάνει, αν ο αμερικανικός προϋπολογισμός Δημοσίων Υγείας ήταν σήμερα στο ύψος που ήταν κατά το 1937.

■ **ΜΙΑ** έρευνα που έγινε στην 'Αγγλία απέκλυσε ότι το βάρος των παιδιών που γεννούν οι γυναίκες που καπνίζουν είναι 180 γραμμάρια μικρότερο απ'ότι βάρος των παιδιών που γεννούν οι γυναίκες που δεν καπνίζουν.

■ **ΤΟ ΚΑΥΣΙΜΟ** με το οποίο εφοδιάστηκε το αμερικανικό ατομικό υποβρύχιο «Σκαίτς» έφτασε για να ταξιδεύσει επί 170.000 χιλιομέτρων και ακόμη δεν έχει εμφανισθεί η ανάγκη του ανεφοδιασμού του.

■ **Η ΝΕΑ** ηλεκτρονική συσκευή υπολογισμών «Σπρέτς» κάνει 75 δισεκατομμύρια μαθηματικούς υπολογισμούς την ημέρα. Είναι 75 φορές ταχύτερη από την περίφημη έως τώρα ανάλογη ηλεκτρονική συσκευή IBM 704.

■ **Η ΜΟΝΗ** διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε μία κοπέλλα του 1930 και σε μία κοπέλλα του 1960 είναι μία διαφορά 30 χρόνων.

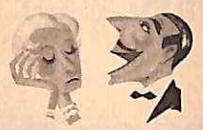
■ **ΤΟ ΚΑΚΟ** με τις γυναίκες είναι ότι δεν μπορείς να πείσεις στην άγκυρά τους, χωρίς να πείσης στα χέρια τους.

■ **ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ** αποδεικνύουν ότι στην ηλικία των 85 χρόνων αντιστοιχούν σε κάθε άνδρα έφτα γυναίκες. 'Αλλά τότε είναι πολύ άργα.

■ **ΤΟ ΠΙΟ** αντιφαινετικό διόλίο του κόσμου εξεδόθη τελευταία στις 'Ην. Πολιτείες από τον Λή Μάρτινερ. 'Ο συγγραφέας του πολύ αξιολογού, καθώς φαίνεται, αυτό διόλγου γράφει τα εξής: «Όταν έδωθε ψήφο στις γυναίκες, μάς είχαν υποσχεθεί ότι η είσοδος του άρσενου φύλου στην πολιτική θα έφερνε το τέλος των πολέμων, του εγκλήματος και της διαφθοράς. 'Εν τούτοις, από τότε η χώρα μας πήκε στους πιο αιματηρούς πολέμους, τα εγκλήματα έγιναν πολύ συχνότερα και φρικτότερα. 'Υστερα είδαμε και την παιδική εγκληματικότητα, που είναι συνέπεια της εξαφάνισης της νουκικυρίας. Και προσθέτει: «'Η 'Ελβετία δεν έδωσε ψήφο στις γυναίκες και στη χώρα αυτή σημειώθηκαν τα λιγότερα εγκλήματα και οι λιγότερες αναστατώσεις από οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου και επικρατεί η μεγαλύτερη ειρήνη».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

✓ Δώρα ψάχνουν όλοι και δώρα βρίσκουν πολλά και στα καταστήματα που είναι πλουσιώτατα και στις φιλανθρωπικές αγορές. Παράδειγμα, η Μπουτίκ του Λυκείου, η αγορά της ΧΕΝ και η έτησια αγορά του 'Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων 'Ελληνικού, που άνοιξε το Σάββατο, 10 Δεκεμβρίου.

✓ 'Η κοσμική κίνησης βρίσκεται κάτω από το μηδέν. 'Η εύκολη δημοκοπική προπαγάνδα εναντίον της επιδείξεως (που ξέρουμε όλοι από πού προέρχεται) έπληρασε την αθηναϊκή κοινωνία και, ή μία μετά την άλλη, έκλεισαν όλες οι ιδιωτικές πόρτες... Μόνο οι που δέχονται πλέον: διπλωματικοί και επίσημοι. Οι ξένοι, ιδίως πολλοί του καλλιτεχνικοκινηματογραφικού κόσμου, που βρίσκονται αυτή την εποχή στας 'Αθήνας, ψάχνουν να βρουν την φιλοξενία, για την οποία έχουν τόσα ακούσει, και την βρίσκουν μόνο στις ταβέρνες και στα καμπαρέ...

✓ Σινεμά και κούινκ α... κλείνουν τα δρόμα των 'Αθηναίων του τόπου. Εύτυχας που έφτες το φιλμ ήταν αρκετά κροικητικά, ώστε να δώσουν άφορμή για λίγη κουβέντα. 'Η «Ντόλτσε βίτα» παντού όπου προεβλήθη δημιούργησε άφορμή για άγριους καυγάδες με ανθρώπους άξιας και γούστου σε αντίθετα στρατόπεδα, υποστηρίζοντας όλες τις γνώμες, από άριστούργημα σε έλεεινόν κατασκευάσμα...

✓ Κλάματα, φωνές, γέλια... θα άκουσθούν στον Λευκό Οίκο, ύστερα από πολλές δεκαετηρίδες, χωρίς στην επιδρομή των μικρών Κέννεντυ, και όλοι οι 'Αμερικανοί το χαιρούνται. 'Επί όκτώ χρόνια, γράφουν με κάποια πικρία οι 'Αμερικανοί, μόνον εκατομμυριοίχοι, διολήχανοι και πρόεδροι μεγάλων εταιριών είχαν περάσει το κατάφλι. 'Ο 'Αϊκ είχε προς τον πλούτο και την επιτυχία τον θαυμασμό που έχουν όλοι προς την τέχνη και την ιδιοφυία...

■ **ΕΝΑΣ** 'Αμερικανός εκατομμυριοχός προσπαθεί να δώσει θάρρος στο λούστρο που του γυαλίζει τα παπούτσια του: —Με βλέπεις έμένα; Πριν 10 χρόνια γυαλίζα παπούτσια και σήμερα διευθύνω μία έλυσίδα ξενοδοχείων! —Τό ξέρω, απαντά ο λούστρος, αλλά πριν 10 χρόνια ήμουν έγω διευθυντής της έλυσίδας των ξενοδοχείων!

■ **ΑΠΟ** τις εφημερίδες: —'Εχθές το πρωί άνακαλύφθη εις το πεζοδρόμιον της οδού Α, το πτώμα ενός άνδρος, μάλλον νέου και με μέρτραν περιβολήν. Ούδεμία ένδειξις άσκήσεως διας παρατηρήθη, εκτός από μίαν ειδοποίησιν της έφορίας περί καταβολής φόρων, η οποία ευρήθη εις την δεξιάν τσέπην του σοκακιού του.

■ **ΜΙΑ** κυρία γέννησε ένα άρσάκι: —Βλέπεις, λέει στον άνδρα της, τί πάθαμε μ' αυτή την μαγία που έχεις να κλείνης το φος;

■ **ΜΙΑ** στάλσε με πνευματικές ανησυχίες διαβάσει την «ζωή του Χριστού», του Ρενάν, και φυσικά τό λέει σ' έλλους τους γνωστούς της. —Τό διαβάσατε έλο; Την ρωτάει κάποιος γνωστός της. —'Οχι, άκόμη, απάντησε εκείνη. Είμαι στη μέση, αλλά προς Θεού, μη μου πητε τό τέλος, γιατί θά χάσω τό ενδιαφέρον.

✓ «Πόλις του Σικάγου»... ονομάζεται παραδόξως τό τελευταίο και πολυτελέστερο πλεούμενο που τακτοποιήθηκε για να πάη περίπατο ο σερ Τζών 'Ελερμαν, ο πλουσιώτερος και πλέον συνεσταλμένος άνθρωπος της 'Αγγλίας... 'Ο σερ Τζών, 51 έτών, έχει κατορθώσει τό ακατόρθωτον: να είναι σχεδόν άγνωστος και να μην έχει φωτογραφηθή ποτέ. Τό πρώην φορτηγό, 8.000 τόννων, μεταμορφώθηκε εν πλήρει μυστικότητα σε γιώτ. Χαλιά, κουρτίνες, έργα τέχνης, μπάρ, διδλοισθήκες... Πέντε καλεσμένοι ξεγλίστρησαν με ναυτικά φυλάδια, για να μη γίνουν αντίληπτοί, και ταξιδεύουν αυτή τη στιγμή προς άγνωστον κατεύθυνσι. Ξεγλίστρησαν επίσης και άρισμένες λεπτομέρειες: 'Οτι συνοδεύουν γραμματείς, αστυνομικοί και γιατρος και ότι μέσα στους θαλάμους ψύξεως, εκτός από όλα τα έκλεκτά φαγητά, υπάρχουν βουνα από έτοιμο παγωτό, για τό όποιον ο σερ Τζών πρελλαινείται...

✓ 'Εκατομμύρια... άνθρωποι περνούν τις διακοπές τους ταξιδεύοντας έναντι σε μικροσκοπικά σπιτία σε τέσσερις ρόδες και εκατομμύρια άλλοι, ιδίως 'Αμερικανοί και 'Αγγλοι, ζούν έλο τό χρόνο σ' αυτές τις νέες εύελικτες κατοικίες. 'Ενα αυτόκινητο έμπρός, τό σπιτάκι από πίσω και έλευθερία κινήσεως. Μία τελευταία έκβεςις στο Λονδίνο επέδειξε «σπιτία καραβάν» όλων των ειδών, από μικροσκοπικά έως θηριώδη, που κοιμίζουν έξ κατοίκους. 'Όταν οι δρόμοι της 'Ελλάδος τακτοποιηθούν όριστικά, μπορεί τα κινητά αυτά σπιτία να προσφέρουν νέα λύσι στο πρόβλημα της κατοικίας...

✓ Τί πρόσδος!... 'Η κ. Σούζαν 'Ελίζαμπεθ Γιάγκ, έτών 45, χήρα, μητέρα δυο παιδιών 15 και 25 έτών, βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις φυλακές για άποπλάνησι άνηλικού. Πράγματι, έπαισε ένα νέο, φίλο του γιού της, 16 χρόνων, να την παντρευτή. Οι γονείς την κατήγγειλαν και τώρα αναμένεται δίκη. 'Εν τώ μεταξύ, η κ. Γιάγκ περιμένει παιδί από τον δεύτερο σύζυγό της...

444

■ **ΕΝΑΣ** προνοητικός χωριάτης είχε ασφαλίσει τον έαυτό του, τη γυναίκα του και τό κτήμα του. Μία μέρα πήρε φωτιά μία μεγάλη αποθήκη. 'Ηρθε ο άρμόδιος υπάλληλος της ασφαλιστικής εταιρίας, είβε τις ζημιές και είπε ότι η εταιρία θα δαπάνησιν την αποθήκη. —Μά δεν θά μου δώσετε χρήματα; —'Οχι! 'Η εταιρία δεν δίνει χρήματα, απλάς αντικαθιστά εκείνο που χάσατε. —Ξας ειδοποιώ, λοιπόν, απάντησε ο χωριάτης, ότι άκυρώνω την ασφάλεια της γυναίκας μου.

■ **Η ΜΑΜΑ** πηγαίνει μία επίσκεψη και σέρνει μαζί της και τό μικρό άγοράκι της. Πριν μπη στο ξένο σπίτι λέει στον μικρό: —'Αν θέλεις πιπί σου να μου πης: «Μαμά, θέλω να πάω περίπατο» κ' έγω θά καταλάβω.

■ **ΕΝΔ** οι γυναίκες φλυαρούν, ο μικρός Νικάνος τραβά πολλές φορές τη μαμά του από τό φουστάνι, αλλά αυτή, άπασχολημένη με τη φλυαρία, δεν καταλαβαίνει.

■ **ΣΤ** τέλος ο μικρός άνοίγει τό πόδια του και φωνάζει: —Μαμά, πάω περίπατο!

■ **ΕΝΑΣ** κοινώδης μπαίνει σ' ένα μεγάλο μούζικ χάλ των Παρισίων, άγοράζει ένα πρόγραμμα και λέει χαμογελώντας στην πωλήτρια: —'Εχει καλό μενού σήμερα;

■ **ΚΑΤΑ** την διάρκεια του ταξιδιού του στην 'Αμερική, ένας τουρίστας έβησε να δη και μία όπερέττα, που παίζεται με επιτυχία αρκετά χρόνια συνέχεια στο Μπρόντγουαϊ. 'Αγοράζει τό εισιτήριό του δυο μήνες πρόμωστα και περιμένει υπομονετικά. 'Ο καιρός περνά και έρχεται η ώρα να πάη στο θέατρο. Δίπλα του άκρίβως όμως έλέπει μία άξεια θεση. 'Αγανακτισμένος γυρίζει τότε και λέει στην κυρία που κάθεται στην άλλη θέση: —'Όλο λένε πως δεν έχουν θέσεις και όμως αυτή η πολυθρόνα είναι κενή!

■ **ΤΗΝ** είχα νοικιάσει για τον μακαρίτη τον άνδρα μου, λέει η κυρία. —'Α, με συγχάρητε, της λέει ο κύριος, αλλά δεν βρήκατε από τότε κανέναν συγγενή για να την παρηγορήσετε;

■ **Δυστυχώς**, στάθηκε άδύνατον, απάντησε η κυρία. Πέθανε σήμερα, έλέπετε, και πήγαν όλοι τους στην κηδεία.

■ **ΜΕΤΑΞΥ** δεσποινίδων: —'Εφάρτερις πάντοτε με τον Φρέντ; —'Οχι, είναι πολύ νέος. Μόν τον πήρε η μαμά!

■ **ΕΙΝΑΙ** γνωστός σου ο Γιώργος; —Είναι στενός μου φίλος και σχεδόν συγγενής μου. Παντρεύτηκε τη γυναίκα μου.

■ **ΜΙΑ** μικρή πράσινη ταμπλέττα φαίνεται ότι θα άχρηστεύση την όδοντοδουρα. Σταματά την δράση των μικροβίων που βρίσκονται μέσα στο στόμα και παράγουν όξέα, χρησιμοποιώντας σαν «πρώτη ύλη» τά υπολείμματα των τροφών.

■ **ΒΑΡΟΣ** 7½ κιλών για ένα νεογέννητο, δεν άναφέρεται ως τώρα στα ιατρικά χρονικά. 'Η πρωτοφανής αυτή περίπτωση σημειώθηκε πριν από λίγες μέρες στην 'Ιταλία και προκάλεσε τό ζωνρό ενδιαφέρον των έπιστημόνων.

■ **«ΑΤΛΑΣ** της Σελήνης» εξεδόθη τελευταία από Σοβιετικούς έπιστήμονες. 'Ο 'Ατλας αυτός περιέχει ένα λεπτομερή χάρτη της άθέατης πλευράς της Σελήνης και 30 άνέκδοτες φωτογραφίες της.

■ **ΣΤΟ** Παρίσι κατασκευάζεται τώρα τό «άθροβο διαμέρισμα». Οι τοίχοι σκεπάζονται με ύφασματα από τό ταβάνι ως τό πάτωμα, οι πόρτες καλύπτονται με ταπετσάρια και τό πάτωμα με χαλιά. Οι ως τώρα παρατηρήσεις απέδειξαν ότι με τον τρόπο αυτό οι θόρυβοι μειώνονται κατά 40% - 80%.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Τό να γεννή κανείς είναι τό μοναδικό μέσο που έχει βρεθή έως τώρα για να ζή κανείς πολύ.

Σαίν - Μπέβ

«Όλοι οι άνθρωποι είναι ήθοποιόι. 'Εκτός ίσως από μερικούς ήθοποιούς».

Σασά Γκιτρώ

«'Αν ήμαστε υποχρεωμένοι να συχωράμε στους άλλους, ό,τι επιτρέπομε στον έαυτό μας, ή ζωή θά ήταν άνυπόφορη».

Ζώρς Κουρτελί

Μία κυρία έλεγε: «Δέν σκέπτομαι ποτέ γιατί αυτό με κουράζει ή όταν σκέπτομαι, δέν σκέπτομαι τίποτε».

'Ανώνυμο

Σχόλιο για έναν πολιτικό: «'Η καταγωγή του είναι από τά λαϊκά στρώματα, στα όποια είναι άποφασισμένος να μην έπιστρέψη».

Ρομπέρ ντε Φλέρ

«'Εγνώρισα έναν άνθρωπο χωρίς πεποιθήσεις, που όμως τις ύποστήριζε με πάθος».

Φοράιν

Μου άρέσει πολύ να με ένοχλούν οι γυναίκες, αλλά όχι πάντα ή ίδια.

'Αλφρέ Καπού

Οι πόλεις έπρεπε να είναι χτισμένες στην έξοχη, ο άέρας εκεί είναι πιο καθαρός.

'Ανρύ Μονιέ

■ **Σ' ΕΝΑ** νεκροταφείο στην 'Αμερική υπάρχει ή εξής έπιγραφή: «'Απαγορεύεται τό κάψιμο λαυκουζιών εις πάντας, από όλους τους τάφους εκτός των ίδιων των».

■ **ΚΑΠΟΤΕ** ο 'Ιδιος πρόεδρος Κούλιτζ γυρίζοντας από την έκκλησία προσπάθησε, όπως πάντα, να άποφυγή τη συζήτηση με τη γυναίκα του, αλλά δεν τό κατάφερε.

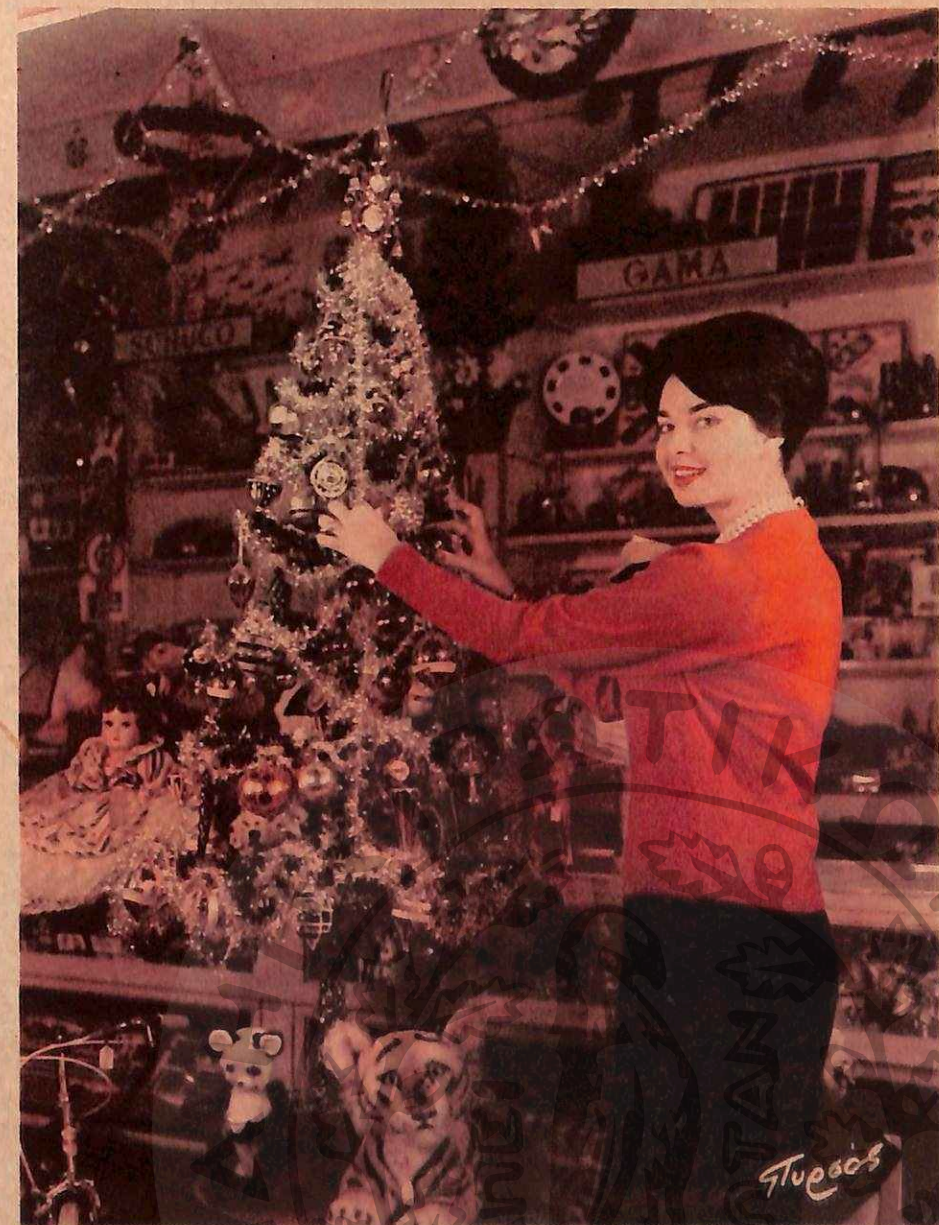
■ **Ήταν** καλό τό σημερινό κήρυγμα; τον ρώτησε.

—Ναι.
—Και ποιά ήταν τό θέμα;
—'Η άμαρτία.
—Και πώς μίλησε ο Ιεροκήρυξ πάνω σ' αυτό τό θέμα της άμαρτίας;
—Κατά.

■ **ΣΕ ΜΙΑ** έκθεση ζωγραφικής, ένας έπισκέπτης κοιτάζει προσεκτικά ένα πίνακα:

—Τί παριστάνει αυτός ο πίνακας; ρωτά τον ζωγράφο.
—'Αγέλας, σε λειβάδι.
—Μά δεν βλέπω καθόλου χόρτα.
—Πώς να όητε, αφού τάφαγαν οι αγέλαδες.
—Μά δεν βλέπω ούτε αγέλαδες...
—Μά τί θέλετε να «άνουν άφου έφαγαν τό χορτάρι; 'Εφγαν...

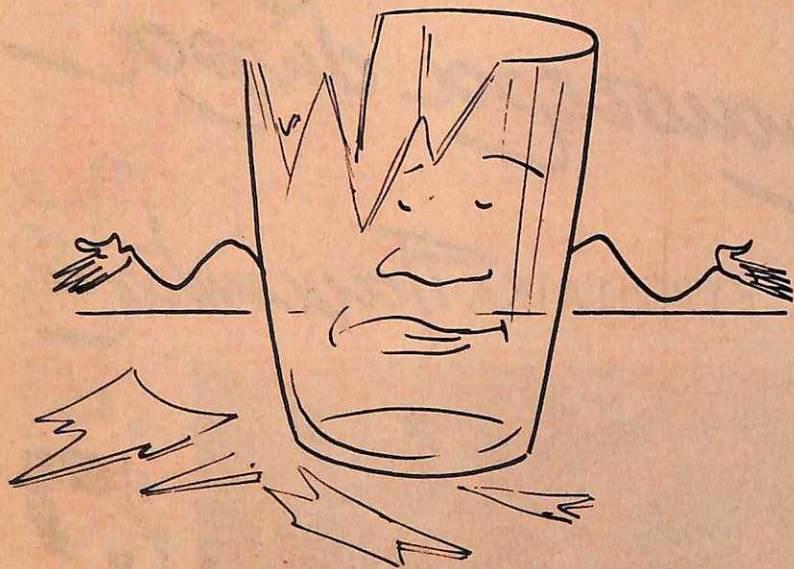
Τα νωτέρα Ευρωπαϊκά Ταινιόφωρα

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 9

21546

"Αν δέν έσπαζα δά δύμιζα τήν ΙΖΟΛΑ

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Δέν τσολακίζουν
Δέν ζυαλίζουν
Είναι ζεστά και όμορφα

ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΕΣ

"ΑΡΙΣΤΟΝ"

ΕΠΙΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ "ΑΡΙΣΤΟΝ" Α.Ε. (ΑΘΩΝ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ)
ΟΤΙ ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΠΕΙΤΥΞΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΜΕ ΣΘΕΝΟΣ...

Here, thou, great Anna!
POPE

♦ Κάθε χρόνο, σ'άν φτάση τούτη ή μέρα, δίνω, στις μεγάλες αΐθουσες του Νοϋ, μι'ά λαμπρή, πολύκοσμη δεξίωση. Από όλα τ'α γυναικεία ονόματα, μέσα σ'τήν Ιστορία, τούτο τ'όνομα, γιά μένα, χωρίς κανένα λόγο προσωπικό, νά ξεγυούμεθα, έχει μι'ά ιδιαίτερη σαγήνη...

♦ 'Η ρίζα, μάς λέει ή 'Εγκυκλοπαιδεία, είναι σημιτική και σημαίνει χαρίεσσα, όνομα κοινό και στους 'Εβραίους και στους Καρχηδονίους και άργότερα στους 'Αλεξανδρινούς. Σ'τήν Μυθολογία είναι ή αδελφή τής Διδώς, και τής κάνει τήν διόμμεσο σ'τόν έρωτά της πρὸς τόν Αίνεϊα. Στους Ρωμαίους είναι θεότης κεφιοϋ, ή περίφημη "Αννα Περέννα, πού τήν γιωρτάζανε τόν Μάστη με χορούς και τραγούδια έλευθερόστομα και τήν συνέδεαν πολύ με τ'ό φεγγάρι. Και τ'α δυό τούτα κατάλοιπα, ή έλευθεροστομία και ή εύαισθησία απέναντι σ'τό φεγγάρι, είναι συχνότατα έμφανή σ'έ ώρισμένες σύγχρονες "Αννες τής κεντρικής άθηναικής διλογίας, διασκοοπισμένες ένίστε. σ'άν τ'α τέκνα τής 'Ιερουσαλήμ, σ'έ γραφικές παραλίες του Πατριάρχου, του Θερμαϊκού, του Παγασητικού και τής Μυκόνου...

♦ "Υστερα, ό Νοϋς σμίγει τ' άκροδάχτυλα, σ'έ στάση εύλαβείας απέναντι σ'έ μι'ά έλλη μορφή: "Αννα, σύζυγος 'Ιωακείμ του Γαλιλαίου, μητέρα μι'ας θυγατέρας πού λεγόταν Μαρία...

♦ Δύο άλλες "Αννες σ'τήν Βίβλο κι άλλες πολλές σ'τό έορτολόγιο. "Αννα, ή μητέρα του Σαμουήλ:

«έστερεύω ή καρδιά μου έν Κυρίω, ύψώθη κέρας μου έν Θεῷ μου, έπλατύνη έπ' έχθρούς τ'ό στόμα μου...».

♦ "Αννα ή Προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ - ανηστείες και δεήσεις λατρεύουσα νύκτα και ήμέρα». Και ή "Αννα ή 'Οσία, πού πέρασε τ'α τελευταία χρόνια της ντυμένη άντρικά, με τ'όνομα Εύφωπιανός, σ'τά μοναστήρια του Βυζαντίου.

♦ Κυλάνε οι αιώνες...

♦ "Ενας Σασά Γκιτρυ μονάχα θά μπορούσε νά δώση, σ'έ ταινία κινηματογραφική, τήν παρέλαση των μεγάλων αυτών μορφών τής δυναμικής θηλυκότητος: Κάλλος και δράμα, σαγήνη και μίσος. θαντέλλες και στίλβετα, μοιχείες και στέμματα, χρυσάφια και δηλητήρια - όλη ή γυναικεία ψυχασύνθεση σ'έ τέσσερα γράμματα: "Α ν ν α

♦ "Αννα Μολένα, βασίλισσα τής Αγγλίας, μητέρα τής 'Ελισάβετ! 'Η θελκτικότερη κ' ή τραγικότερη σ'τήν πινακοθήκη του Χολμπάιν. Σ'τά τριάντα χρόνια τής έντονης ζωής της έχασε πρώτα τ'ό μυλό της κι άργότερα τ'ό ίδιο τ'ό κεφάλι της. Μά, σ'τό μεταξύ, έβασε σ'τήν οικομένη μι'ά Κοσμοκράτειρα.

♦ "Αννα ή βασίλισσα, ή τελευταία των Στιούαρτ, έβουαι σ'τά χέρια των Τσώρτσιλ και των Μάλμπορ. Από τ'α δεκαεπτά παιδιά της δέν έζησε ούτε ένα, αλλά από τήν εποχή της μένουν πετρώδια άτίμητης λάμπης: 'Ο Πόουπ, ό Σουίφτ, ό "Αντισσόν, ό Κόνγκρεβι!

♦ "Αννα τής Ρωσίας, βασίλισσα τής Γαλλίας, θυγατέρα του Γιαροσλάβ. Πανέμορφη, αξιολάτρευτη, «γκλοριόζα ρεγγίνα»! Κ' ή άλλη "Αννα, τής Βρετάνης, χήρα σ'έ ηλικία έπτά (ναί, έπτά!) έτών. Πέντε χρόνων, τ'ό 1480, τήν άρραβώνισαν με τόν πρίγκιπα τής Ουαλλίας, γιό και διάδοχο του 'Εδουάρδου Δ', πού δολοφονήθηκε σ'έ ηλικία 11 χρόνων από τόν θείο του, δούκα του Γκλώστερ. Παντρεύτηκε, έββαια, ή "Αννα, με τόν καιρό, πρώτα τόν αρχιδούκα Μαξιμιλιανό τής Αυστρίας κ' ύστερα τόν Κάρολο Η' τής Γαλλίας, μά πάντα ή καρδιά της ξεσκίζεταν, από έρωτα και μίσος έναλλάξ, γιά κείνον τόν περίεργο δούκα τής Αύρηλίας. Τόν παντρεύτηκε κι αυτόν, σ'τό τέλος, και μάλιστα πλέον βασιλιά. Και μπορούσε πιά νά τόν μισή, με στεφάνι, τόν γλυκύτατο και ματαιόδοξο εκείνον Λουί Ντουί, και πάλι σ'άν σωστή και χαρίεσσα "Αθηνά τής κεντρικής άθηναικής διλογίας...

♦ 'Η άγνή, παιδική μας ψυχή άς χαρή μι'άν έλλη ευφάνιση, πού μάς έκανε συντροφιά σ'τά μοναστικά ξενύχτια τής πρώτης έφηβείας, όταν συχνά υπό συνθήκες συνωμοτικές πρωτοδιαβάσαμε τ'ό «Περιδέαινο τής βασίλισσης». "Αννα ή Αυστριακή, ή άγαπημένη του Μπουκίγχαμ, τ'ό είδωλο του "Αραμ και του Ντ' Αρτανιάν...

♦ Και πώς νά ξεχάση κανείς τήν "Αννα Αγγελίνα των Θηβών, και τήν "Αννα Καντακουζηνού, και τήν "Αννα 'Ιβάνοβνα, πού σ'τά γλέντια της, μάς λέει ή 'Εγκυκλοπαιδεία, επικρατούσε κλίμα καθαρό καλονακίωτικο: «κράμα σκυδικής βαρβαρότητας και γερμανικής άπειροκαλλίας...».

♦ Κ' ή "Αννα Κομνηνή, ή συνάδελφος, ή Καισάρισσα...

♦ Μά θά πρέπει ίσως νά ξαναγυρίσουμε κάποτε σ'τό θέμα αυτό τής «Αλεξιάδος»...

Index

Τα Χέρη της Έφης

Μπρούκ Μπόντ ΤΣΑΪ ΚΕΥΛΑΝΗΣ

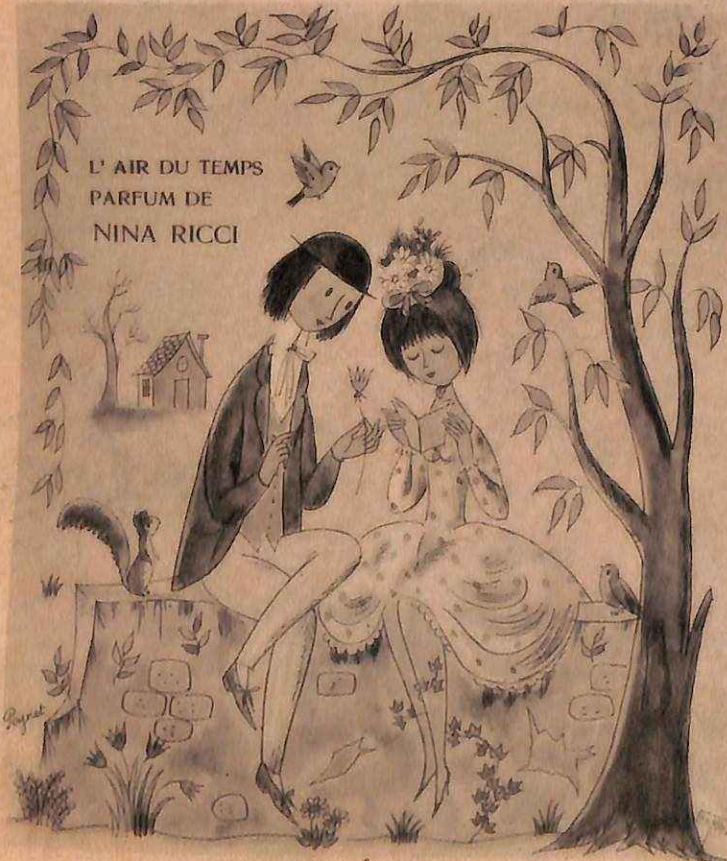
ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΟ ΦΛΥΤΖΑΝΙ ΤΣΑΪ

Το τσάι BROOKE BOND είναι το αριστό Κεϋλάνης, επεξεργασμένο στα έν' Αγγλία εργοστάσια του "ΜΠΡΟΥΚ ΜΠΟΝΤ". Το τσάι ΜΠΡΟΥΚ ΜΠΟΝΤ είναι μοναδικό για το εύχρηστο άρωμα και τη γεύση του, γιατί παρασκευάζεται από γαρμάνια πολλών έκλεκτων τσαγιών. Έξ' άλλου οι τοντικές του ιδιότητες το καθιστούν σπουδαίο τονωτικό αφέψημα.

Γεν. Αντιπρόσωποι:
ΑΛΦΑ Ο.Ε. Στ. Στρέιτ 1
Τηλ. 20-697, Αθήναι

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

L' AIR DU TEMPS
PARFUM DE
NINA RICCI

ΓΚΙΚΑ

ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ "ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ"

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΑ ΣΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗ

Η έφετηνη κρίση στα αθηναϊκά θέατρα—βασικά κρίση ρεπερτορίου—υπεκρέωσε σε άλλες έργων πολύ ενδιαφέροντα από ό,τι συνέβαινε άλλοτε. Την άρχη την έκανε το θέατρο «Μπουρνέλλη», όπου ο Μίμης Φωτόπουλος παίζει τώρα την καινούργια κωμωδία του Στέφ. Φωτιάδη «Έξω οι κλέφτες». Δεν είναι βέβαια τίποτα το ιδιαίτερο και ο δημιουργός της έχει γράψει πολύ καλύτερα πράγματα. Ίδιως η τρίτη πράξη μειονεκτεί σημαντικά. Παρ' όλα αυτά, όμως, το έργο συνολικά βλέπεται συμπαθητικά από τον χωρίς μεγάλες αξιώσεις θεατή, ο οποίος διασκεδάζει αρκετά. Ο Φωτόπουλος και μαζί η Νάντια Χωραφά, ο Τσαγιάνης, ο Διανέλλος, ο Χειμάρρας, ο Νάος, η Πόπη Λάζου και τα άλλα στελέχη του θιάσου συνθέτουν ένα σύνολο που υπογραμμίζει ζωηρά και χαρακτηριστικά τις δόξες αρετές διαδέχεται η καινούργια αυτή ελληνική κωμωδία.

Ο γαλλικός θιάσος

Μετά τον θιάσο Φωτοπούλου, είχαμε αλλαγή στο θέατρο «Άλφας», της οδού Πατισίων. Πριν όμως παρουσιάσει ο Δημήτρης Μυράτ το δεύτερο έργο του έφετεινού ρεπερτορίου του, στην ίδια αίθουσα φιλοξενήθηκε για τρεις ημέρες κλιμάκιο του θιάσου του τρισίνου «Βιέ Κολομπιέ», το οποίο παρουσιάζει δυό έργα: Τον «Jean de la lune», του Μαρσέλ Άσάρ, και τον «Μισάνθρωπος» με σύγχρονα ρούχα. Η καινοτομία στην παρουσίαση της μοιερικής κωμωδίας προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις. Άλλοι όρκιζαν το πράγμα ενδιαφέρον και άλλους τους έφινε η μοντέρνα εμφάνιση των ηρώων του έργου. Άλλα, ανεξάρτητα από τις επιφυλάξεις ή όχι επάνω σ' αυτό το θέμα, οι παραστάσεις του γαλλικού συγκροτήματος είχαν άνωιτηρήτα ενδιαφέρον. Και έκανε ιδιαίτερη εντύπωση το ότι, ενώ όλα τα στελέχη του συγκροτήματος δεν ήταν πρώτης κλάσεως, εν τούτοις, η απόδοσή του συνόλου ήταν πολύ ικανοποιητική. Παραστάσεις πολύ προσεγγισμένες και φροντισμένες, πράγμα που δεν συμβαίνει πάντα με τους ανάλογους ελληνικούς θιάσους...

Οι έμποροι της δόξας

Μετά το συγκρότημα του «Βιέ Κολομπιέ», επανήλθε στη σκηνή του θεάτρου «Άλφας» ο θιάσος του Δημήτρη Μυράτ, ο οποίος και ανέβασε την περασμένη Παρασκευή το δεύτερο έργο του έφετεινού ρεπερτορίου του: Τους «Έμπορους της δόξας» του Μαρσέλ Πανιόλ. Η σκηνική αυτή δημιουργία έχει μία προϊστορία στην ελληνική σκηνή. Την πρωτοανέβασαν πριν πολλά χρόνια ο Βεάκης και ο Μήτσος Μυράτ. Τρεις ημέρες,

όμως, μετά την πρεμιέρα, η άστυνομία απηγόρευσε την παράσταση γιατι ώρισμένες σκηνές θεωρήθηκαν αντικαθεστωτικές. Το ίδιο έργο το έπαιξε κατόπιν—γαμίζω στα 1945—ο Κώστας Μουσούρης. Άλλα και τότε είχε γίνει κάποιο ψαλλίδισμα σε μερικά σημεία. Τώρα οι «Έμποροι της δόξας» ανέβηκαν κατά πιστή μετάφραση του πρωτοτύπου από τον κ. Μουσάιο. Πρόκειται για μία καυστική σάτιρα της καπιλεύας της πατρίδος και του πολέμου, ενός έργου που, όσο κι αν το παρασύρη ώρισμένες φορές η κεντρική γραμμή του σε αρκετές υπερβολές και απιβανότητες, παίρνει, εν τούτοις, συνολικά τον θεατή με το μέρος του. Το έργο αυτό ο Πανιόλ το έγραψε έχοντας συνεργάτη τον δημοσιογράφο Πάω Νιβούα. Όπως έχει εξηγήσει σ' ένα είδικό άρθρο του ο Μαρσέλ Άσάρ, ο Νιβούα είχε απλά δώσει την ιδέα και ο Πανιόλ την μετέφερε στη σκηνή. Είναι μία θεατρική σύνθεση που καυτηριάζει άδρα και παρσατικά την καπιλεύα των «ήρωϊκώς πεσόντων νεκρών» στους πολέμους και που στηλιτεύει έντονα, όσο και παρσατικά τους ανθρώπους της πολιτικής, που εκμεταλεύονται με άσυνειδησία και αδιαντροπία δόξα και ιερά, για τα προσωπικά τους συμφέροντα. Έτσι, κάποιος έντιμος υπαλληλάκος, στη νομαρχία μιάς επαρχιακής γαλλικής πόλεως, γίνεται ξαφνικά μεγάλος και τρανός. Αναγγέλλεται, δηλαδή, ότι ο γιος του σκοτώθηκε πολέμοντας παλληκαρίσια στο μέτωπο, κατά τον πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο. Οι συντοπίτες του τον κάνουν τότε πρόεδρο του συλλόγου των ηρωϊκώς πεσόντων πολέμιων. Προβιβάζεται άμέσως και παίρνει ανώτερη θέση στη νομαρχία. Και ύστερα από λίγα χρόνια του προτείνουν και να πολιτευθεί. Να ηγήθη τοπικού συνδυασμού του οποίου στελέχη είναι διάφοροι άρριβιστές ή άνθρωποι υποπνόντων επιχειρήσεων. Ο ήρωας του Πανιόλ παρασέρχεται και εκθέτει υποψηφιότητα. Τρεις ημέρες, όμως, πριν από τις εκλογές ο πεδομένος γιος του... παρουσιάζεται. Δεν είχε σκοτωθεί. Είχε πάθει άμνησία και ξαναγράφει τώρα, έννιά χρόνια ύστερα από τη δραματική περιπέτεια του. Τον πείθουν, εν τούτοις, να μη φανερωθεί. Ο πατέρας του δαγνεί δουλεύεται και σ' λίγο γίνεται ύπουργός. Ο γιος κάνει ό,τι μπορεί για ν' αντιδράσει στη δραμιά και στη σαπίλα που έχει περιζώσει το σπιτικό του. Τελικά, όμως, μη αντέχοντας, φεύγει μαζί με την εξαδέλφη του που τον αγαπά με το τριγύρω τους σάπιο και θλιβερό περιβάλλον. Βέβαια οι «Έμποροι της δόξας» έχουν και στιγμιές άρκετά δημοκρατικές μ' αντιπολεμική διαμαγία και κάποιες υπερβολές δι-

ακωμωδύσεως. Δεν παύουν όμως συνολικά να είναι κάτι που στο είδος του παρουσιάζει ένδιαφέρον.

Το έργο αυτό του Πανιόλ και του Πάω Νιβούα ανέβηκε δημιουργικά και στο σωστό τόνο, σκηνοθετημένο από τον Δημήτρη Μυράτ. Ο ίδιος κρεάτησε ικανοποιητικατά έναν από τους βασικούς ρόλους. Ο Γιάννης Άργυρης ζωντανέψε παρσατικά και πιστικά τον πατέρα του «ήρωος», που αυτόν τον απέδωσε, επίσης όπως έπρεπε, ο Βύρων Παλλής. Ο Βάσος Άνδρονίδης έδωσε μία καινούργια ούσιαστική απόδειξη του ταλέντου του. Ο Σπύρος Καλογήρου έπαιξε με τον γελοιογραφικό τόνο που έπρεπε το μέρος ενός συνταγματάρχου. Έχουν ακόμη θέση στον πίνακα της έπιτυχίας ο Θεόδωρος Έξαρχος και ο Νίκος Δεδυρινός. Τα γυναικεία πρόσωπα του έργου δεν έχουν από τη φύση του περιθώρια ιδιαίτερης δράσεως. Ξεχώρισε, πάντως, ουσιαστικά η Βούλα Ζουμπουλάκη και κράτησε ευσυνείδητα το μέρος της η Κρινιώ Παπά. Η Άννα Μπαράσσου δεν ήταν στις πολύ καλές στιγμές της. Ο Άνεμογιάννης τέλος, έδωσε με τις λιτές σκηνογραφίες του τη κατάλληλη άτμόσφαιρα αυτή παράστασης.

Ο «Θείος Βάνιας»

Αυτά για το καινούργιο έργο που ανέβασε ο Μυράτ. Έν τώ μεταξύ έχουμε και άλλες αλλαγές στα προγράμματα των αθηναϊκών θεάτρων. Η Κατερίνα, μετά την «Πλειοψηφία του...» ενός, παρουσιάζει τώρα την παριζιάτικη κωμωδία του Μισέλ Άντρέ «Παντρεύτηκα μία παντρεμένη», για την οποία θα μιλήσουμε σε προσεχές σημεία. Εκτός όμως από την αλλαγή στο «Ίντεά», ο Κάρλος Κούν έμφανίζει τον «Θείο Βάνια» του Τσέχωφ, που η παρουσίαση του προκαλεί ιδιαίτερο καλλιτεχνικό ένδιαφέρον. Για δύο λόγους: Πρώτον γιατί έφέτος γιορταζονται παντού τα 100 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου Ρώσου συγγραφέα. Δεύτερο γιατί ο Κάρλος Κούν τρέφει ιδιαίτερη άδυναμία στις δημιουργίες του Τσέχωφ, κ' η καλλιτεχνική προσφορά του επάνω σ' αυτές είναι κατά κανόνα σημαντική. Στον «Θείο Βάνια» θα παίξει και ο ίδιος και παράλληλα θα κάνει έκτακτη εμφάνιση στο «Θέατρο Τέν-ης» ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ. Όλα αυτά μαζί συνθέτουν κάτι που δίκαια αναμένεται σαν κάτι το ξεχωριστό, κάτι που προσελκύει πολύ τους φίλους του ποιητικού σκηνικού θεάματος.

Η έναρξη της «Λυρικής»

Αυτή την εβδομάδα, όμως, εγκαινιάζει την έφετεινη σαζόν και η «Ε-

θνική Λυρική Σκηνή», μ' έναρκτηρία παράσταση των «Οθέλλο» του Βέρνι. Υπό τη μουσική διεύθυνση του Άνδρέα Παρίδη, με σκηνοθέτη τον Μορέσσο, σκηνογράφο και ένδυματολόγο τον Στεφανέλλη, τραγουδούν στην τετράπρακτη αυτή όπερα ο τένορος Κουρουσόπουλος, η ύψιφωνος Μαρία Κερσεσεντζή, ο βαρύτονος Νοβέλλο Ρίο και άλλοι γνωστοί καλλιτέχναι του μελοδράματος. Εύθως κατόπιν ακολουθούν επαναλήψεις της όπερέττας του Σακελλαριδη «Στα παρατήματα» και της «Νυχτερίδας» του Στράους. Και στις δυό αυτές όπερέττες θα έμφανισθ ό Χρήστος Εύθυμίου, που αυτόν τον χειμώνα συνεργάζεται με την Ε.Λ.Σ. Θα ακολουθήσουν, την έρχόμενη Παρασκευή, το ανέβασμα της «Τόσκα» του Πουτσίνι, με διεύθυνση της όρχηστρας τον Τόμη Καρλογιδη και σκηνογράφο και ένδυματολόγο την Λίλα Ζαίμη. Και έπεται πλούσια συνέχεια. Σημειώνω ξεχωριστά ότι ο γενικός διεύθυντής του Έθνικού Μελοδράματος, ο Κωστής Μπασιτάς έξηφάλισε τη συνεργασία του διασημου χορογράφου Κινάεφ, ο οποίος ανέλαβε ν' ανασκηνοθετήσει το κρατικό μπαλέτο και να προσθέσει από χορευτική πλευράς την τόσο σημαντική δημιουργική καλλιτεχνική πείρα του στις παραστάσεις των «Ολυμπίων».

Νέα κωμωδία του Ψαθά

Άλλ' άς ξαναγύρουμε στην πρόζα. Έχουμε αλλαγή προγράμματος και στο θέατρο «Κοτοπούλη». Το «Έμψυμο παιδί» του Νίκου Τσιφόρου και του Πολύδωρου Βασιλειάδη παραχωρεί τη θέση του σε μία καινούργια κωμωδία του Δημ. Ψαθά. Το νέο αυτό έργο του ιδιαίτερα δημοφίλου ένδυμογράφου έχει τον τίτλο «Έξοχικό κέντρο» ή «Έρας» και τα προγνωστικά που υπάρχουν γι' αυτό είναι πάρα πολύ εύνοια. Άλλ' άς άκούσουμε τι λέει ο Δημήτρης Ψαθάς για την καινούργια του αυτή κωμωδία. «Αντιγράφω κείμενό του: «Το θέμα της τιμής του αδελφού άπρεπε, βέβαια, να θεωρηθεί άπρηχαιώμενο σε μίαν όποχη που τα ήθη μας—σχετικά μ' αυτό που ονομάζουμε «επιμή» του κοριτσιού—έχουν σημειώσει...άλματώδη πρόοδο. Κι όμως το περίεργο είναι ότι και σήμερα, στην τόσο «προωδευμένη» όποχη μας, γινόμαστε συχνά μάρτυρες έγκλημάτων άπίθειας, σ' άλθθεια, άγχιότητος. Επομένως το θέμα της τιμής του αδελφού διατηρεί όλο το ένδιαφέρον του κι άξίζει συνεπώς ιδιαίτερη προσοχή και την μελέτη μας».

Ψάος, όμως, ένα θέμα τόσο δραματικό μπορεί να μεταφερθ ό στην περιόχη της κωμωδίας; Αυτό έξαρτάται, νομίζω, από τον τρόπο που

θα το δη κανείς κι από τη θέση που θα πάρει.

Ο συγγραφέας που θ' αποφασίσει να το χειρισθ ό πρέπει να σταθ ό μακριά και να έξετάσει με ψυχρό μάτι το κάθε τι που συνδέεται με αυτό. Όποτε θ' ανακαλύψη πλήθος άντινομίες γύρω από τη συμβατική ήθη που έπικρατεί σήμερα στον τόπο μας.

Μελετώντας—με τις δραματικές «εύκαιρίες» που παρουσιάζονται συχνά—το θέμα της «εμής» σε μιά σειρά χρονογραφημάτων μου, στα «Νέας», πριν από καιρό, ανέλυσα τα δυό είδη ήθους που υπάρχουν ρίζωμένα άκόμη στις μέρες μας: Την ήθη άντίληψη της οικογένειας που έχει το κορίτσι, και την έντελώς διαφορετική ήθη άντίληψη της οικογένειας που έχει το άγόρι. Όταν, ωστόσο, μέσα στην ίδια οικογένεια υπάρχει και άγόρι και κορίτσι, τότε οι ήθες αυτές συγκρούονται και δίνουν μοιραία πρόσφορο έδαφος στον συγγραφέα της κωμωδίας ήθων.

Πολλές άντινομίες άναπνέουν άπό τη συγκρούση αυτή: κι αυτές είναι εκείνες που χρησιμοέυσαν για βάση της κωμωδίας «Έξοχικό κέντρο» ή «Έρας»—της έστίας δηλαδή άπ' όπου ξεκινούν τα δράματα αυτού του είδους. Ο κεντρικός ήρωας του έργου, βασικός φορέας των άντινομιών αυτών, συγκεντρώνει πνόν ιδιότητες: Του δ ι α φ θ ο ρ έ α, που κυνηγά ο αδελφός του «έμψυμο», αλλά και του ά δ ε λ φ ο ύ, που είναι υποχρεωμένος—σύμφωνα με τα ήθη μας—να κυνηγήσει με τη σειρά του τον διαφθόρεα της ίδιας του της αδελφής.

Όσο κι αν η προκαταβολική δήλωση ότι δεν γράφω κωμωδίες άπλάς και μόνο για να χαρίσω δυό ώρες εύχάριστες στο θεατή μου στοιχίζει κάθε φορά κρίσεις άυστηρότατες, είμαι υποχρεωμένος να την επαναλάβω. Όύτε κι αυτή τη φορά λοξοδρόνησα από τη γραμμή μου. Τουτό δέβδα δεν σημαίνει καθόλου ότι έχω έσω και μία στιγμή όστιγράφω κωμωδία κι ότι η γλώσσα της κωμωδίας είναι το γέλιο.

Τον κεντρικό ήρωα υποδύεται ο θανμάσος κωμικός μας Ντίνος Ηλιόπουλος, που και με άλλες εύκαιρίες προσέφερε το πλούσιο ταλέντο του στην έρμηνεία άλλων τύπων σε προσεγγισμένα έργα μου. Η Κάκια Άναλιτή, με τη ζωντανία και το μπράι της, όπως κι όλοι οι άλλοι ήθοποιό του θιάσου, που υποδύονται τους διαφόρους όδλους, άποτελούν έγυψη για μία άρίστη παράσταση. Κατά τα άλλα, η κρίση άνήκει στο κοινό και φυσικά και στην κριτική. Αυτά λέει ο Ψαθάς για το καινούργιο του έργο.

Τρία άλλα έργα

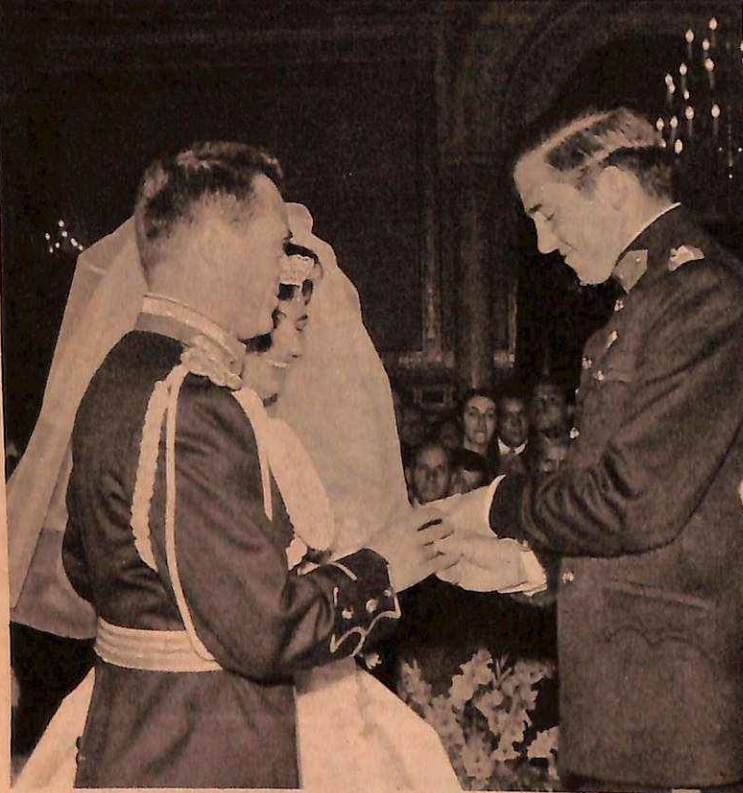
Νέα έργα όμως έτοιμάζουν πυρετωδώς και τα θέατρα «Βεργή» και

«Διονύσια». Η «Έλσα Βεργή θα παρουσιάσει, κατά μετάφραση και σκηνοθεσία Γ. Θεοδοσιάδη, το έργο της Άγγλιδος συγγραφέως Καρλόττας Χάστιγκς «Χωρίς όργη». Ο Σπύρος Βασιλείου είναι ο σκηνογράφος και ένδυματολόγος της παραστάσεως. Έξ' άλλου, ο θιάσος του θεάτρου «Διονύσια», της οδού Άμερικής, άνεβάει την άλλη εβδομάδα, κατά σκηνοθεσία Τίτου Φαρμά, το έργο του Πήτερ Σάφερ «Άσκησις πέντε δακτύλων». Έντός του Δεκεμβρίου πρόκειται να εγκαινιάσει τη λειτουργία του και ένα καινούργιο αθηναϊκό θέατρο: Η «Πορεία», που κτίζεται στην όδο Τρικόρφων (πάρδος Γ Σεπτεμβρίου) και όπου έγκαιρίσεται θιάσος πρωτοποριακών τάσεων, με καλλιτεχνικό διεύθυντή και σκηνοθέτη τον Άλέξη Δαμιανό. Η έναρξη έχει προσδιορισθ ότι θα γίνει με το έργο του Ρόμπερτ Μπόλτ «Κύριε Μπάουμαν, δεν υπάρχει περιθώρι».

Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τέλος αλλαγή έργου θα γίνει σε λίγες ήμέρες και στο «Έθνικό Θέατρο». Η κρατική σκηνή δίνει τώρα τις τελευταίες παραστάσεις του «Έμψυμου της Βενετίας» και εν συνεχεία θα ανέβασει, με κάθε έπιμέλεια, τη σκηνική δημιουργία του Έυγενίου Ο' Νηλ «Τα έκαστοιμύρια του Μάσκο Πόλο», που έχει σκηνοθετήσει ο Άλέξης Σολomos. Ο Κωτοπούλος και η Βαλάκου υποδύονται τους βασικούς ρόλους. Κατόπιν, έντός του Άντισυμβόλου 1961, ο έπίσημος θεατρικός όργανισμός θα έμφανισθ όν «Πειρασμός» του Γρηγόριου Ξενόπουλου, με την εύκαιρία που τον άλλο μήνα κλείνουν δέκα χρόνια από τότε που χάσαμε τον άξέχαστο αυτόν λαμπρό λογοτέχνη και ξέσπρετο θεατρικό συγγραφέα. Θα θυμάστε—τό έχω άναφέρει επανειλημμένως—ότι έδώ και μήνες καταβάλλεται προσπάθεια ν' ανακαταστή η έρραική επιτροπή, που είχε συγκροτηθ ό λίνο καιρό μετά τον θάνατο του δημιουργού της «Φαυλής Σάντρον» και της «Στέλλας Βιολάντης». Έ, λοιπόν: Άκόμη δεν καταρρώθηκε να διορισθ ό η πρώηνυμος αυτή επιτροπή!... Το ζήτημα άπελευματώδη μετάρ ύποψηγίων και λογοτεχνικών όργανώσεων. Άλλά—έπί τέλους—δεν είναι δυνατόν να κατανηκθ ό πιά η γραφειοκρατία και να προχωρήσει επί τέλους, αυτή η ύποθεση; Άφού δεν έχουμε έτοιμο τον άνδριάντα τώρα που κλείνουν δέκα χρόνια από την ήμέρα του θανάτου του Ξενόπουλου, άς έχουμε έστω την έρραική επιτροπή που θα συγκροτώσ ό τη χρήματα που θα χρειάζονται. Άλλά να την έχουμε...

Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Οι τελευταίοι γάμοι του χρόνου ήταν άρκετοι... Έκείνοι που δεν έχουν προλήψεις για το διάσκητο δεν περίμεναν να περάσει το 1960 για να παντρευθούν. Έτσι η κοσμική Αθήνα πέρασε τους τελευταίους δύο μήνες του χρόνου με πολλές προσκλήσεις για γάμους. Σ' έναν, μάλιστα, από αυτούς ήταν παρών ο γάμος και η Α.Β.Υ. ο Διάδοχος Κωνσταντίνος. Πρόκειται για τους γάμους του δασπιστού του λογαίου Μιχαήλ Αργαυίτη μετά της δεσποινίδος Αθηνάς Περιβολά, που έγιναν στην Μητρόπολη (άνω). Αλλά και η τελετή του γάμου του κ. Δημ. Μαρκιανού (κάτω), γιου του καθηγητού και της κ. Ι. Μαρκιανού, με την δεσποινίδα Νίκη Γ. Δανιόλου συνεκέντρωσε, σιόν ξερό ναυ το Άγιον Διονύσιον του Άρεοπαγίτου, εκλεκτά μέλη της αθηναϊκής κοινωνίας. Όλη η εκκλησία ήταν θαυμάσια στολισμένη με λευκά λαρύγγια, χρυσάνθεμα και γλαδιόλες.

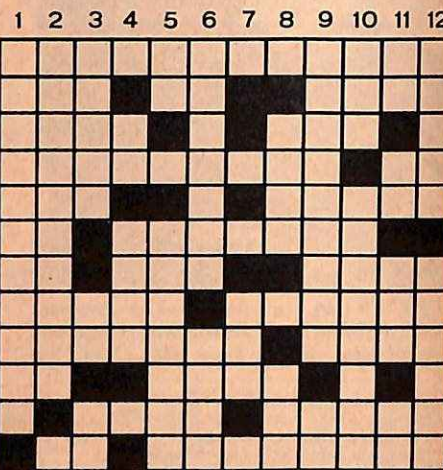

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Καί ροσμαρίνι τὸ λένε.
- Πρόθεσις — Πολύχρωμα και εὐσμία — Εἶδος χαρτοπαιγνίου (ἀντιστρ.).
- Νοτιοαμερικανική πρωτεύουσα — Ρήμα γνωστής φράσεως τοῦ 'Ηρακλείτου.
- Εκκλησιαστικὸς ὕμνος — Ἀρθρον.
- Χρονικὸν διάστημα — Ὅσπου τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος (γεν.).
- Τόσα χρόνια ἔζησε ὁ Βαλαωρίτης — Τύπος παλαιῦ τυφεκίου.
- Χαλεδωνων, ἀντιστροφή — Ὑγρὸν στοιχείον (ὁμπρ.) — Μηδενικό... μα ὄχι ἑλληνικό.
- Ἐλκω τραβῶ — Ὁ πληθυντικὸς του εἶναι τίτλος τραγωδίας τοῦ Αἰσχύλου.
- Σ' αὐτὴν εἶναι καλοί, οἱ καλοὶ ἡθοποιοὶ (αἰτιατ.) — Ἀντιστροφὸν στρατιωτικὸν παράγγελμα.
- Ἀναφορ. Ἀντωνυμία (ἀρσ.) — Ἀπαρέμφατον... ἀγάπης.
- Ἡ χώρα τῶν ἀπογόνων τοῦ 'Ησαΐ — Πανίσχυρα συγκροτήματα (γεν.).
- Τὴν δίδουν ὅλα τὰ καλὰ ψευδεῖα (προφ. μαζύ) — Τὰ ἐνσημά των ἔχουν σχέσιον με κάποιαν ἐπιστήμην, ἀντιστροφὸς (αἰτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Ἄλλη μία διὰ τὴν ἀχρωματοσίαν λέξις.
- Οἱ ἔχοντες ἔξιν τινά.
- Βουνὰ ἑλληνικῆς μεγαλονήσου — Τοῦ καθολικισμοῦ κέντρον (προφ. μαζύ) — Ἡ δίκη των συνετάραξε τὸ Πανελλήνιον.
- Παρανετικόν — Περιοχὴ τῆς Πελοποννήσου.
- Ἰσπωνικὸν μέτρον μήκους — Ὑ-

- πονοεὶ τὴν πτώσιν τῆς Κων(πό)λεως (γεν.).
- Ὁ κάτοικος ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους ἐνάρθρων — Γυναικεῖον ὄνομα, σύνθετος στὴ Γερμανία.
- Τελικὸς σύνδεσμος.
- Καλλωτιστικὸν τῶν γυναικῶν (γεν.) — Μ' αὐτὸ συναινεῖ ὁ Ρώσος.
- Αἱ κάτοικοι εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης (δημοτ.). — Τὸ σίγμα τὰ χωρίζει.
- Ἐνας φίλος... Γάλλος — Ἐμπορικωτάτη ἀρχαία πόλις τῆς Εὐβοίας (αἰτ.).
- Τελικὸς σύνδεσμος — Δοτικὴ ἀρετὴ — Τῶν μεγαλοπόλων εἶναι ὁκάθαρτος (ἀντιστρ.) — Προσωπικὴ ἀντωνυμία.
- Ἀπειθάρχητοι συρφετοὶ (αἰτ.) — Νοτιοαφρικανὸς πολιτικός, ἐνάρθρων.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνο ὁριζοντίως, καθεὺς ἢ διαγώνως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τὰς λέξεις, πὺν βρῆκατε καὶ σῆστε αὐτὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τὰς γὰς γὰς μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.

Για κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γὰς κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τὰς τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺν μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7ης ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ (VACANCES D' HIVER)

ΔΥΟ ΣΚΗΝΕΣ...

...ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

λγὴ ἡ κοσμικὴ ὀφθαλμία. Σ' αὐτὸν τὸν παράδεισο τῶν χειμερινῶν σπόρ, τοῦ ἐφήμερου ἔρωτα καὶ τῶν συζυγικῶν σκανδάλων ἐκτολίσσεται ἕνα εὐθυμο, ἀνάλαφρο, ἀτελείωτο ἑρωτικὸ γαϊτανάκι.

Στὸ κοσμοπολιτικὸ αὐτὸ ἀριστοῦργημα λαμβάνουν μέρος τὰ πὺν μεγάλα ὀνόματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κινηματογράφου, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δὺς ἰσάν κῆς ἐρμηνεύτριες τῶν μεγάλων ἐπιτυχῶν, Μισέλ Μοργκάν καὶ Ἐλεονώρα Ρότσι. Ντράγκο, τὸν κομικὸ πὺν ἐπέσκασε κάθε ἄλλον στὸν κόσμο, Ἀλμπέρτο Σόρντι, καὶ τὸν πάντοτε ραφινάτο Βιττόριο ντὲ Σίκα.

Μαζὺ τοὺς συμπρωταγωνιστοῦν: Ὁ Ρενάτο Σαλβατόρι, ἡ Ντόριαν Γκραϊν, ὁ Πιέρ Κρισσούα καὶ ἡ Κρίστιν Κάουφμαν.

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν, τὸ κοσμικὸ γεγονός τῆς ἐβδομάδος στοὺς κινηματογράφους ΠΑΛΛΑΣ καὶ ΑΤΤΙΚΑ.

ΚΟΖΑΚΟΙ (THE COSACKS)

Μόνον ἕνας γίγας τῆς κινηματογραφίας, ὁ πὺν μεγάλος σκηνοθέτης τῆς ἐποχῆς μας Β. Ταυρζάνσκυ, μποροῦσε νὰ παρουσιάσῃ ἕνα τέτοιο ἀλκῆς δραματικὸ μεγαλοῦργημα.

Μεγαλειώδες ὡς θέσμις, θεωλωδὸς σὲ δυναμισμό, συγκλονιστικὸ σὲ δραματικὴ συγκρούσεις, ζωντανεῖ ὅλο τὸν πλοῦτο, τὴ χλιδῇ, τὴν κραιπάλη καὶ τὰ ὄργια τῆς τσαρικής Ρωσίας, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴ φρίκη τῆς αἰματοβαμμένης στέππας, ὅπου βασίλευσαν ὁ τρόμος, ἡ βία καὶ ἡ ἐπανάστασις. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κόλαση, ἕνας ἀγνός, παράφορος, ὑπέροχος ἔρωτας ὁμῶνεται πᾶνω ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα πάθη.

Πρωταγωνιστοῦν δὺς ἰδεώδεις ἐκπρόσωποι τοῦ δυναμισμοῦ, ὁ Ἐντμοντ Πέρντομ καὶ ὁ Τζῶν Μπάρρμωρ (υἱός) καὶ οἱ πὺν ὁμορφες στὰρ τῆς Εὐρώπης, ἡ Ροσσάνα Σκιαφφίνο καὶ ἡ Ἄν Χαϊνγουντ.

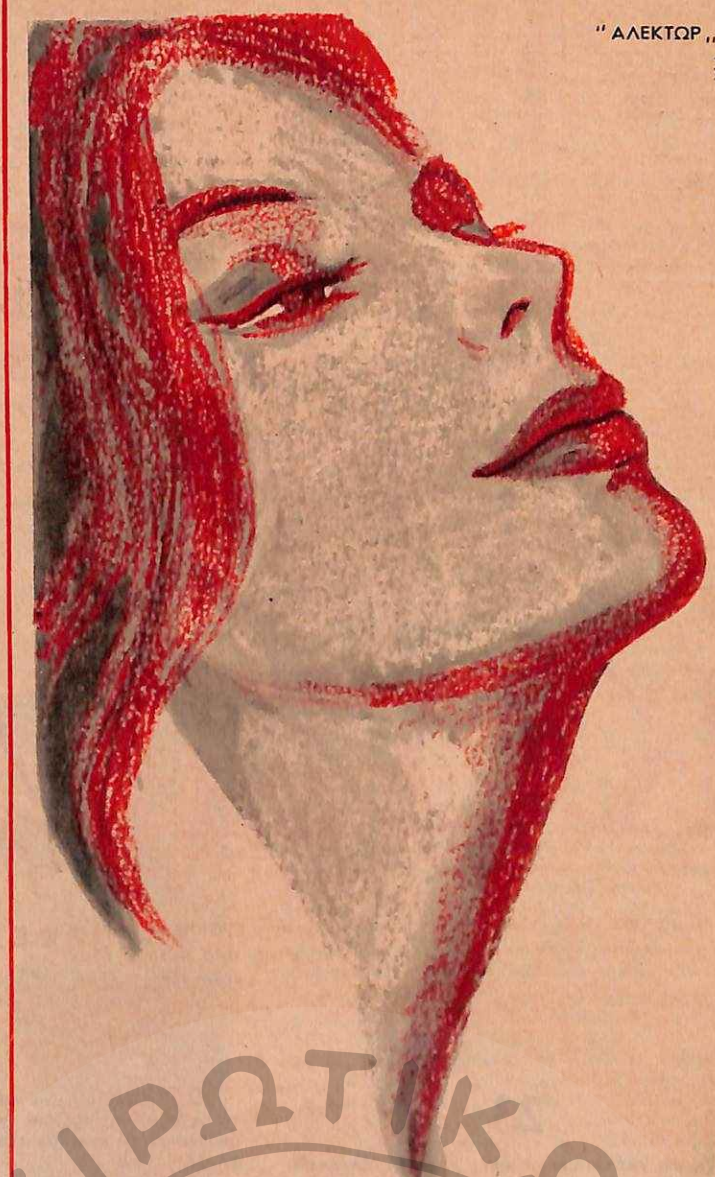
Στῆς ἐπικές συγκρούσεις καὶ σὲ ἐπελάσεις, πὺν κυριολεκτικὰ φέρουν ὀλυγο, λαμβάνουν μέρος 1.500 Κοζάκοι τοῦ Ντῶν.

Τὴν μεγαλειώδη αὐτὴ ὑπερπαραγωγή (Ἑγχρωμὴ καὶ Σινεμασκόπ) πρὸ βάλλουν ἀπὸ τὴν Δευτέραν οἱ κινηματογράφοι ΟΡΦΕΥΣ καὶ ΑΘΗΝΑ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ «ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ»

(Ἀνακοίνωσις)

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

Γίνετε ὁμορφὴ - Μείνετε ὁμορφὴ.

• Στὴν ἐποχὴ μας δὲν εἶναι καθόλου ἀπαραίτητο νὰ εἰσθε καλλονῇ. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ἡ ἐντύπωσις πὺν προκαλεῖτε. Γι' αὐτὸ μὴ βασανίζεσθε ἀπὸ συμπλέγματα. Εἶναι εὐκόλο ν' ἀποκτήσετε ἕνα μοντέρνο κί' ἑλκυστικὸ πρόσωπο - νὰ γίνετε ὁμορφὴ.

• Λοιπὸν! Χρειαζέσθε ἕνα καλὸ Γαλάκτωμα, κρέμα, ποῦδρα, κραγιὸν, χρειαζέσθε σαμπουνὰ καὶ λοσιὸν γὰς τὰ μαλλιά, χρειαζέσθε ἕνα ὄμμα, πὺν νὰ ὑπογραμμίσῃ τὴν «προσωπικότητά» σας... Πὺν θὰ τὰ βρῆτε ὅλα αὐτὰ: Μὰ πὺν ἄλλου παρὰ στὴν ἀπέραντη συλλογὴ Καλλυντικῶν τοῦ Φαρμακείου Μπακάκου.

22 ἀποκλειστικὲς Λοσιὸν - μοναδικὲς Κολόνιες - ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα - ὅ,τι ὑπάρχει σὲ Καλλυντικὰ διεθνῶς.

«Οἱ πὺν βρῖσκετε παντοῦ» — «Οἱ πὺν πρὸχούνα ἄλλου»
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛΕΦ 632.631 - 2 - 3 - 4 - 8

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

23

—Κά νάταν μόνο αυτή! είπε η Μπλαντίν. Κοκκίνισε γι' αυτό που είπε, αλλά ένοιωσε άνακουφισμένη, όπως άλλωστε κι' η Κοζίμα. Τέλος τόλμησαν να κοιταχτούν.

—Ήμουν σίγουρη πως έβγαζε τα πράγματά μας, το έκανε πάντα όταν είμαστε πιο μικρές... 'Αλλά τώρα, στην ηλικία μας κι' έρωτα, σίγουρα της άνοιξε η καρδιά...

—Κι' ό μπαμπάς το θέλει αυτό πολύ φυσικό και την έπεινει! Αυτός, που θα δίσταζε κι' άνοιξη τη ντουλάπα του υπηρέτη του, ακόμα κι' αν ύποπτα έβλεπε τα ποικίλα του, χειροκροτεί την κυρία Πατέρα για την κακοήθειά της! Βέβαια, ή μαμά έβγαζε άνοσιες. 'Αλλά είχαμε τη φρονιμάδα να μη τις άναερώσουμε. 'Η μαμά είναι ή μαμά. Ένω ή ποιητίστριά...

—Σκέφτον τη θέση της, είπε η Μπλαντίν.

—Δεν θέλω να σκεφτώ τη θέση της! είπε ή Κοζίμα με θυμό. Δεν θέλω να σκεφτώ τη θέση του μπαμπά, για την οποία φταίει ό ίδιος... Ούτε δά. Θέλω να υπενθυμίζω στα παιδιά μου πως πληρώνω το ψωμί που τρώνε! Μας τσιπώνουν διαρκώς... Δεν ζητήσαμε έμεις να γεννηθούμε! Δεν ζητήσαμε να έχουμε γκονδερνάντες και ιδιαίτερους καθηγητές και κυμαριέρες... Θέλαμε μόνο λίγη στοργή και μιά έστειλαν την κυρία Πατέρα, την άθλια αυτή κατάσκοπο! Την σιχαίνομαι —όχι μόνο γιατί έβγαζε τα πράγματά μας, μα και γιατί στάθηκε άφορητή να βγάλουν στη φάρα τα άπλητά τους ό μπαμπάς κι' ή μαμά... Την σιχαίνομαι!

—Θά της γράψω, είπε ή Μπλαντίν. Θά της γράψω όλα όσα έχω στην καρδιά μου έδώ και πολύ καιρό...

—Σέ τί θα όφελήση; Πρέπει να παίρνει καλώς τους ανθρώπους όπως είναι, άγαπητή μου. 'Αν της γράψω, θα τή δώσουν κι' έμένα και θα σέ καταγορήσουν ότι, αν και είκοσι μόλις έτών, τή δάσεις με τή λευκά μαλλιά της γυναίκας που άφροισώθηκε σ' έμένα!

Η Κοζίμα μιλούσε με σαρκασμό. Ξαναπήρε τή γράμμα, τή δέξασε πολλή ώρα κι' έπειτα τή άκούμπησε σ' ένα τραπέζι, ύψωνοντας τους ώμους:

—Βαρέθηκα πιά, Μπλαντίν! Βαρέθηκα όλες τις ιστορίες τους... Έχουν όλοι τους άδικο! Μία μέρα θα ξέρουμε ίσως τι ακριβώς συνέβη και τσακώθηκαν ό μπαμπάς κι' ή μαμά. 'Αλλά σου όμολογώ ότι δεν με πολυενδιαφέρει να τή μάθω. Πρόκειται, άσφαλώς, για τίποτα μικροπρέπειες! 'Ο μπαμπάς κι' ή μαμά είναι άνώτερα πλάσματα, αλλά έχουν τις μικροπρέπειές τους και δεν είναι καθόλου ευχάριστο να τις μαθαίνει κανείς... 'Ισως τα παιδιά που ζουν με τους γονείς τους μαθαίνουν σιγά-σιγά τις μικροπρέπειές τους και δεν ύποφέρουν. 'Αλλά για μιά...

Άφησε τη φράση της μισοτελειωμένη κι' άναστένανε δαγκώνοντας τή χείλη της:

—Είμαι ευχαριστημένη που βρίσκομαι στο Βερολίνο. Δεν θά τή πιστέψω, μα είμαι ευχαριστημένη... Μου φαίνεται πως ή ζωή μου άρχίζει τώρα ως χτες φοβόμουν, φοβόμουν να ζήσω, φοβόμουν κι' άγάπησω. Μά τώρα δεν φοβάμαι πιά! 'Ο άγαπώ τους ανθρώπους για ό,τι άξιαγάπητο έχουν και θά νίπω τās χείρας μου για τή ύπόλοιπα...

Η Μπλαντίν την κοίταξε ξαφνιασμένη. 'Η Κοζίμα φανόταν σίγουρη για τόν έαυτό της και κοίταζε τή μέλλον με μιά άνεξήγητη βεβαιότητα κι' αισιοδοξία. 'Η Μπλαντίν δεν μπορούσε να ύποπτευθι, φυσικά, πως ή άδελφή της άρχισε να είναι έρωτευμένη...

Μά κι' ή ίδια ή Κοζίμα δεν τή ύποπταζόταν. Νόμιζε πως ή ζωή στο Βερολίνο της άρεσε επειδή ήταν καινούργια και γεμάτη δράση. Δεν της φανόταν άσχημο που άδμενε για ένα διάστημα μακριά απ' τόν πατέρα της και τή μητέρα της. Είχε στείλει στην τελευταία ένα γράμμα, στο όποιο έδειχνε την έαυτή της να μείνει μακριά απ' τή διαμάχη Λίστ - γι' Άγκου. 'Η κόμισσα είχε διαμαρτυρηθι, ή Κοζίμα άπάντησε κι' ή άλληλο-

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Άπ' τήν ήμέρα που πρωτοσυναντήθηκαν, ή κόμισσα Μαρία ντ' Άγκου κι' ό νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας θιροτόζος Φράντς Λίστ, άγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τόν άνδρα της, ή Μαρία συμπεριζείται τήν ζωή του Φράντς. 'Αλλά ή ζωή του πιανίστα, που τόν άναγκάζει να βρίσκεται μακριά απ' τή γυναίκα του, και τή ειθύλλιο του με τήν διάσημη τυχοδιώκτρια Λόλα Μοντέζ, προκαλούν τόν χωρισμό τους. Οι δύο κόρες τους —ή Μπλαντίν κι' ή Κοζίμα— μένουν με τή γιαγιά τους, τή μητέρα του Λίστ, και ύποφέρουν άπ' τή δράμα τών γονέων τους.

γραφία τους είχε διακοπή σ' αυτό τή σημείο. Με τόν μπαμπά της επίσης είχαν άνταλλάξει μερικους διαξιφισμούς, που σταμάτησαν άρκετά γρήγορα. Στο έξης ή Κοζίμα μπορούσε ν' άφροισθι στις άγαπημένες της μελέτες, να εισχωρήσει στόν καλλιτεχνικό κόσμο τών Βερολίνου και να βελτιώσει τις μουσικές της γνώσεις με τόν Χάινς. 'Ολες αυτές οι άσχολίες, άλλωστε, δεν ήταν παρά μιά και μόνη, γιατί την είχε καταλάβει ένα πάθος για τόν Χάινς και τή μόνο που ήθελε ήταν να είναι άξια της μουσικής τού μέλλοντος, να μπορεί να παίξει τή μουσική τού μέλλοντος και να κερδίσει όπαδούς της μουσικής τού μέλλοντος. 'Ο Χάινς είχε δουλέψει καλά: Έπρόκειτο να διευθύνι τήν εισαγωγή τού «Ταγχιώζερ» σέ μιά συναυλία τών Οκτώβριο και σίς άρχές τού έπομένου έτους όλόκληρο τή δράμα θα άνεβαζόταν στην όπερα τού Βερολίνου.

Όσο για τήν οικιακή ζωή τους, θα μετακόμιζαν. Θά έφταναν άπ' τήν Σάντφωστράσε και θα πήγαιναν στη Βίλχελμστράσε, όπου θα έγκαθίσταντο σέ ένα μεγαλύτερο διαμέρισμα, κι' ένα πάνω έπιπλέον, κι' ένα πιο ευρύχωρο σαλόνι, όπου θα μπορούσαν να δέχονται περισσότερο κόσμο. Τι όρατα, τί ενδιαφέροντα που ήταν ή ζωή...

Η εισαγωγή τού «Ταγχιώζερ» ύπηξε μιά άποτυχία.Ούτε τήν τάλαντο τού Χάινς, ούτε ή δεξιοτεχνία τών μουσικών του έφταναν. 'Η Κοζίμα κι' ή Μπλαντίν, που γνώριζαν από καιρό τήν ελπίδα τού πιάνο, άναστατώθηκαν άκούγοντας την επί τέλους να έκτελθι από μιά δοχίτσα, αλλά τή πολύ κοινό, που δεν ήξερε καλά αυτή την καινούργια μουσική, ήταν διαταχτικό, άπορρυθμισμένο. Τά χειροκροτήματα τώδεσαν αυτό: Μερικά ήταν έπιμονα και φανατικά, άλλα τά περισσότερα ήταν τυπικά κι' άφειλνταν σέ άπλή ευγένεια, ένω, δυστυχώς, είχαν άκούσθι και σφοδρίσματα. Άκούγοντας τή σφοδρία, ό Χάινς, που ήταν κιόλας στενοχωρημένος άπ' τήν έλλειψη άρκετών χειροκροτημάτων, είχε λιποθυμήσει πάνω στο άναλόγιό του και σφιόσθηκε σά να τόν

είχαν δολοφονήσει. 'Η Κοζίμα τόν είδε να πέφτει και μιά πνιγμένη κραυγή έξφυγε άπ' τή όχρα χίλη της.

—Είδετε τόν Χάινς; 'Ω, είναι τρομερό! 'Η κυρία φόν Μπύλφωφ είχε κλείσει τή μάτια άνήσυχη και θυμωμένη, αλλά περισσότερο θυμωμένη παρά άνήσυχη. Είχε σπρώξει τις δύο κοπέλες προς τήν έξοδο, με τή κεφαλή κατεβασμένη, για να μη χαιρετήση κανένα. Δεν ήθελε να τήν άναγνωρίσουν. Ντρεπόταν για τή γιό της και για τόν έαυτό της, που δεν μπόρεσε να τόν έμποδισι ν' άναμυχθι σέ μιά τέτια άποτυχία...

Η Κοζίμα θά ήθελε να βοηθήσει τόν Χάινς, αλλά ή κυρία φόν Μπύλφωφ είχε άντιταχθι με μιά άπεγνωσμένη λύσσα που περιλάμβανε τόν Χάινς και τόν Λίστ και τις δύο νέες και τόν Βάινερ, τή παντός τόν Βάινερ.

Η έπιστροφή ήταν μελαγχολική και τή δειπνοάκρη τή μελαγχολική. 'Η κυρία φόν Μπύλφωφ είχε συνεχίσει τή γκρίνια της, μα ή Κοζίμα της άπαντούσε με ψυχρή ευγένεια και κι' ένα βλέμμα που στενοχωρούσε πολύ τήν βαρύν. 'Ηταν άρκετός καιρός τώρα που ή βαρύν παρατηρούσε αυτό τή παράξενο βλέμμα της δεύτερης κόρης τού Λίστ: Ένα βλέμμα γεμάτο κορυφή πονηριά και όκτο, ένα βλέμμα ίκανό να πη έδχι.

Καθώς έτρωγαν τή φρούτο τους, ή Κοζίμα είχε προτείνει να περιμένουν τόν Χάινς για να τόν παρηγορήσουν, μα ή κυρία φόν Μπύλφωφ είχε άντιταχθι κι' άποσύρθηκε πρώτη. 'Η Μπλαντίν τήν άκολούθησε. 'Ηταν μεσάνυχτα κι' άπ' τή δρόμο δεν έρχόταν πιά κανένας θόρυβος. Πού να βρίσκόταν άραγε ό Χάινς και τί να έκανε;

Η Κοζίμα πήγε στο παράθυρο, κοίταξε τήν Βίλχελμστράσε και ξανακάθισε. Σκέφτηκε πως ήταν άστείο να βρίσκεται εκεί, στο Βερολίνο, και να περιμένι τόν Χάινς. Μά δεν ήταν μόνο άστείο, ήταν κι' όδυνηρό, κι' ή καρδιά της χτυπούσε από άγωνία, ύπερηφάνεια και τρυφερότητα. Περιέμενε μέσα στη μεγάλη σιωπή της νύχτας κι' είχε τή αίσθηση πως ήταν ένα καινούργιο πλάσμα. Έδώ και μερικά χρόνια οι μεταμορφώσεις της άκολουθούσαν ή μιά τήν άλλη και της φαινόταν πως εκείνο τή δράμα έπαιρνε τήν όριστική της μορφή.

Δεν φοβόταν πιά τόν έρωτα. 'Η ευαισθησία της, που είχε από καιρό καταπνιγί, άφηνόταν τώρα έλεύθερη. Για πρώτη φορά διαπίστωσε, με χαρά, πως είχε καρδιά κι' αισθήσεις. Κρατούσε ένα διέλλιο στα χέρια, μα δεν χρειαζόταν τή διέλλιο για ν' άντισταθι στην πλήρη. Αυτό που συνέβαινε μέσα της ήταν πιο συγκλονιστικό άπ' όλα τή μυθιστορήματα τού κόσμου.

Βρέθηκε στην πόρτα πριν ό Χάινς γυρίσει τή κλειδί στην κλειδαριά. Άνοιγόκλεισε τή μάτια του σάν κοινοβόγια μπροστά τή φως της λάμπας που κρατούσε εκείνη, κι' αυτή ή εικόνα θά χαράζόταν για πάντα στην καρδιά του — ή εικόνα της Κοζίμα, που τόν περιέμενε με τή λάμπα ένω εκείνος γυρίζει κουρασμένος και νικημένος.

—Τι γυρεύετε ξύπνια τέτια ώρα; τή ρώτησε. —Σας περιμένα, Χάινς.

Και τόν άκολούθησε στο σαλόνι. Στην άρχή δεν ήξεραν τί να πουν. 'Ο Χάινς είχε δι ένα άνοιχτό πιάνο και πήγε και τήκλεισε δυνατά, με θυμό. Δεν ήταν πιά όχρεός. Θά πρέπει να τόν είχαν βάλε και πη για να συνέλθι άπ' τήν άδιαθεσία του.

Η Κοζίμα είχε πη: —Μην κάνετε θόρυβο... Δεν πρέπει να ξυπνήσετε τους άλλους.

Και ξαφνικά τή νεύρα της είχαν χαλαρώσει. Χαμογελούσε. 'Ηταν λιγάκι χλωμή άπ' τή νύχτι. Και τώδωσε τή χείρ της.

—Σας ευχαριστώ, Κοζίμα, είπε ό Χάινς. Δεν έπρεπε να με περιμένετε. Γιατί με περιμένετε; —Γιατί είμαι μαζί σας, είπε ή Κοζίμα.

Ήταν σά να είχε πη: «Γιατί σ' άγαπάω».

—Θάδελαι να πω ότι δεν πρέπει να ύποφέρετε τόσο, αυτοί που σφύριζαν άπόψε είναι άνόητοι. Δεν πρέπει να βασανίζετε τήν καρδιά σας για άνόητους.

—Μου φαίνεται άνυπόφορο τή γεγονός δι ή πάρεχον άνόητοι, Κοζίμα.

—Θέέ μου, Χάινς, έκανε εκείνη γελόντας, νομίζω πως πρέπει να λογικευθιτε. Δεν είναι σωστό να σπαταλάτε άσφα τα δυνάμεις σας. Κά χροιάσεθι όλες τις δυνάμεις σας για τόν άγώνα που άναλάβατε. Άπό τήν πρώτη μέρα που ό πατέρας μου μου μίλησε για σάς, αισθάνθηκα θαυμασμό για τή προσόντα σας. Έχετε τάλαντο, έ-

χετε θέληση. Μά δεν πρέπει, προς Θεού, να λιποθυμάτε. Αυτό κι' έκανε να ύποφέρω πολύ...

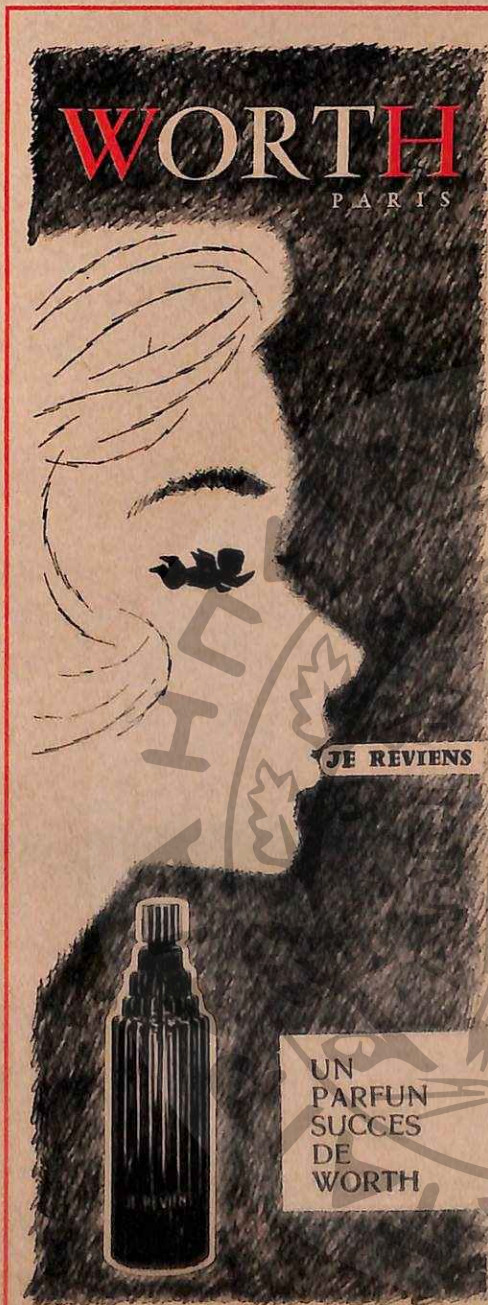
—'Υποφέρατε για μένα, Κοζίμα; —Για σάς και κι' εσάς, έλεε εκείνη. Δεν μπορούσε να της πη, φυσικά, πως ή όμολογία ότι ύπέφερε έκανε τήν καρδιά του να πλημμυρίσι από ευτυχία!

—Όταν συμπάθι κανείς κάποιον, έξακολούθησε ή νέα με φωνή που έτρεμε, μπορεί άραγε να συμβαίνει άλλως;

—Τίποτα δεν μπορεί να μου είναι πιο ευχάριστο, πιο γλυκό άπ' τή συμπάθειά σας, Κοζίμα... Νοιώθω περήφανος γι' αυτήν κι' άναρωτιέμαι άν τήν έξέω. Δεν ύπάρχει άλλη γυναίκα σάν κι' εσάς. Πριν σάς συναντήσω, δεν θά μπορούσα νάν να σκεφτώ πως ύπάρχει τέτια γυναίκα.

Στεκόντουσαν σέ άπόσταση ό ένας άπ' τόν άλλον και μιλούσαν χωρίς χειρονομίες, με λόγια που ήταν θεληματικά συγκρατημένα. Κ' οι δύο έφταναν στόν έρωτα από έκτίμηση, γιατί ήταν άπαιτητικές φύσεις και τή λόγια έπρεπε να διαδοίν τή φράση της φυσικής τους έπιφυλακτικότητας.

—Νομίζω πως χρειάζεσθε μιά φίλη, Χάινς. —Και θά δεχόσαστε να είστε αυτή ή φίλη; ρώτησε εκείνος με πνιγμένη φωνή. —Ναι, Χάινς. —Θά δεχόσαστε να γίνετε γυναίκα μου; —Ναι, Χάινς.

Είχε ένα σοβαρό ύφος που τόν έκανε να τήχη χαμένα. 'Ηταν αλήθεια μιά παράξενη έρωτική σκηνή κι' ή Κοζίμα έμοιαζε σάν ένας μικρός στρατιώτης, που μπαίνει στη μάχη. 'Ηταν μόλις δεκαοχτώ χρονών κι' όμως στο βλέμμα της ύπηρχε όλη ή σοφία τού κόσμου. Μαζί της θάταν ίκανός να κάνι ό,τιδήποτε! 'Οποιοδήποτε άνδρας θάκανε ό,τιδήποτε μαζί με μιά τέτια κοπέλα... 'Ισως μάλιστα δεν ήταν σίγουρος πως βρίσκόταν στο ύψος της, δεν ήταν βέβαιος πως ήταν αντίξιος της.

—Θέέ μου, Κοζίμα, είπε με αλλαγή φωνής, είστε σίγουρη πως δεν σάς έμπνεί ό όικτος, άν εκείνο που σάς ώθει είναι ή άθλια άπομνή μου άποτυχία...

—Δεν με ώθει ή άθλια άποτυχία σας, Χάινς, αλλά ή τόλμη τού έγγχειρήματός σας!

Τού έδωσε και πάλι τή χείρ κι' εκείνος τή πήρε με άδέξιο και δειλό ύφος.

—Θά κάνουμε μεγάλα πράγματα, Χάινς, οι δύο μας! Θά κάνουμε τή μεγάλα πράγματα που θέλουμε, με καρδιά και θάρρος.

—Κοζίμα, σ' άγαπάω, τής έλεε.

Κ' έφερε τή χείρ της στα χείλη του με άφροσύνη.

'Αργότερα θά θυμόταν τόν παράξενο εκείνο άρραβώνα και θά καταλάβαινε γιατί ήταν παράξενος, μα εκείνο τή δράμα ήταν ευτυχισμένος και συλλογιζόταν με έκσταση αυτή τήν ήμέρα που τόν είχε άρχικά συντρίψει, για να τόν ύψώσει και τόν στην κορυφή τού έαυτού του. Είχε κρατήσει τήν κοπέλα πάνω στο στήθος του κι' άπ' τή έπαφή της είχε άντλήσει δύναμη και γαλήνη για μιά όλόκληρη ζωή. Αυτή ή ήμέρα θάταν ή πιο ευλογημένη του.

Η Κοζίμα ένοιωσε κι' αυτή δυνατή κι' ευτυχισμένη. Τόν άλλο μήνα, ό Λίστ ήρθε στο Βερολίνο κι' ό Χάινς τή ζήτησε με σεβασμό τή χείρ της κόρης του. Η καρδιά τού Λίστ γέμισε συγκίνηση. Στα γεμάτα άγάπη και πάθος λόγια τού Χάινς άναγνώριζε τόν πυρετό που τόν είχε φλογίσει στις μεγάλες έρωτικές στιγμές της ζωής του, όταν ήξερε πως μιά γυναίκα θά βρίσκόταν στο πλευρό του για να τόν άγαπήσει και να τόν ύποστηρίξει. Και συλλογιζόταν τόν καιρό που περιούσε και πως αυτό που τού είχε συμβι, συνέβαινε τώρα στόν Χάινς, τόν πνευματικό γιό του, και στην Κοζίμα, τήν κόρη της σαρκός του. Συγχρόνως, όμως, φοβόταν. Οι πατέρες φοβούνται για τους έρωτες τών παιδιών τους, γιατί έχουν τήν πείρα τήν δική τους και τών άλλων. Δυσκολευόταν να πιστέψι ότι, πριν από τρεις μήνες, σέ μιά στιγμή άνυπομονησίας, είχε εύχθι να παντρευτούν οι κόρες του γρήγορα. Τώρα θάδελαι να καθυστερήσει αυτή ή στιγμή. Άγαπούσε τόν Χάινς και τόν έκτιμούσε, ήξερε τήν ευγένεια τού χαρακτήρος του και τήν ευφάνη του κι' έλεγε στόν έαυτό του πως ή κόρη του θα γινόταν βαρύν κι' ή παρανομία της γεννησεως της θά έσθηνε. Έπαναλάμβανε μέσα του πως αυτός ό γάμος ήταν έξαιρετικός άπ' όλες τις άλλους, μα αυτό δεν τόν έμπόδιζε να φοβάται, γιατί ήξερε πως οι άνθρωποι αλλάζουν, οι άγάπες φθείρονται και πως οι έκαλήσεις της ζωής είναι άπρόβλεπτες. 'Όμως δεν μπορούσε παρά να δώσει τή συγκατάθεσή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Ο γάμος έγινε στις 18 Αυγούστου 1857, στο Βερολίνο.

Τή νύχτα της 17ης προς τήν 18η, ή Κοζίμα έκλαψε πολλές ώρες χωρίς διακοπή, νοιώθοντας μιά άπροσδιόριστη άγωνία. 'Όταν όμως έξημέρωσε, ένοιωσε ήρεση και γαλήνια και πιο ήρεμα βάδισε σταθερά κι' άποφασιστικά προς τήν όπερα.

Όχι ή Μαρία ντ' Άγκου, ούτε ή ποιητίστριά Καρολίνα ήταν παρόντες. Άπ' όλες τις ευητέρες της, ή Κοζίμα δεν είχε πιά της παρτήν Βερολινέζα, τήν κυρία φόν Μπύλφωφ, κι' ήταν εισωγία της τήνης τή γεγονός ότι αυτή ή τελευταία σιγήσεως είχε γίνει ή πιο νόμιμη άπ' όλες. Η Μαρία ντ' Άγκου, μελοδραματική σέ όλα της, είχε δελήσει ν' άποτρέψι αυτόν τή γάμο, λέγοντας στην κόρη της πως ήταν επικίνδυνο να πάρε έναν καλλιτέχνη, όπως τούλάχιστον τήν είχε διδάξει ή δική της πείρα. Πίστευε πως ό Λίστ είχε ύπαγορεύσει στην Κοζίμα αυτόν τή γάμο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή τὸ ἄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς προσωπικότητός σας.

- Λεϊλά** ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ μαύρα μαλλιά, σκούρα ἐπίδερμιδα, θαυόχρωμα μάτια.
- Λιατρί** ▶ ἡ διακριτικὴ, φινὰ λοσιὸν τῆς ξανθῆς ὀμορφιάς.
- Μανόμα** ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ τὸ σταρένιο δέρμα καὶ τὰ καστανά μαλλιά...
- Μυρτώ** ▶ ἡ κολώνια γιὰ ὅλους τοὺς τύπους τῆς γυναικείας ὀμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Veronique Pouchard — Andre Baudiere — Marie Robinet — Marie
Martin — Nadine Sohier — Robert Poulin — Claire Thiolon.
Nous leur souhaitons longue vie chrétienne.
— Se sont unis indissolublement devant Dieu :
Jean-Claude Rigal et Yvette Pommeret. — Philippe Markert et Berna-
dette Unvois.
Tous nos vœux de bonheur à ces jeunes foyers.
— Ont rejoint la Maison du Père du Ciel :

ΤΟ ΞΕΝΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο ΓΑΜΒΡΟΣ ΗΤΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἐκκλησία καὶ Ληξιαρχεῖο ἐξαπατήθηκαν στὴ Γαλλία
γιὰ νὰ ἐνώσουν μέ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου δύο... φίλες!

Η νύφη φοροῦσε μακρὸ λευκὸ φόρεμα καὶ ἦταν πολὺ χαριτωμένη. «Αὐτὸς» φαινόταν συμπαθητικὸς. Κανένας δὲν ὑποπτεύθηκε τίποτα...

Ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ Δημάρχου τῆς Σέλ-Σαιν Κλου, ποὺ ἔκανε αὐτὴ τὴν δήλωση, ἦταν καὶ ὁ ἀκούσιος μάρτυρας τοῦ πῶς περιέργον γάμου: Τῆς νομικῆς ἐνώσεως δύο γυναικῶν!

Οἱ ἐκτετασμένες Σέλ-Σαιν Κλου, ποὺ εὐλόγησε τὸν ἴδιο γάμο, ἀρνέεται νὰ δώσουν ὅποιαδήποτε πληροφορία. Τώρα τὸν λόγο ἔχει ὁ δικαστὴς Σέλιγμαν, ποὺ ἀελαβε νὰ διαλευκάνῃ τὴν ὑπόθεση τοῦ ζευγὸς Φιλίπ Μακέρτ - Φορλαί ἢ Ζινέτ Φερρόνι καὶ Μπερναντέτ Ὑβουά.

Ἀπὸ ἀρκετὲς ἐβδομάδες ὁ ἐπιθεωρητὴς Γκομερύ εἶχε ἀρχίσει νὰ παρακολουθεῖ τὸν «σύζυγο», κατὰ παραγγελία τῆς πεθερᾶς του, ποὺ τὸν εὗρισκε κάπως περίεργο.

Καὶ ὁ Φιλίπ Μακέρτ Φορλαί, ἦταν στ' ἀλήθεια περίεργος, ἀφοῦ τὸ πραγματικὸ του ὄνομα ἦταν Ζινέτ Φερρόνι καὶ ἀνῆκε ἐκ γενετῆς στὸ γυναικεῖο φύλο.

Τὰ χαριὰ του
ἦταν ἀφογὰ!

Η ἀγγελία τῶν ἀρραβόνων του μέ τὴν δεσποινίδα Μπερναντέτ Ὑβουά, μιὰ χαριτωμένη ξανθιά καὶ γοητευμένη 24 ἐτῶν, δὲν ἐξέπληξε κανένα, γιατί ἡ ἀνδροπρεπὴς ἐμφάνισή τοῦ Φιλίπ δὲν μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ καμμιὰ ὑποψία. Ἀλλὰ καὶ οἱ δηλώσεις ποὺ ἔκανε ὁ «γαμβρός» στὴν δημαρχία καὶ στὴν ἐκκλησία ἦσαν ἀπολύτως ἐν τάξει καὶ τὰ χαριὰ τοῦ κυρίου Φιλίπ νομικῶς ἀφογὰ.

Στὴν πραγματικότητα, τὰ χαριὰ ἀνῆκαν σὲ κάποιον κάτοικο τῆς Σέλ-Σαιν Κλου, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θ' ἀγνοῦσε ὅτι εἶναι τώρα νόμιμα παντρεμένος μέ τὴν Μπερναντέτ. Καὶ σίγουρα ἡ ὑπόθεση δὲν θὰ εἶχε συνέπειες, ἐν ὅ γαμβρός «Ζινέτ» δὲν ἤθελε νὰ κρύβῃ

μερικὰ χρόνια του. Τὸ πιστοποιητικὸ γεννήσεως τοῦ Φιλίπ Μακέρτ - Φορλαί ἔλεγε: «γεννηθεὶς εἰς Στρασβούργον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1920». Ἡ Ζινέτ ὅμως θέλησε νὰ μετατρέψῃ τὸ τελικὸ μὴδὲν σὲ ὀχτῶ καὶ αὐτὸ σήμαιε τὴν ἀρχὴ τοῦ τέλους.

«Τί σημασία ἔχει
ἀφοῦ ἀγαπιόμαστε;»

Ὁ στόχος κανένας στὴν δημαρχία δὲν ὑποπτεύθηκε τίποτα καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐστείλανε τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ γαμβροῦ στὸ Στρασβούργο, γιὰ τυπικὴ ἐπιθεώρηση.

Ἡ δημαρχία τοῦ Στρασβούργου ἀπάντησε ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας Μακέρτ - Φορλαί, γεννηθεὶς τὸ 1928, καὶ ὁ δήμαρχος ὑπέδωσε μὴνυση γιὰ ψευδὴ δήλωση.

Τότε ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια τῶν Βερσαλλιών ἀνέθεσε στὸν ἐπιθεωρητὴ Γκομερύ νὰ συλλάβῃ τὸ ζεῦγος.

—Φαινόταν ὁλοκάθαρο ὅτι ἦταν γυναίκα, δήλωσε ἀργότερα ὁ ἐπιθεωρητὴς Γκομερύ, ὅταν τοὺς συνέλαβε διακόποντάς τους τὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος. Ὁ Φιλίπ ἤθελε στὴν ἀρχὴ νὰ κἀν τὸν σκληρό, ὅταν ὅμως εἶδε ὅτι ἡ ἀπάτη εἶχε ἀποκορυφθῇ, περιορίστηκε νὰ βάλῃ τὰ κλάματα λέγοντας: «Κάποτε θὰ συνέβαινε... Εἶμαι ἡ κυρία Φερρόνι, ἀλλὰ τί σημασία ἔχει ἀφοῦ ἀγαπιόμαστε;»!

Τώρα ὁ Φιλίπ - Ζινέτ καὶ ἡ Μπερναντέτ εἶναι στὴ φυλακὴ, κανένας νόμος, ὅμως, δὲν προβλέπει τὴν περίπταση γάμου μεταξὺ γυναικῶν.

↑ **ΑΝΑΜΕΣΑ** στὰ τόσα ζευγάρια μελλονύμφων, ποὺ ἀναγγέλλει στὴ στήλη της, μέ τὸν τίτλο ἢ «Ὁρα τῆς Οἰκογενείας», ἡ χριστιανικὴ ἐφημερίδα τῆς Σέλ - Σαιν Κλου, ἦταν ἀδύνατο τὸ ὄνομα Φιλίπ Μακέρτ Φορλαί νὰ κινήσῃ ὅποιαδήποτε ὑποψία.

Τὸ ζεῦγος ἀνέθεσε τὴν ὑπεράσπισή του στὴν δικηγόρο Κα Μολλάν, γιατί σὰν γυναίκα «θὰ νοιώθῃ περισσότερο τὴν ἀγάπη» — ὅπως δήλωσε μέ αἰσιοδοξία ὁ «γαμβρός», ποὺ ἀέκωμ καὶ στὴν φυλακὴ ἐξακολουθεῖ νὰ περιποιῇ τὴν ἀνδροπρεπὴ του ἐμφάνιση. Ὁ Φιλίπ - Ζινέτ, ἕνας δαιμόνιος τύπος ὕψους μόλις 1.50, διηύθυνε μέ μεγάλη αὐταρχικότητα καὶ θάρρος κάποιον ἐπαρχιακὸ θῖσσο ἡθοποιῶν. Αὐτὸ ἄλλωστε στάθηκε ἀφορμὴ νὰ γνωρισθῇ καὶ μέ τὴν «σύζυγό» του. Ἡ χαριτωμένη Μπερναντέτ, ποὺ ὅπως λένε κατὰ γέγνησιν ἀπὸ σαστὰ καὶ εὐπορὰ οἰκογένεια τοῦ Σαιν Κλου, εἶχε μεγάλον πάθος γιὰ τὸ θέατρο καὶ μοναδικὸς σκοπὸς της ἦταν νὰ γίνῃ ἡθοποιός. Φαίνεται δὲ ὅτι διέθετε τὰ κατάλληλα προσόντα, ἀφοῦ ὁ «εἰσάρχης» Φιλίπ Μακέρτ - Φορλαί τὴν προσέλαβε ἀμέσως...

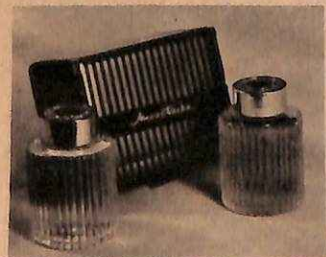
ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ.
«Ὁ Φιλίπ Μακέρτ Φορλαί καὶ ἡ Μπερναντέτ Ὑβουά...
τελεσθόμενον ἐν
Σέλ - Σαιν Κλου».
Μὲ τὶς καλύτερες εὐχές της
συνώδενος ἡ ἐφημερίδα
«Τὰ Χριστιανικὰ Νέα»
τὴν ἀναγγέλλει τῶν γάμων
τοῦ ἀπίθανου ζευγὸς.

Τὸ πῶς ἀλλόκοτο ζεῦγος τῆς ἐποχῆς.
«Αὐτὸς», — δηλαδή, ἡ Ζινέτ Φερρόνι —
εἶναι 42 χρονῶν καὶ ὕψους 1.50.
Ὁ γάμος «αὐτῆς»
μέ τὴν Μπερναντέτ Ὑβουά,
24 ἐτῶν καὶ ὕψους 1.75,
ἔγινε μέ ὅλους τοὺς τύπους καὶ τοὺς κανόνες
στοῦ Ληξιαρχεῖο τοῦ Σέλ - Σαιν Κλου
καὶ στὴν ἐκκλησία τοῦ Μπουζιβάι.

Η Άρτιν ολη γύρα των δανιέλων

Σέ λίγο το λαμπερό άστέρι θα μάς οδηγήσει στον θαυμαστό κόσμο της Άγλης. Οι χριστουγεννιάτικες ψαλμωδίες θα άγκαλιάσουν τη γη και θα μάς παρασύρουν στην ξένοιαστη, εύτυχισμένη ατμόσφαιρα του φορτωμένου δένδρου, της ροδοκόκκινης γαλοπούλας, του φανταχτερού δώρου. Τα Χριστούγεννα είναι πιά δίπλα μας. Καιρός λοι-

πόν να οργανωθούμε για τις αξέχαστες αυτές ημέρες, πού μάς ξανακάνουν παιδιά. Γιατί μη μού πείτε πως δεν χαιρόσθε και σεις, όπως και το παιδάκι σας, τα λαμπερά σταλίδια του δένδρου και δεν περιμένετε με αγωνία το άνοιγμα των χριστουγεννιάτικων δώρων, πού είναι σκορπισμένα στη χιονισμένη βάση του. Και τί περίεργο! Θαρρεί κανείς πως δεχνόμαστε όλες τις στενοχώριες. Είναι, άραγε, το χαριόσυνο μήνυμα της γεννήσεως του Χριστού; Είναι η απόλυτη γαλήνη πού απλώνεται αυτές τις ημέρες στη γη; Είναι ένα παράξενο συναίσθημα, πού δεν μπορεί κανείς να το καθορίσει. Ίσως είναι μια όλιγόλεπτη στιγμή άπελευθερώσεως από την κακία, το μίσος, το πάθος, πού χαρακτηρίζουν τη γενιά μας. Για να ζήση, όμως, κανείς τη γοητεία της χριστουγεννιάτικης νύχτας, πρέπει να προετοιμασθή πολύ πρίν από την παρα-

μονή. Και σαν ουσιαστικότερη εύθυνη μπορούμε να καταλογίσουμε την αγορά των δώρων. Τι θα προσφέρετε αλήθεια στη σύγχρονη Γυναίκα; Κάτι πού να της ταιριάζει στο χαρακτήρα, στην ψυχρούνηυση, στην προσωπικότητα. Κ' ίσως αυτόν τον άέρα της αινιγματικής της φυσιογνωμίας μπόρεσε να αναλύσει ένας μεγάλος Γάλλος άρωματοποιός: Ο Μαρσέλ Ροσά, πού μέσα στο κύλισμα των χρόνων έξαστο στο κρατά τα σκήπτρα του γυναικείου, αλλά και του άνδρικού

άρώματος. Το Femme έχει όλη τη ζεστασιά μιας σαγηνευτικής ματιάς γεμάτης μουσικοπάθεια και ύποσχέσεις. Είναι η άληθη γυναικεία. Το Moustache είναι πάλι η προσωποποίηση του γεμάτου ένεργητικότητας άνδρα της εποχής μας. Είναι μια κολώνια πού έχει κάνει θραύση σε κάθε γωνιά της γης. Και οι δυο περίφημες αυτές δημιουργίες του Marcel Rochas σας επιφυλάσσουν για τα έφετεινά Χριστούγεννα μια μοναδική έκπληξη... Το άρωμα Femme θα το βρήτε μέσα σε υιά όμορφη βραδινή λουστρινένια τσάντα, μ' ένα σαπούνι του Ροσά και την κολώνια «Μουστάς» μαζί με την λουσιόν για μετά το έβρισμα σε μια καταπληκτική θήκη από ριγέ ή μονόχρωμο πλαστικό. Ένα γιορτινό χαρτί και μια ζωηρόχρωμη κορδέλλα θα δώσουν στο δώρο σας το άγγελο χριστουγεννιάτικης ατμόσφαιρας...

πιστέυομε... Καταπληκτικό. Μια καινούργια μανία έπιασε τους άνθρώπους. Μετά το ρόκ εν ρόλλ και το χούλα χούπ, οι Άμερικανοί μάς κόλλησαν την ιδέα ν' άδύναμε με «Μετρεκάλ»... Θά διαβάσατε, ασφαλώς, σ' όλες τις έφημερίδες και τα περιοδικά πού μιλάνε για τις άτέλειες ούρες με νερό των άμερικανικών γραφείων... Άλλοι πάλι, πού δύσκολοι, το διέλυαν μέσα σε... τζιν ή ούτσκυ! Άκόμη και ο πρόεδρος Κέννεντυ άνέφερε στις προεκλογικές του έμφανίσεις το «Μετρεκάλ»... Λένε μάλιστα οι Άμερικανοί δημοσιογράφοι, πώς το χρησιμοποιούν και οι Έλληνες βασιλείς... Και μέσα στην παραζάλη της καινούργιας αυτής μανίας φάνηκαν να έπηρεάζονται και οι Ευρωπαίοι... Πρώτα οι Γάλλοι. Μετά οι Άγγλοι και τώρα οι Έλληνες... Μόνο πού οι τελευταίοι είναι πού τυχεροί... Γιατί η μόδα του άδυνατισμού με «Μετρεκάλ» τους βρίσκει έφοδιασμένους με την δόση του, το περίφημο Canaleo, πού είναι άποδοιωτικό γάλα, έμπλουτισμένο, όμως, με βιταμίνες, πρωτεΐνες, φώσφορο και ασβέστιο... Και το κυριότερο, δεν έχει την φοβερή γεύση του «Μετρεκάλ», πού θυμίζει άρκετά γάλα διαλυμένο σε τσιμέντο... Κι όμως οι στατιστικές πού έγιναν στις Ήν. Πολιτείες απέδειξαν πώς τα όγδόντα τοίς εκατό των Άμερικανών κοιμούνται το δρόμο με μοναδικό τους φαγητό το «Μετρεκάλ»... Θέλετε να τους χαρίσετε, σε μια φίλη σας, κάτι ξεχωριστό και άόμορφο; Διαλέξτε το δώρο σας άνάμεσα στα χαριτωμένα σούλα πού προτείνει για τόν έφετεινό χειμώνα η Τρικόζα. Έχει τή πιδ πρωτότυπα πλεκτά πού υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο Παρίσι, στο Μιλάνο, στη Φλωρεντία. Πλεκτά κοτλέ, πλεκτά με γούνα, πλεκτά πού θυμίζουν τουνίν και χίλιες δυο άλλες όμορφες ιδέες πού το ντύσιμό σας. Από τις

Και ένα όμορφο δώρο πού θα ξετρελλάνη και θε γυναίκα... Το περιήφορο πλίσσέ παριζιάνικο έτοιμο φόρεμα «Line», από κρέπ περιμαφλουτ, πού θα το βρήτε στους πιδ μοντέρνους χρωματισμούς... Θέλετε να πάτε σε μια έπίσκεψη, σ' ένα φιλικό πάρτυ, στο ρεβεγιόν; Μ' ένα φόρεμα μαύρο ή χρωματιστό «Λάιν» θα έχετε μια υπέροχη μοντέρνα σιλουέττα. Άλλωστε το όμορφο αυτό φόρεμα, με την πρωτότυπη κίτρινη παριζιάνικη συσκευασία του, σας προσφέρει σαν μια καταπληκτική ιδέα για χριστουγεννιάτικο δώρο... Με τετρακόσιες περίπου δραχμές θα δώσετε στη φίλη σας, στη συγγενή σας, στον έαυτό σας μια νότα σύγχρονης έλεγκάντικης φινέτσας. Είναι ένα θαυμάσιο παριζιάνικο φόρεμα, πού δεν τσαλακώνει, πλένεται χωρίς να χρειάζεται σιδερέμα και ταιριάζει σ' όλα τα σώματα. Δεν έχετε παρά να το κόψετε σύμφωνα με το ύψος σας, χωρίς να χρειασθή στρίψωμα, γιατί το κρέπ περιμαφλουτ θα σταθή άκέραιο και στρωτό σαν να μην το

άγγιζατε ποτέ... Μη μού πείτε λοιπόν πώς το «Λάιν» δεν άξίζει να το προσφέρετε σαν δώρο άκόμη και στην κομψότερη γυναίκα...

χω μια ιδέα! Να πάρετε ένα δώρο, πού να σας έξυπηρετήσει όλοκληρο το χρόνο. Κάτι πού θ' αγαπήσετε για τη ζεστασία του τις χειμωνιάτικες κρύες ημέρες, αλλά και θά το χαρίτε με τις πρώτες άνοιξιάτικες ψακάδες. Θέλετε ένα πρόχειρο φόρεμα για μέσα από το παλτό; Σκέπτεσθε να χαρίσετε σε μια φίλη σας κάτι ξεχωριστό και άόμορφο; Διαλέξτε το δώρο σας άνάμεσα στα χαριτωμένα σούλα πού προτείνει για τόν έφετεινό χειμώνα η Τρικόζα. Έχει τή πιδ πρωτότυπα πλεκτά πού υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο Παρίσι, στο Μιλάνο, στη Φλωρεντία. Πλεκτά κοτλέ, πλεκτά με γούνα, πλεκτά πού θυμίζουν τουνίν και χίλιες δυο άλλες όμορφες ιδέες πού το ντύσιμό σας. Από τις

πιδ έπιτυχημένες της δημιουργίες είναι άναμφισβήτητο το πλεκτό κοτλέ, πού υπάρχει σε ντε πιές και τρουά πιές, στις ώραιότερες

και πιδ μοντέρνες άποχρώσεις. Για ρίξτε μια ματιά στη φωτογραφία μας... Τι να πρωτοθαυμάση κανείς! Την χαριτωμένη πρωταγωνίστρια του θεάτρου και του κινηματογράφου, Νάντια Χωραφά, πού είναι μια από τις πιδ πιστές θιασώτριες της Τρικόζα, της όδου Έρμου 6 και Πατησίων 141 στην Άθήνα και της όδου Μητροπόλεως 51 στη Θεσσαλονίκη, ή το έξοχο πλεκτό σούλα πού φοράει; Πάντως, δεν μπορείτε να μείνετε άσυγκίνητη από το χαριτωμένο της ντύσιμο, πού είναι και τόσο πρακτικό... Γιατί το τρουά πιές πού φοράει η Νάντια Χωραφά έχει δυο σκοπούς: Ναι σας έξυπηρετήσει με το μπλουζάκι του όλες τις άρες της ημέρας, από το γραφείο μέχρι το σινεμά, αλλά και να σας δγάλη άσπροπρόσωπη σε μια πιδ κοινωνική συγκέντρωση... Δεν έχετε παρά να άναίρεσετε την μπλουζά για να άποκτήσετε ένα γοητευτικό ντε πιές, πού με την προσθήκη ενός κολλιέ, σε άποχρώσεις άνάλογες με το χρώμα πού έχετε διαλέξει, θα σας βολέψη στην ταβέρνα, στο θέατρο, στη φιλική συγκέντρωση... Έτσι με τα χρήματα του ενός φορέματος μπορείτε να είσθε καλοντυμένη από το πρωί μέχρι το βράδυ. Γιατί το πλεκτό κοτλέ έχει μια έξαιρετικά προσεγμένη έμφανιση και είναι ά καινούργιος τύπος πλεκτού, πού λανσάρεται αυτή τη στιγμή στις μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες... Μοντέρνο, σύγχρονο, πρωτότυπο, έχει όλη την μακροτάλη γραμμή πού λανσάρει για το χειμώνα του 1960 το Παρίσι... Άλλωστε αν έχετε μερικές μπλουζές μπουρτέ

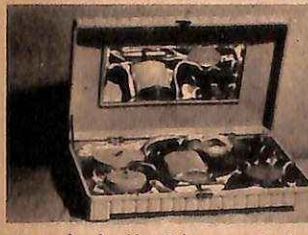
ν' άποκτήσετε με το ντε πιές κοτλέ μερικές χαριτωμένες και πρωτότυπες έμφανίσεις, πού από το χρώμα της μπλουζας θα παίρνουν καινούργια προσωπικότητα. Είχατε δη κάτι πού σας άρεσε;... Θα μάσατε ένα σούλα Τρικόζα σε μια φίλη σας;... Οι γιορτές σας δίγουν την μοναδική ευκαιρία να το άποκτήσετε κ' έσεις... Θά είναι το ώραιότερο και πρακτικότερο δώρο πού θα πάρει τα Χριστούγεννα... Σκεφθήτε το... Έχετε άκόμη καιρό για να το άποφασίσετε πρίν πέσετε στην κοσμοσυρροή των τελευταίων ημερών!...

ώρα, δώρα, δώρα... Πραγματική καταγίδα από χαριτωμένες ιδέες για δώρα θα βρήτε, όπως κάθε χρόνο, στο έκλεκτο άθηναϊκό κατάστημα «Μουράνο», της όδου Βουκουρεστίου 11... Τους μοντέρνους άναπτήρες γκαζιού Φλαμινέρ, όμορφα σέτ γραφείου, κρύσταλλα από την Σκανδιναβία, ξύλινα διακομητικά από τον Βορρά, θαυμασίες γαλλικές κ' έγγλεζικές φαγιάνς, όμορφες άπλικές και πολύφωτα, τραπέζια ρολάν και χίλια - δυο άλλα χαριτωμένα πράγματα.

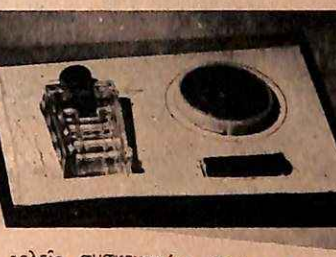

Τι περίεργο αλήθεια! Όταν φάσση κανείς στο σημείο ν' άποφασίσση για την αγορά ενός δώρου, θαρρείς πώς σταματάει το μυαλό του. Δεν ξέρει τί να πάρη. Άραγε θά την ευχαριστήση ή έκλογή μας; Κι όμως ποτέ δεν θα πέσετε έξω, αν διαλέξετε το δώρο σας άνάμεσα σε κάτι πρακτικό, πού θα την έξυπηρετήσει όλο το χρόνο. Για σκεφθήτε αλήθεια, τί μπορεί να δεσχή με χαρά κάθε γυναίκα... Τι άλλο από μερικά καλλυντικά, πού θα της δώσουν ένα άκόμη δ-

πλο για την ολοκλήρωση της όμορφιάς της. Μιά πούδρα, ένα μέικ άπ, ένα κραγιόν σε μια ζεστή βελούδινη άποχρωση, μια κρέμα, ένα γαλάκτωμα, ένα ρούζ, ένα άρωμα, μια κολώνια... Θέλετε κάτι μελετημένο για την έλληνική πραγματικότητα; Θά το βρήτε στις καινούργιες καταπληκτικές κασσετοφώνες της «Ζίνιας», από πλαστικές, φοβεράσες με ύψασμα και μ' ένα μικρό καθρέφτη και σε χαρτίνο κουτί, συσκευασμένες με γιορτινό χαρτί και πολύχρωμο δέσιμο από κορδέλλα. Μέσα στις δυο αυτές συσκευασίες θα βρήτε διά-

φορα καλλυντικά, άνάλογα με το χρηματικό ποσόν πού θα διαθέσετε. Άπό διακόσιες μέχρι πενήντα πέντε δραχμές και μικρά άρώματα ή κολώνιες από σαρανταπέντε μέχρι είκοσι δραχμές... Όλα όμως σε γιορτινά πρωτότυπα κουτιά. Άλλά μήπως θέλετε κάτι από την Ιταλία; Η άρχαιότερη φίρμα καλλυντικών της όμορφης αυτής χώρας, ή περίφημη Ducale, σας προτείνει τρεις ιδέες για χριστουγεννιάτικα δώρα, σε ισάριθμες πολυ-

τελείς συσκευασίες. Στην πρώτη θα βρήτε το άρωμα Poema, με μιά πούδρα κ' ένα κραγιόν σε θαυμάσιο σκοτωμένο χρώμα, πού είναι τόσο της μόδας έφέτος στο Παρίσι και στη Ρώμη, στην δεύτερη μιά λουσιόν Primo Incontro, ένα μέικ άπ - πουδριέρα κ' ένα κραγιόν απ στην τρίτη ένα μεγαλύτερο μπουκάλι άρωμα Poema και μια αθήρια πούδρα. Και τα τρία αυτά κουτιά στοιχίζουν έκαστον τριάντα δραχμές... Είναι ένα εύπρασδεκτο δώρο από κάθε γυναίκα...

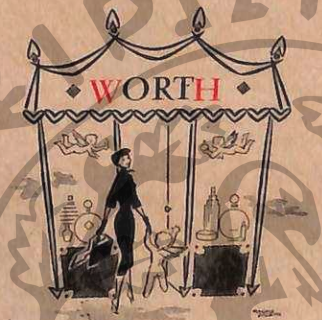
Πολλές γυναίκες παραπονούνται πώς δεν βρίσκουν στην πρωτεύουσα παριζιάνικη φινέτσα... Δεν θά έχουν περάσει, όμως, από το κρυσταλλινό μαγαζί της όδου Έρμου 48, την περίφημη «Αμαζών», πού έχει συγκεντρώσει τις πιδ χαριτωμένες δημιουργίες της γαλλικής πρωτεύουσας. Σκέπτεσθε να πάρετε ένα φόρεμα, ένα παλτό, ένα ταγιέρ, ένα ώραίο άξεσουάρ της τουαλέτας σας; Διαλέξτε το από την «Αμαζών»... Θά ξεχωρίση για το γούστο και την πρωτοτυπία του.

Η υπερέκπτωση, το ξεύχτι, το φαγοπότι έπιδρούν καταστρεπτικά στο δέρμα σας, μού έλεγε σε κάποιο βιβλίο μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη, κ. Λίλυ, στο ίνστιτούτο της, της όδου Άμερικής 15. Και γι' αυτό είναι τώρα άκόμη περισσότερο άπασαίτητο να περιποιήσθε το δέρμα σας προσεκτικά και ίδιος να το καθαρίζετε σωστά, μ' ένα έπιστημονικό καθαρίσμα, πού θα διακλιρώνεται από μασσάζ. Έτσι όλες οι ταλαιπωρίες πού δεκαετημέρου των έορτων δεν θ' αφήσουν τα σημάδια τους στην έπιδερμίδα σας... Προσέξτε, λοιπόν, μην το άμελήσετε...

Όταν ό έρωτας πάρη την προσωπικότητα ενός σγουρόμαλλου άγοριού, δεν μπορεί κανείς να παρακολουθήση τα παιχνίδια του... Άλλοτε είναι τολημρός, άλλοτε σκληρόκαρδος, άλλοτε τρυφερός... Κι όμως οι Γάλλοι, πού υποτίθεται ότι έχουν μελετήσει καλά τόν περίεργο χαρακτήρα του, συνήθιζον να λένε πώς ή χειρότερη τιμωρία πού μπορεί να έπιβάλη σ' έναν άνθρωπο ό μικρός έρωτας είναι ή προσμονή... Ό έρχομός του άγαπημένου προσώπου φέρνει πάντοτε το καρδιοχτύπι, την αγωνία, την λύπη... Και σε μια τέτια στιγμή άντίκρυσε ό Γουώρθ μια από τις ώραιότερες κοπέλλες του Παρισιού... Μιά στιγμή άπελπισίας πού μετεβλήθη μ' ένα μικρό σημείωμα σε ξεφάντωμα χαράς... Ό άγαπημένος θα έρχότανε το βράδυ... Χαρά, εύτυχία, έπιθυμία λάμψανε στο πρόσωπό της. Je Reviens... Ήταν το πανηγύρι του έρωτα... Κ' έτσι γεννήθηκε ένα από τα γοητευτικότερα άρώματα της εποχής μας. Μιά μυραδιά πού στο άγγιγμά της ή γυναίκα νοιώθει την ά-

Je Reviens

νατριχίλα του έρωτα. Είναι ίσως το μοναδικό δώρο για μια νέα γυναίκα. Je Reviens... Το άρωμα με την παράξενη προσωπικότητα... Έχει μια πρόσχαρη θηλυκότητα, πού το κάνει να ξεχωρίζη από κάθε άλλο... Είναι ίσως, μαζί με την όμώνυμη κολώνια του Worth, τα πιδ άγαπημένα άρώματα της σύγχρονης Παριζιάνας... Διαλέξτε άνάμεσα τους εκείνο πού πηγαίνει περισσότερο στην γυναίκα πού θα το χαρίσετε. Το «Ζε Ρεβιέν» ταιριάζει πιδ πολύ στις έαυθές ή καστανές, αλλά δίνει μια ξεχωριστή πνοή και στις μελαχρινές και τις κοκκινομάλλες... Και τα δυο όμως έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα... Συγκεντρώνουν

όλη την παριζιάνικη γοητεία, μέσα στο κομψό μπουκαλάκι τους, έτοιμη να προσφερθή... Δοκιμάστε τη μυραδιά τους... Θά σας σαγηνεύση από την πρώτη στιγμή...

Σκέπτεσθε να κάνετε δώρο ένα παντελόνι μ' ένα πουλόβερ για τις χειμωνιάτικες έξδρομές; Δεν έχετε παρά να γράψετε στην πασίγνωστη Ευγενία Λαωνίδα στις Σπέτσες και θά σας το στείλη άμέσως. Μόνο μη το εφύσετε την τελευταία στιγμή.

Μια πρωτόγνωρη έκφραστικότητα θ' άποκτήσετε κ' έσεις, αν μάθετε να χρησιμοποιήσετε πρίν από το μακιγιαρίσμα σας σόν ντε τέν. Όλη η ζεστασιά μιας βελούδινης έπιδερμίδας, στη μοντέρνα χρυσάφι άποχρωση πού λανσάρει για το χειμώνα το Παρίσι, θα την βρήτε στα έξ καινούργια σόν ντε τέν της Έλσας Σκιαπαρέλλι. Η καλή μας αυτή φίλη σκέφτηκε να δημιουργήση κάτι πού να ταιριάζη με τόν δυνατό ήλιο της πατρίδας μας... Και το κατάφερε... Τα έξ σόν ντε τέν της έχουν μια μοναδική φυσικότητα και γοητεία και προσδίδουν στη γυναίκα μια νεανική φρεσκάδα και άπαλότητα... Μην άμελήσετε, λοιπόν, τις γιορτινές σας ημέρες να δώσετε στη φυσιογνωμία σας μια πινελιά γοητείας, με την ολοκλήρωση του μακιγιαρισμάς σας, με σόν ντε τέν Σκιαπαρέλλι... Θά σας καταπλήξη ή άλλαγή... Κι αυτό γιατί είναι τα μοναδικά σόν ντε τέν, πού έχουν μελετηθή από τους Παρισινούς ειδικούς για την Έλλάδα και για τις συνθήκες της σύγχρονης ζωής της... Στρώνουν περίφημα, άφομοιώνονται σχεδόν με το δέρμα και γι' αυτό του δίνουν την όμορφιά της έπιδερμίδας μιας δεκαετοχών κοπέλλας...

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΑΓΕΙΡΕΥΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ!

*Η οικογένεια και οι καλεσμένοι σας: Όλοι θα σας επαινέσουν για το μαγειρείο σας στα διαγυή πυράντοχα υάλινα σκεύη JENA. Μέσα από το γυαλί παρακολουθείτε άνετα το βράσιμο, ενώ όλο το άρωμα και η νοστιμιά παραμένει στο φαγητό, χωρίς να απορροφάται ή να επηρεάζεται από το γυαλί JENA Ψήσιμο και βράσιμο σε υάλινα σκεύη JENA! Αυτός είναι ο καλλίτερος τρόπος μαγειρεύματος.

*Εξοικονομείτε χρόνο, εργασία και σκεύη!

*Επί τέλους είναι εύκολο για σας: Μαγειρεύετε σε υάλινα σκεύη JENA — σερβίρετε στα ίδια υάλινα σκεύη JENA. Κατ' ευθείαν από την κουζίνα στο τραπέζι χωρίς περιττές μεταγίσεις — και το φαγητό παραμένει περισσότερο χρόνο ζεστό μέσα στα κομψά, εύπαρουσίαστα, διαγυή σκεύη που στολίζουν το τραπέζι σας.

Ζητήσατε τα υάλινα σκεύη JENA από τον υαλοπώλη σας. Θα μείνετε ενθουσιασμένη!

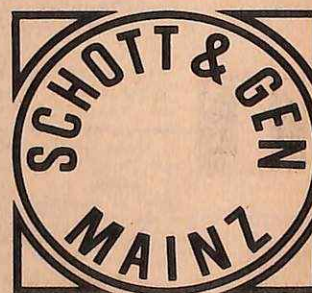
ΥΑΛΙΝΑ ΣΚΕΥΗ

JENA

ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τελείως διαγυή και κομψά-Πρακτικά και φθηνά

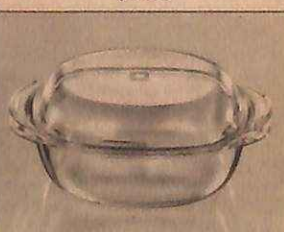
Πωλούνται εις όλα τα καλὰ Ταλοπωλεία

JENA^{ER} GLAS

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΑ

Τὰ σκεύη JENA χρησιμο-
ποιούνται σε όλες τις ηλεκ-
τρικές κουζίνες, γκαζιέρες,
σε φωταέριο, υγραέριο ή κάρ-
βουνο

Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΖΟΥΖΟΥ ΓΑΖΗ - ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένε-
ται από το άθηναικό κοινό η 2η έκ-
δήλωση του «Μουσικού Κύκλου» του
θεάτρου «Έλσα Βεργή», στην ό-
ποια θα έμφανισθῇ η διακεκριμένη
Έλληνίδα χορεύτρια Ζουζού Γαζή -
Νικολούδη και η οποία ωρίσθηκε
για την Τετάρτη 14η Δεκεμβρίου
ώρα 7 μ.μ. στο θέατρο «Βεργή».
Το πρόγραμμα της έκλεκτης χορεύ-
τριας περιλαμβάνει χορευτικές έκ-
τελέσεις σε μουσική: Μ. Παλλάντιου:

*Επίκληση στη Μάνα Γῆ, Θρήνος,
Σιδύλλα, Ταναγραία. Κορέλι: Κον-
τσέρτο Γκρόσσο. Σοπέν: Πρελούδιο,
3 σπουζές, και Πρακίφιφ: Γκα-
βόττα έργο 12, Νο 2, Τοκκάτα έρ-
γο 11, σε χορογραφίες Ζουζούς Γα-
ζή - Νικολούδη, κοστούμια Γιάννη
Τσαρούχη και αφήγηση από την Κα
Έλσα Βεργή. Τα εισιτήρια, πρὸς
δραχ. 50, 30 και 20, πωλούνται στο
ταμείο του θεάτρου, τηλ. 35 - 235.

Τό λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!

Έγινε για να σας ξαναδώσει
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο,
την αίσθηση της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποίησης,
που θα σας εξασφάλιζαν,
εὐγενικά, επιδέξια χέρια, ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύθι...
Για την περιποίηση του δέρματός σας,
την τόνωση των νευρών,
την ευεξία σας,
άρκει το ντους με

Bubble
Bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ
ΦΑΜΑΡ

για το λουτρό, το ντους, το λούσιμο.

Τό ΝΕΟ Kenwood
...ένας
υπάκουος
υπηρέτης
της νοικοκυράς

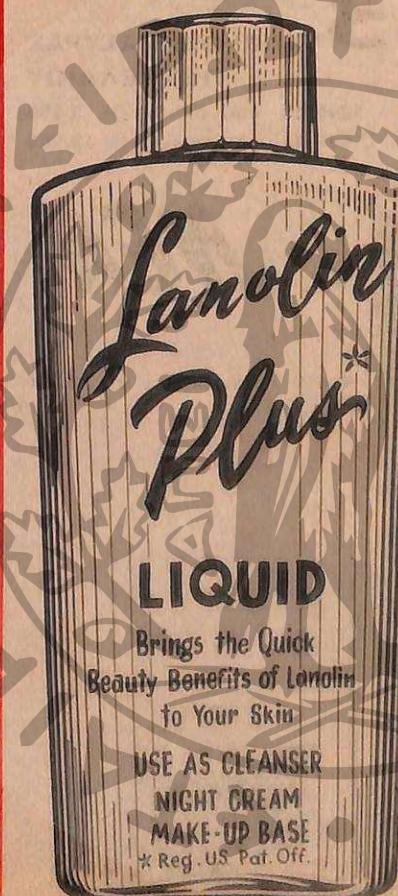

Kenwood

CHEF

...κόβει κιμά. Κάνει μαγιονέζα
Στίβει φρούτα. Χτυπάει τὰ αυγά
Καθαρίζει πατάτες. Κόβει τσίπς
Αλέθει καφέ κ.λπ.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 - ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 - ΤΗΛ. 75-366

Τό
μόνο
καλλυντικό
που
φερύχει
30%
αγνή
lanodine

LIQUID

Brings the Quick
Beauty Benefits of Lanolin

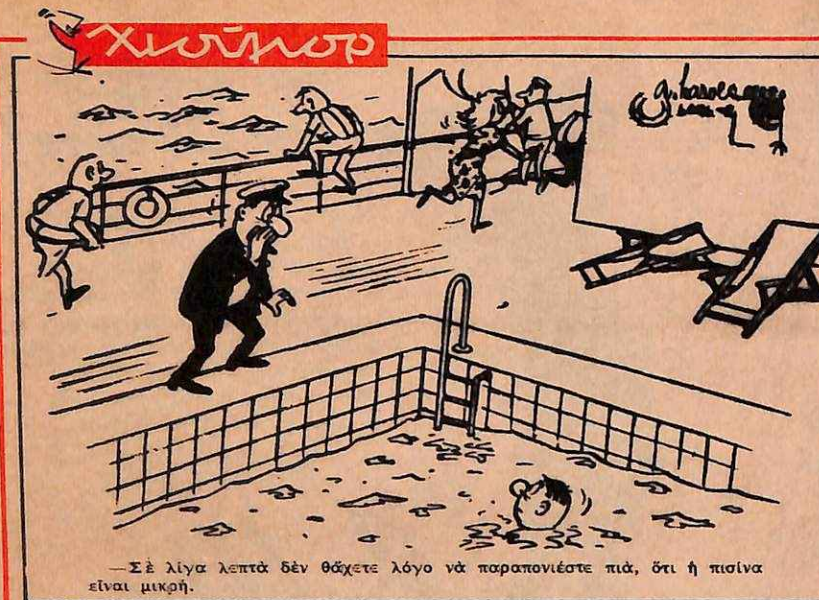
to Your Skin

USE AS CLEANSER

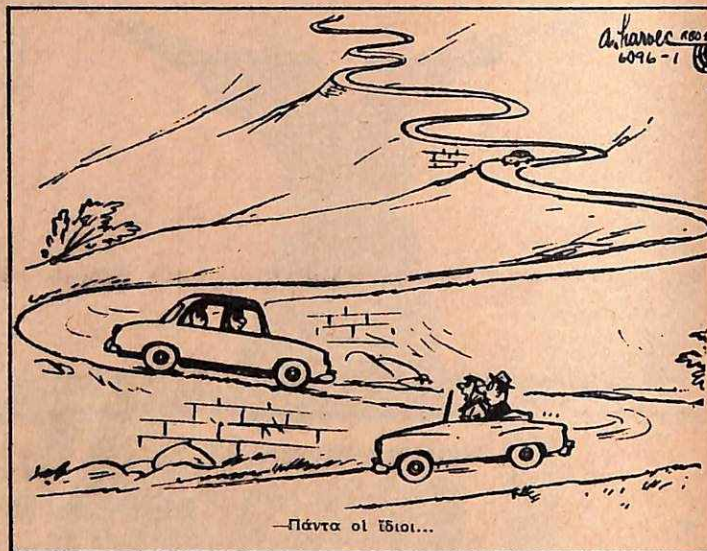
NIGHT CREAM

MAKE-UP BASE

*Reg. U.S. Pat. Off.

—Σε λίγα λεπτά δεν θαχετε λόγο να παραπονιέστε πιά, ότι η πισίνα είναι μικρή.

—Πάντα οι ίδιοι...

Σκαί ο Τζιτζίκας

στο σπίτι που υπάρχει

**ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
ΘΕΡΜΙΣ**

**3 ΤΥΠΟΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ**

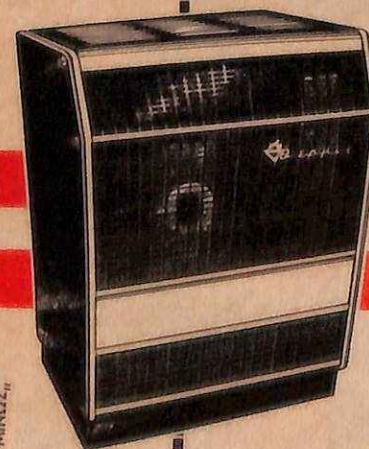
ΘΝ 10 10.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.650
ΘΝ 13 13.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 3.200

Και η ΝΕΑ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΘΑ 9 9.000 ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΔΡΧ. 2.000

ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑ

WINDS

ΘΕΡΜΙΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

- ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ,
- ΑΣΦΑΛΕΙΑ
- ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Πωλούνται

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Δεν είναι ανάγκη να είστε αετός

για να έπισημάνετε από
ψηλά την τροφή σας

“Όπου κι’ αν βρίσκεσθε μπορείτε να έχετε τα
μοναδικά για την υγιεινή διατροφή σας προϊόντα

ΒΙΤΑΜ-ΦΥΤΙΝΗ

πάντοτε από άγνό ελαιόλαδο, χαμηλού σημείου
τήξεως, πλούσια σε θερμίδες, βιταμίνες, άκόρεστα.

ΒΙΤΑΜ-ΦΥΤΙΝΗ

Προϊόντα **ΕΛΑΪΣ**

Ρίπ Κίρμπυ

‘Ο καλός και πιστός Ντέσμοντ πείθει τον Ρίπ Κίρμπυ να φύγουν για διακοπές στο Ούέστ. Στο βάθος της καρδιάς του τρέφει ένα τρελλό όνειρο, ν’ ανακαλύψει οὐράνιο και ν’ γίνει εκατομμυριούχος. Γι’ αυτό εφοδιάζεται μ’ ένα μετρητή Γκαίγκερκερ, που θα του υποδείξει το θησαυρό. Για κακή του τύχη, ένα ζεύγος απατεώνων, οι Νάς, που μόλις έχουν κληρονομήσει ένα τρισάθλιο κτηματάκι στην ίδια περιοχή, «άλατίζουν» τη γή τους με ραδιενεργές πέτρες και πείθουν τον Ντέσμοντ ότι ανακάλυψε οὐράνιο. Του πουλάνε το κτήμα σε υπέρογκη τιμή, παίρνοντάς του τις οικονομίες όλης της ζωής, και φεύγουν. ‘Ο Κίρμπυ καταστρώνει ένα σχέδιο για νά «έξαπατήσει» τους απατεώνες και νά τους πάρη πίσω τὰ χρήματα.

ΔΕΝ ΣΑΣ ΑΡΠΑΞΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΣΑΣ, Κ. ΝΑΣ. ΣΑΣ ΕΙΠΑ ΟΤΙ Ο ΜΕΤΡΗΤΗΣ ΓΚΑΪΓΚΕΡ ΕΔΕΙΧΝΕ ΟΥΡΑΝΙΟ.

ΠΑΝΤΩΣ ΜΑΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΣ.

ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΝΟ ΤΗΡΙΟ. ΤΟ ΖΑΝΑΤΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΡΑΔΑ ΤΟ ΚΤΗΜΑ.

ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΔΙΝΕΙΣ ΤΟ ΠΑΙΡΝΩ ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΣΤΕΙΑ...

ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΕΞΩ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΟ ΠΑΤΟΜΑ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Κ. ΝΑΣ, ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΜΕ ΤΟ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΜΟΥ.

ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΜΟΥ, ΕΝΝΟΕΙΣ! ΘΑ ΣΟΥ ΠΛΗΡΩΣΩ ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΔΩΞΕΣ.

ΥΠΟΓΡΑΦΕ ΕΔΩ. Η ΠΩΛΗΣΗ ΗΤΑΝ ΑΚΥΡΗ. ΕΧΟΥΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ.

ΔΕΝ ΤΑ ΒΛΕΠΩ ΠΟΥΘΕΝΑ!

ΔΕΣ ΤΑ!

ΣΩΝΟΥΝ Τ’ ΑΣΤΕΙΑ, ΦΙΛΕ ΥΠΟΓΡΑΦΕ ΓΡΗΓΟΡΑ.

ΑΦΟΥ ΜΕ ΑΠΕΙΛΙΣΤΕ Κ. ΝΑΣ, ΤΙ ΑΠΛΟ ΝΑ ΚΑΝΩ;

ΝΑ ΤΟ ΣΤΥΝΩ

ΘΑ ΤΟ ΠΕΘΥΜΩ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΤΗΜΑΤΑΚΙ. ΤΟΧΑ ΤΟΣΟ ΑΓΑΠΗΣΕΙ!

ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ. ΝΑ ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΣΟΥ.

ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΣΑΣ ΕΔΩΞΑ ΚΑΙ 13 ΣΕΝΤΣ

ΟΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΤΑ 13 ΣΕΝΤΣ, ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΔΡΟΜΟ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ.

ΣΚΕΨΟΥ! ΤΑ ΠΕΠΤΑ ΜΟΥ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΩ ΠΡΙΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΝ ΟΙ ΝΑΣ ΤΗΝ ΚΟΜΩΔΙΑ.

ΜΠΕ, Σ’ ΑΡΕΣΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ; ΣΗΛΕΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ.

ΣΤΟΚΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΕΙΣΑΙ ΑΕΙΟΠΑΤΡΕΥΤΟΣ.

ΑΠΟΔΙΜΠΕΡ ΠΑΤΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΜΙΑ ΒΟΜΒΑ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ
ΥΠΕΡΗΦΑΝΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ...

Ο 1^{ος} ΜΕΓΑΣ ΤΥΧΕΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΗ:

- 1.- Διαμέρισμα επί της οδού Σκουφά 34 και Λυκαβητοῦ.
- 2.- Διαμέρισμα επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 124.
- 3.- Διαμέρισμα επί της Λεωφ. Αλεξάνδρας 63 και Ή. Σούτλου.
- 4.- Διαμέρισμα επί της οδού Ήπποκράτους 66. (Νεάπολις).
- 5.- Διαμέρισμα επί της οδού Φαιδριάδων 31. (Κυβερνή).
- 6.- Κατάστημα επί της οδού Πατισίων 259. (Κοιδάτου).
- 7.- Γκαράζ του επί της Λεωφ. Βασ. Σοφίας 124 διαμερίσματος.
- 8.- Αυτοκίνητον Πεζώ 403.

καὶ ἐπὶ πλεον τοῦ μυθώδους αὐτοῦ κέρδους:

9. **1.340** ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ
ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Συνολικὴ ἀξία τοῦ Κέρδους
τοῦ Πρώτου Τυχερῶ

eis Δραχμὰς: **2.505.000!** *Αὐτὰ ὅλα
ἓνας
ἄνθρωπος!*

Ραντεβού μετ' τὴν Τύχη 23 φορές δὰ ἔχη ὁ Τυχερὸς πού
δὰ κερδίση τις 1.340 ὁμολογίες τοῦ Λαχειοφόρου Δανείου
καὶ δὰ παίζη 1.340 ἀριθμοὺς διεκδικῶν νέα τεράστια κέρδη!

Τὰ κέρδη τῆς ἐφετεινῆς κληρώσεως
τοῦ Λαχείου Συντακτῶν εἶναι καταπληκτικὰ:

ΣΠΙΤΙΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ

ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΛΑΧΝΟΣ-ΔΩΡΟΝ:

1.000.000 Μετρητὰ!

ΕΝΑ ΛΑΧΕΙΟ ΦΘΑΝΕΙ- ΑΛΛΑ ΤΟ ΙΔΕΑΛΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΑ ΛΑΧΕΙΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΣΕΙΡΑ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 9 ἕως 15 Δεκεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Οἱ ἀδελφοί σας ἔχουν ὑπερβῆ ταῦ ὅρια τοῦ λογικοῦ καὶ σὰς φέ-
ρουν μπροστὰ σὲ ἀδιέξοδο πού δὲν εἶχατε ποτὲ φαντασθῆ. Προ-
σγειαθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 4.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Φυλαξτεὶτε χωρὶς λόγο σὲ ἄτομα πού δὲν τοὺς εἶχατε ποτὲ καμμί-
ἀπολύτως ἐμπιστοσύνη. Προσέξτε μὴπως δεῖτε μπλεγμένους ἄ-
σχημα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Ἡ ἀβεβαιότητα πού διακρίνει κάθε σας πράξη δὰ σὰς φέρη
κάποια στιγμή ἀντιμέτωπο μὲ μιὰ πραγματικὴ ἐπαγγελματικὴ καὶ
οἰκονομικὴ κατάστασι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου
Δίνετε πολὺ μεγάλη σημασία σὲ πράγματα πού εἶναι τελείως
ἀσήμαντα γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς δουλειᾶς σας. Μὴ παρασύρεσθε
ἀπὸ λεπτομέρειες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 8.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
Θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀξιοποιήσετε τὴς ἱκανότητές σας, χάρις
στὴν ἐπιμέλειά καὶ τὴν βοήθεια ἐνὸς πραγματικοῦ σας φίλου.
Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
Θὰ φιλονικήσετε μὲ κάποιο πρόσωπο πού θεωροῦσατε ἀσήματο,
ἀλλὰ πού στὴν πραγματικότητά ἦταν ἄνθρωπος μὲ δυνατὴ προσωπι-
κότητα καὶ πρωτοβουλία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 4.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου-22 Ὀκτωβρίου
Συγκεντρώσατε τὴς δυνάμεις σας γιὰ τὴ στιγμή τῆς πραγματικῆς
μάχης, πού σοι κι' δὲν τὸ φαντάζεσθε, δὲν εἶναι πιά πολὺ
μακριά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου
Ἡ ζηλοτυπία σας σὰς φέρει πάντοτε μπροστὰ σὲ ἀτέλειτα
προβλήματα καὶ δημιουργεῖ μιὰ ἀτμόσφαιρα νευρικότητος σὲ
περιβάλλον σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 2.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου-22 Δεκεμβρίου
Εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή νὰ ὑπεχωρήσετε, χωρὶς νὰ χάσετε τὴν
αἰγλή καὶ τὸν ἐγωισμό σας. Ἐφθάσε ὁ καιρὸς νὰ παραδεχθῆτε
τὴν ἀλήθεια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν.
Τὸ λάθος σας ἦταν ὅτι ἐμπιστευθήκατε ἐλαφροῦς τὸν ἑαυτὸ
σας καὶ τὸ μέλλον σας σὲ ἄτομα πού δὲν δέξιν, οὔτε κἀν τὴν
προσοχή σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 6.

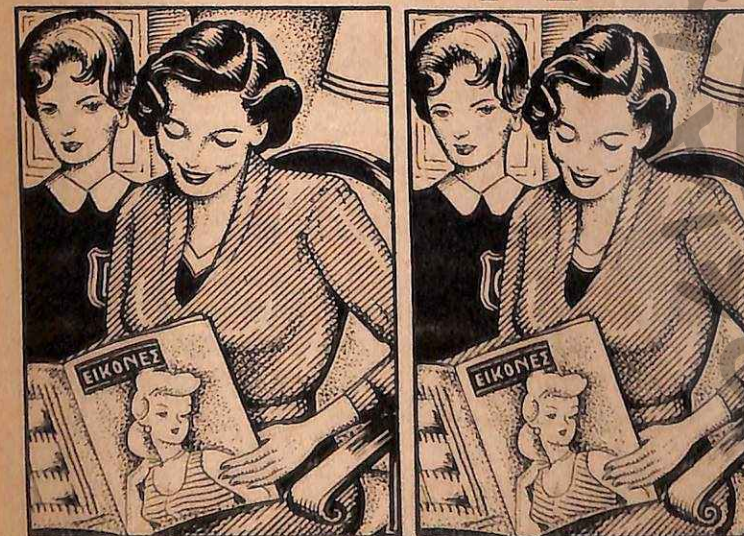

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου
Θὰ πάρετε ὠρισμένες πληροφορίες πού δὰ ἀλλάξουν τὸν τρόπο
τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐργασίας σας. Προσέξτε πολὺ τὴς ἀποφάσεις
πού δὰ πάρετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 9.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Φανῆτε ἄνθρωπος μὲ ἀνωτερότητα, γιὰ νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ πού
προσπαθεῖτε ἀπὸ χρόνια νὰ πραγματοποιήσετε. Συγκεντρωθῆτε
ὁλοκληρωτικὰ σὲ σκοπὸ σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεῖα. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις στὴ σελ. 74

Κραγιόν
Zande
Ἀμερικῆς
ΒΗΣΑΡΙΩΝΟΣ 4-ΤΗΛΕΦ. 624.490

ΝΕΑ
ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Ὁχι ἀπλῶς ὁμορφα
χείλη, ἀλλὰ ἀπαλά,
τρυφερά, ἐλκυστικά,
γοητευτικά!
Τὸ ΝΕΟ κραγιόν ΖΑΝ-
ΝΤΕ Ἀμερικῆς κυκλο-
φορεῖ τώρα σὲ νέα
περιστρεφόμενη θή-
κη καὶ στοὺς πιὸ ἀ-
φάνταστους, μοντέρ-
νους χρωματισμούς.

Αὐτὴ εἶναι
ΕΚΜΑ
μουςταρδιέρα

ΝΕΑ

μετ' τὴν περίφημη μουςταρδά ΕΚΜΑ. Στoλίζει τὸ τραπέζι σας.

Πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καλὰ παντοπωλεῖα

Μὴν ξεχνάτε ὅτι ἡ ΕΚΜΑ σὰς προσφέρει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνωτεράν
μουςταρδά τὴν μοναδική ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ ΕΚΜΑ τὴν ἀγνή ΑΝΤΖΟΥ-
ΓΟΠΑΣΤΑ ΕΚΜΑ καὶ τὴς ἀποστειρωμένες ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΕΚΜΑ

Αὐτὴ ἡ χορὰ τῆς καθημερινότητος
ὀπάζει καὶ τοὺς μὲν. Δὲν θάρρειε
πὰς ἐσθλὴν. Μαζὶ μετὰ τῆς ἄλλης φρο-
ντίς τ' ὀψιμάνει, ἐτοιμάσει ἐκεί-
νη πού θὰ ξεκουράσων τοὺς δικούς
σας. "Ἐνα ἀνέτο κρεβάτι, στρωμένο
μὲ σεντόνια «ΒΙΚΤΩΡΙΑ» Πειραικῆς-
Ποταρικῆς, δημιουργεῖ τῆς καλύτερης
προσπάθεσιν γιὰ ἕναν εὐχάριστο ὕπνο.
Ἐξασφαλίσαι τοὺς δικούς σας τὸ
ἀνεκτίμητο ἀγαθὸ τῆς ξεκούραστis,
στρώνοντάς το κρεβάτι τοὺς μετὰ τὰ
φαγεύματα σεντόνια «ΒΙΚΤΩΡΙΑ».

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ 268

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΟ. 2. ΑΠΟ
— ΙΑ — ΡΑΜΙ. 3. ΛΙΜΑ — ΡΕΙ.
4. ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ — ΤΑ. 5. ΩΡΑ —
ΥΝΕΩΣ. 6. ΝΕ' (55) — ΜΑΟΥ-
ΖΕΡ. 7. ΠΙ — ΑΛΣ — ΖΕΡΟ. 8.
ΣΕΡΝΟ — ΙΚΕΤΗΣ. 9. ΜΙΜΗΣΙΝ
— ΜΑΡΣ. 10. ΟΣ — ΕΡΑΝ. 11.
ΕΔΩΜ — ΤΡΑΣΤ. 12. ΨΞ (ψύξη)
— ΣΥΝΤΑΓΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. ΔΑΛΤΩΝΙΣΜΟΣ. 2. ΕΠΙΡ-
ΡΕΠΕΙΣ. 3. ΝΟΜΙΑ — ΡΜ (ΡΩ-
ΜΗ) — ΕΞ. 4. ΑΣ — ΜΑΝΗ. 5.
ΡΙ — ΑΛΩΣΕΩΣ. 6. Ο «ΑΓΓΛΟΣ»
— ΙΡΜΑ. 7. ΙΝΑ. 8. ΡΟΥΖ —
ΝΤΑ. 9. BIENNEZES — ΡΤ 10.
ΑΜΙ — ΕΡΕΤΡΙΑΝ 11. ΝΑ —
ΤΩ — ΑΗΡ — ΣΥ. 12. ΟΡΔΑΣ
— Ο «ΣΜΑΤΣ».

ΔΙΑΦΟΡΕΣ 268

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέ-
τυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξε-
ων: ΚΑΡΦΙ — ΕἶΧΑ — ΜΑΝΤΑ.

ΤΟ — ΛΑ·Ι·ΚΟ — ΜΕΡΙΣΜΑ —
ΠΡΟΣ, σύνολον 46 βαθμῶν.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να
 επιτύχουν αναγνώσται μας, με δοκι-
 μὰς λέξεων σάν: ΑΤΑΚΤΕΣ —
 ΣΜΟΚΙΝ — ΠΡΟΣΦΑΤΑ — ΡΟΙ-
 ΑΣ — ΦΑΡΟΙ — ΚΑΤΑΞΙΝ —
 ΜΕΤΑΝΟΙΑ — ΧΑΡΟΣ. κλπ.

ZIGK — ZAGK 268

1. Στο ντεκολτέ της γυναίκας, η κομπονισαζόν δεν κάνει γωνιά. 2. Της ίδιας, ή προς τα δεξιά μπουκάλα των μαλλιών πέφτει διαφορετικά. 3. Της ίδιας το μπράσσο, πίσω απ' το περιοδικό, φαίνεται περισσότερο. 4. Στο εξώφυλλο του περιοδικού ή κοτέλλα έχει στην μπλούζα της πλάγιες γραμμές αντί των οριζόντιων. 5. Στο μπράσσο της πολυθρόνας ο ακρίνος σαλιγκάρος τυλίγεται περισσότερο. 6. Το σήμα στο στήθος της μαθήτριας διαφέρει σημαντική του παράσταση. 7. Το άριστερο φρούδι της μαθήτριας διαφέρει. 8. Άνω δεξιά το άσπρο φωτιστικό σώμα, στο επάνω μέρος, στρογγυλεύει.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

COLLIER'S Encyclopedia

Ἡ πλέον ἐνημερωμένη Ἐγκυκλοπαι-
δεία εἰς τὸν κόσμον.

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρον:

«Б Е Л К О» О. Е.

Βουλῆς 38, Ἀθῆναι — Τηλ. 32 - 952

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— ΦΩΤΑ - Τρόπος χρήσεως των

Κάθε αὐτοκίνητον εἶναι ἐξοπλισμένον μὲ τὰ κάτωθι φῶτα

- 1) Φῶτα πορείας - Προβολεῖς (μεγάλα)
- 2) Φῶτα πορείας ἀντιθαμβωτικά (μεσαῖα)
- 3) Φῶτα ὀφθαλμοῦ ἢ σταθμεύσεως (μικρά)
- 4) Φῶτα ἐνδεικτικά (τροχολήψεως, κατευθύνσεως κλπ.)

4) ΦΩΤΑ ΕΙΔΙΚΤΙΚΑ (τροχοποδηστές, κατευθυνστές κλπ.)

Όταν οδηγείτε σε κατοικημένη περιοχή ή έχετε πάντοτε αναμμένα τα αντιβραβωτικά (μειοσία), έφ' όσον ο δρόμος δεν φωτίζεται έπαρκώς. Κατά τας συνιστήσεις σας με άλλα αυτά κίνητα πρέπει να αφήνεται αναμμένα διαρκώς τὰ φώτα αυτά και να μην τα αναβοσβήνεται. Τό αναβοσβήσιμα είναι πολύ επικίνδυνα.

Όταν ο δρόμος φωτίζεται επαρκώς να χρησιμοποιήσετε τα φώτα ασφαλείας ή σταθμεύσετε (μικρά).

Τὰ φῶτα πορείας - προβολεῖς (μεγάλα) νὰ τὰ χρησιμοποιεῖτε ἐκτός τῶν κατοκνημένων περιοχῶν, διὰ τὴν συναντᾶσθε μὲ ἀντιθέτως ἐρχόμενο δχημα, νὰ τὰ ἀλλάξετε ἀνὰβροντας τὰ ἀντιβαλῶντα (μεσαία), τὰ ὅποια νὰ ὀφνεύετε διαρκῶς ἀναμμένα μὲ χρις διου περσὸς τὸ ἀντιθέτως ἐρχόμενο δχημα.

Ἐπιμεινате εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν χρησιμοποίησεως τῶν φώτων, διότι ὅπως εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς οὐδὲν, ἔχει διαμορφωθῇ μία ἐπικίνδυνος κατάστασις μὲ τὸ ἀναδόξημα. Μὲ τὸ ἀνθρώπινα τυφλῶντε τὸν ἀπέναντί σας ὄντην καὶ τὸν ἑαυτοῦ σας

Με τό Χρωμο-Σαμπονάν
Color*elle* **Colorelle**
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
L'ORÉAL-PARIS

Ντεμουαζέλλες

Ἐσεῖς ποὺ εἶστε ἀπὸ 15 ἕως 22 εἰσὼν, γιὰ πρώτη
φορὰ σὶν ἰσόψο μαρ ἀποκρίετὲ τὸ δικό σας εἰ-
δικὸ κατὰσθημα, τὸ

Arlette

Τὸ Arlette ἐπιμελεῖται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον
τὸ νύσιμο ποὺ ταιριάζει σὴν ἡλικία σας, γὰρ νὰ
ἐμφανίζοσθε μὲ τὴν ἴδια χάρι καὶ φανέισα, ὅπως
οἱ εὐρωπαῖες καὶ οἱ παριζιᾶνες συνομιλήτικες σας.

Γνωσθή μοι τῆλιθι, ποῦ ἐσπούδασε 4 χρόνια στοὺς
μεγαλύτερους εἰδικούς οἴκους μόδας τῆς Γαλ-
λίας, παρουσιάζει αὐθεντικὰ παρισινὰ μοιέματα
ἀπὸ τὴν ἐπίσημη γυναικεία μόδα, κατὰλληλα
διασκευασμένα γιὰ νὰ τοιζίσουν τὴν χαριτωμένη
γραμμὴ καὶ τὴν νεανικὴ ὀμορφιά σας.

Τὸ φόρεμα, τὸ ἐπανυφόρι, ἡ φούστια, τὸ πλεκτό,
τὰ εὐώρρωνα-καὶ γενικά τὸ ντύσιμο σὲ τὸ νέο κα-
τάστημα Arlette δὲ οἷς χάρις ἔσαν ξεχωριστὸ
ἄερα καὶ δὲ προβάλλη τὴν προσωπικότητα καὶ
τὴν φρεσκάδα τῆς νεότητός σας.

Arlette

(Εἰσοδος ἀπὸ τὸ συνεργαζόμενον
κατάστημα **Bambino**)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΟΥΖΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 6B

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960